

Seurattu SDK 398/2022 saakka.

8.8.2014/610

Laki luottolaitostoiminnasta

Katso tekijänoikeudellinen huomautus [käyttöehdoissa](#).

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

I OSA

OIKEUS HARJOITTA A LUOTTOLAITOSTOIMINTAA

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tässä laissa säädetään oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä tällaiselle toiminnalle asetettavista vaatimuksista ja niiden noudattamisen valvonnasta. Laissa säädetään lisäksi oikeudesta harjoittaa muuta liiketoimintaa, jossa yleisöltä hankitaan takaisinmaksettavia varoja.

Ulkomaisen luottolaitoksen oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa ja tällaiselle toiminnalle asetettavista vaatimuksista säädetään tämän luvun 12 §:ssä, 2 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 16–19 luvussa.

Tämän lain soveltamisesta sijoituspalvelulaissa ([747/2012](#)) tarkoitettuun sijoituspalveluyritykseen säädetään sijoituspalvelulain 6 luvun 2 b §:ssä. ([18.6.2021/525](#)).

2 §

Muu luottolaitostoimintaa koskeva lainsäädäntö

Luottolaitoksen taloudelliselle asemalle asetettavista vaatimuksista säädetään luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus*, sekä siinä tarkoitetuissa Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa. Luottolaitosta koskevia säännöksiä on lisäksi oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU, jäljempänä *luottolaitosdirektiivi*, tarkoitetuissa Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa. ([18.6.2021/525](#)).

Osakeyhtiömuotoisesta luottolaitoksesta säädetään tämän lain lisäksi liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa ([1501/2001](#)), säästöpankista säästöpankkilaissa ([1502/2001](#)), osuuskuntamuotoisesta luottolaitoksesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa ([423/2013](#)) sekä hypoteekkiyhdistyksestä hypoteekkiyhdistyksistä annetussa laissa ([936/1978](#)).

Kiinnitysluottopankkitoiminnalle asetetuista edellytyksistä säädetään kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista annetussa laissa ([151/2022](#)). ([11.3.2022/152](#)).

L:lla [152/2022](#) muutettu 3 momentti tulee voimaan 8.7.2022. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Luottolaitoksen oikeudesta harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa säädetään kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetussa laissa ([688/2010](#)).

Luottolaitoksen velvollisuudesta kuulua sijoittajien korvausrahastoon säädetään sijoituspalvelulaissa.

5 momentti on kumottu L:lla 26.3.2021/233.

Sijoituspalvelulain soveltamisesta sijoituspalveluja tarjoavaan tai sijoitustoimintaa harjoittavaan luottolaitokseen säädetään sijoituspalvelulain 1 luvun 4 §:ssä. (28.12.2017/1073).

Luottolaitoksen kriisinratkaisusta säädetään luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetussa laissa (1194/2014), jäljempänä *kriisinratkaisulaki*, sekä yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 806/2014, jäljempänä *EU:n kriisinratkaisuasetus*. (19.12.2014/1199).

Sijoituspalvelulain soveltamisesta strukturoituja talletuksia myyvään ja niitä koskevaa sijoitusneuvontaa tarjoavaan luottolaitokseen säädetään sijoituspalvelulain 1 luvun 8 §:n 1 momentissa. (28.12.2017/1073).

Valtion vakuusrahastosta annettu L 379/1992 on kumottu L:lla valtion vakuusrahastosta annetun lain kumoamisesta 1202/2014. KiinnitysluottopankkiL 688/2010 on kumottu L:lla kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista 151/2022, joka tulee voimaan 8.7.2022 alkaen.

3 §

Valvonta

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista valvoo Finanssivalvonta.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa ja 4 §:ssä säädetään, 3 ja 6–11 luvun säännösten ja niiden nojalla annettujen säästöjen noudattamista valvoo Euroopan keskuspankki, jäljempänä *EKP*, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013, jäljempänä *YVM-asetus*, nojalla niissä luottolaitoksissa, joiden valvonta on YVM-asetuksen mukaisesti siirretty EKP:lle. Finanssivalvonnan ja EKP:n toimivallan jaosta 3 luvussa tarkoitettussa luottolaitoksen osakkeen- ja osuudenomistajien sopivuuden arvioinnissa, 4 luvun mukaisessa toimiluvan myöntämisessä ja 10 luvun 4 §:n mukaisessa muuttuvan lisäpääomavaatimuksen asettamisessa sekä EKP:n oikeudesta määrätä 20 luvussa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia EU:n vakavaraisuusasetuksen rikkomisesta säädetään YVM-asetuksessa.

Mitä tässä laissa säädetään Finanssivalvonnan tehtävistä toisen ETA-luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen valvonnassa ja Finanssivalvonnan tehtävistä, jotka liittyvät luottolaitoksen toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (*ETA-valtio*) olevaan sivuliikkeeseen, sovelletaan EKP:iin, jos ulkomaisen ETA-luottolaitoksen tai luottolaitoksen valvonta on 2 momentissa tarkoitettulla tavalla siirretty EKP:lle.

Yhteenliittymän keskusyhteisön valvontatehtävistä talletuspankkien yhteenliittymän jäsenluottolaitoksien valvonnassa säädetään talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599/2010).

Finanssivalvonnan yhteistyöstä Euroopan pankkiviranomaisen kanssa luottolaitosten valvonnassa säädetään erikseen.

Finanssivalvonnan internetsivuilta on selkeästi käytävä ilmi ne luottolaitokset ja niiden emoyritykset, joiden valvonnasta tai konsolidoidusta valvonnasta EKP ja vastaavasti Finanssivalvonta vastaa YVM-asetuksen mukaisesti. Internetsivuilta on lisäksi käytävä ilmi selkeästi EKP:n ja Finanssivalvonnan välillä sovitut yhteistyöjärjestelyt luottolaitosten valvonnassa ja konsolidoidussa valvonnassa.

4 §

Konsolidoitu valvonta

Finanssivalvonta valvoo luottolaitosta, joka on konsolidointiryhmän emoyritys, sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella niin kuin EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja jäljempänä tässä laissa säädetään. Talletuspankkien yhteenliittymän valvonnasta yhteenliittymän konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella säädetään talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan lisäksi luottolaitokseen, jonka emoyrityksenä olevan omistusyhteisön kotipaikka on:

- 1) Suomessa ja joka on taseen loppusummaltaan suurin tällaisen omistusyhteisön tytärluottolaitoksista;
- 2) toisessa ETA-valtiossa ja:
 - a) emoyrityksen kotivaltiossa ei ole konsolidointiryhmään kuuluvaa ulkomaista luottolaitosta; ja
 - b) luottolaitoksen taseen loppusumma on suurempi kuin emoyrityksen minkään muun sellaisen tytärluottolaitoksen tai ulkomaisen tytärluottolaitoksen taseen loppusumma, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa;
- 3) joka on 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen tytäritys, jolla on tytäritys tai osakkuusyritys muussa kuin ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa, sijoituspalveluyrityksessä tai rahastoyhtiössä;
- 4) jonka osalta Finanssivalvonta on sopinut 11 luvun 13 §:n nojalla konsolidointiryhmään kuuluvien ulkomaisten luottolaitosten valvonnasta vastaavien toisten ETA-valtioiden viranomaisten kanssa siitä, että Finanssivalvonta toimii ulkomaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta vastaavana valvontaviranomaisena ja että konsolidoituun valvontaan sovelletaan Suomen lakia.

Finanssivalvonta voi 1 momentissa tarkoitetun luottolaitoksen tai 15 §:n 1 momentissa tarkoitetun omistusyhteisön hakemuksesta päättää, että 2 momentissa tarkoitettuna emoyrityksenä ei pidetä tätä lakia ja EU:n vakavaraisuusasetusta sovellettaessa omistusyhteisöä, joka on samalla rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) 2 §:n 1 momentin 12 kohdassa tarkoitettu ryhmittymän omistusyhteisö, siltä osin kuin ryhmittymän taloudelliselle asemalle asetetut vaatimukset vastaavat tätä lakia ja EU:n vakavaraisuusasetusta. Finanssivalvonnan on ennen tässä momentissa tarkoitettua päätöstä pyydettävä asiasta lausunto muilta rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 14 kohdassa tarkoitetuilta keskeisiltä valvontaviranomaisilta.

Mitä tässä pykälässä säädetään, ei myöskään sovelleta, jos Finanssivalvonta on sopinut 11 luvun 13 §:n nojalla muiden konsolidointiryhmään kuuluvien ulkomaisten luottolaitosten valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa siitä, että toisen ETA-valtion toimivaltainen viranomainen vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta.

4 a § (9.11.2018/866)

Luottolaitoksen velkojien maksunsaantijärjestys

Poiketen siitä, mitä velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetussa laissa (1578/1992), säädetään, luottolaitoksen konkurssissa:

- 1) luonnollisten henkilöiden ja muiden kuin tilintarkastuslain (1141/2015) 2 luvun 5 §:n 2 kohdassa tarkoitetun raja-arvon ylittävien oikeushenkilöiden korvauskelpoisilla talletuksilla on etusija suhteessa velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 2 §:ssä tarkoitettuihin saataviin ja tämän momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin korvauksiin;
- 2) sovellettaessa 1 kohtaa sillä osalla talletusta, joka korvataan rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain (1195/2014) 5 luvun 8 §:n nojalla kokonaan, on etusija suhteessa siihen osaan talletusta, joka jää suojan ulkopuolelle;
- 3) kriisinratkaisuvälineiden tai -valtuuksien käytöstä aiheutuneilla viranomaisten kustannuksilla on etusija suhteessa velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 2 §:ssä tarkoitettuihin saataviin; (26.3.2021/233)
- 4) saatavilla, jotka perustuvat sellaisiin velkasitoumuksiin, jotka eivät ole tai sisällä johdannaisia ja joiden alkuperäinen juoksuaika on vähintään vuoden, on huonompi etusija suhteessa velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 2 §:ssä tarkoitettuihin saataviin ja parempi etusija suhteessa mainitun lain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin saataviin, jos velkasitoumuksen ehdoissa on todettu, että kyseessä on tässä kohdassa tarkoitettu velkasitoumus;

5) velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen saatavien keskinäisestä etuoikeudesta ja mainitun momentin 4 kohdassa tarkoitettujen saatavien keskinäisestä etuoikeudesta voidaan sopia; ([26.3.2021/233](#)).

6) saatavilla, jotka luetaan kokonaan tai osittain luottolaitoksen omiin varoihin, on huonompi etusija kuin omiin varoihin liittymättömillä saatavilla. ([26.3.2021/233](#)).

Mitä tässä pykälässä säädetään korvattavista talletuksista, sovelletaan myös rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettuun Rahoitusvakausviraston takautumissaamiseen ja luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta annetun lain ([1199/2014](#)), siirtymäsäännösten 11 ja 12 momentissa tarkoitettuun vanhan talletussuojarahaston takautumissaamiseen.

Velkoja ei saa luottolaitoksen konkurssissa käyttää kuittaukseen 1 momentin 4 kohdan mukaista saatavaa.

Määritelmät

5§

Luottolaitostoiminta

Luottolaitostoiminnalla tarkoitetaan tässä laissa liiketoimintaa, jossa yleisöltä vastaanotetaan takaisinmaksettavia varoja sekä tarjotaan omaan lukuun luottoja tai muuta rahoitusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna rahoituksena ei pidetä tavaroiden tai palvelujen myyjän ostajalle myöntämää maksuaikaa eikä rahoitusta yksinomaan sellaisille samaan konserniin kuuluville yrityksille, jotka eivät liiketoimintanaan tarjoa 1 momentissa tarkoitettua rahoitusta.

Luottolaitostoiminnalla tarkoitetaan tässä laissa myös EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettua liiketoimintaa. ([18.6.2021/525](#)).

6§

Takaisinmaksettavat varat

Takaisinmaksettavilla varoilla tarkoitetaan tässä laissa liiketoiminnassa velaksi otettuja varoja.

Vaadittaessa takaisinmaksettavilla varoilla tarkoitetaan tässä laissa muita kuin määräaikaaisia takaisinmaksettavia varoja, jotka velkoja voi sopimusehtojen mukaan irtisanoa maksettaviksi heti tai enintään 30 päivän pituisen irtisanomisajan kuluttua, sekä määräaikaaisia takaisinmaksettavia varoja, joiden laina-aika on enintään 30 päivää tai jotka velkoja voi irtisanoa ennen eräpäivää myös muissa kuin sopimusehdoissa erikseen mainituissa poikkeuksellisissa tilanteissa.

7§

Luottolaitos

Luottolaitos on yritys, jolla on 4 luvun mukainen toimilupa luottolaitostoimintaan. Luottolaitos voi olla talletuspankki tai luottoyhteisö.

Ulkomaisella luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista yritystä, joka harjoittaa pääasiassa luottolaitostoimintaa ja jota valvotaan vastaavalla tavalla kuin luottolaitosta tämän lain nojalla.

Ulkomaisella ETA-luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa ja tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa luottolaitostoimintaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa kuin ETA-valtiossa ja tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa luottolaitostoimintaan.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella tarkoitetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa tarkoitettua laitosta. ([26.3.2021/233](#)).

8§

Talletuspankki

Talletuspankki on luottolaitos, jonka toimilupa oikeuttaa vastaanottamaan yleisöltä talletuksia.

Talletuspankki voi olla osakeyhtiö, osuuskunta tai säästöpankki.

Talletuspankin velvollisuudesta maksaa talletussuojamaksua ja kuulua talletussuojajärjestelmään säädetään rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa. (9.11.2018/866).

9 § (19.12.2014/1199)

Talletus

Talletuksella tarkoitetaan tässä laissa rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 1 luvun 3 §:n 11 kohdassa tarkoitettua talletusta.

Markkinoinnissa saa käyttää sanaa "talletus" joko sellaisenaan tai yhdysosana ainoastaan 1 momentissa tarkoitettua korvattavan talletuksen piiriin kuuluvista rahavaroista. Markkinoinnissa, joka koskee muiden takaisinmaksettavien varojen hankkimista yleisöltä, ei saa muutenkaan menetellä tavalla, joka voi vaikeuttaa talletusten erottumista muista takaisinmaksettavista varoista.

10 §

Luottoyhteisö

Luottoyhteisö on luottolaitos, joka voi vastaanottaa yleisöltä muita takaisinmaksettavia varoja kuin talletuksia.

Luottoyhteisö voi olla osakeyhtiö, osuuskunta tai hypoteekkiyhdistys.

Luottoyhteisöllä tarkoitetaan tässä laissa myös EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettua luottolaitosta. (18.6.2021/525).

11 §

Rahoituslaitos

Rahoituslaitoksella tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitettua rahoituslaitosta.

12 §

Kotivaltio

Kotivaltiolla tarkoitetaan tässä laissa valtiota, jossa ulkomaisella luottolaitoksella on sääntömääräinen kotipaikka ja jonka toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luottolaitokselle toimiluvan luottolaitostoimintaan.

13 §

Sivuliike

Sivuliikkeellä tarkoitetaan tässä laissa muussa kuin kotivaltiossa sijaitsevaa luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen toimipaikkaa, joka on oikeudellisesti osa luottolaitosta tai ulkomaista luottolaitosta ja josta käsin harjoitetaan luottolaitostoimintaa tai muuta luottolaitokselle sallittua liiketoimintaa.

14 §

Palveluyritys

Palveluyrityksellä tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa tarkoitettua oheispalveluyritystä.

15 § (26.3.2021/233)

Omistusyhteisö

Omistusyhteisöillä tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettuja rahoitusalan holdingyhtiöitä ja 21 alakohdassa tarkoitettuja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä.

Finanssivalvonta pitää luetteloja omistusyhteisöistä, jotka ovat sellaisen konsolidointiryhmän emoyrityksiä, jota Finanssivalvonta tämän lain mukaan valvoo. Finanssivalvonnan on toimitettava luettelo ja siihen tehdyt muutokset tiedoksi Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 6 §:n 5 kohdassa tarkoitetuille ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille, jäljempänä *ETA-valvontaviranomainen*, Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

16 §

Konsolidointiryhmä

Konsolidointiryhmällä tarkoitetaan tässä laissa konsernia, jonka muodostavat konsernin emoyritys, joka on luottolaitos tai ulkomainen luottolaitos, tällaisen luottolaitoksen emoyrityksenä oleva muu omistusyhteisö kuin sijoituspalveluyritys (*konsolidointiryhmän emoyritys*) sekä emoyrityksen tytäryritykset, jotka ovat luottolaitoksia tai ulkomaisia luottolaitoksia, sijoituspalveluyrityksiä tai sijoituspalveluyritykseen rinnastettavia ulkomaisia yrityksiä, rahoituslaitoksia tai palveluyrityksiä (*konsolidointiryhmän tytäryritys*). Konsernilla, emoyrityksellä ja tytäryrityksellä tarkoitetaan tässä laissa kirjanpitolaissa (1336/1997) tarkoitettua konsernia, emoyritystä ja tytäryritystä sekä niihin rinnastettavaa ulkomaista konsernia, emoyritystä ja tytäryritystä.

17 §

Ydinpääoma

Ydinpääomalla tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 26 artiklassa tarkoitettua ydinpääomaa.

18 §

Ulkoistaminen

Ulkoistamisella tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen toimintaan liittyvää järjestelyä, jonka perusteella muu palvelun tarjoaja tuottaa luottolaitokselle toiminnon tai palvelun, jonka luottolaitos olisi muuten itse suorittanut.

19 §

Euroopan pankkiviranomainen, Euroopan pankkikomitea ja Euroopan järjestelmäriskikomitea

Euroopan pankkiviranomaisella tarkoitetaan tässä laissa Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010, jäljempänä *Euroopan pankkivalvonta-asetus*, tarkoitettua Euroopan pankkiviranomaista.

Euroopan pankkikomitealla tarkoitetaan tässä laissa Euroopan pankkikomitean perustamisesta tehdyssä komission päätöksessä 2004/10/EY tarkoitettua Euroopan pankkikomiteaa.

Euroopan järjestelmäriskikomitealla tarkoitetaan tässä laissa finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 tarkoitettua Euroopan järjestelmäriskikomiteaa.

20 §

Johto ja toimiva johto

Johdolla tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen hallitusta ja, jos laitoksella on hallintoneuvosto, hallintoneuvostoa, toimitusjohtajaa sekä kaikkia toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia, jotka ovat luottolaitoksen ylimmissä johtotehtävissä tai tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa.

Toimivalla johdolla tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen toimitusjohtajaa sekä kaikkia toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia, jotka ovat luottolaitoksen ylimmissä johtotehtävissä tai tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa.

2 luku

Oikeus luottolaitostoimintaan ja muuhun varainhankintaan yleisöltä

1 §

Luottolaitostoiminnan luvanvaraisuus

Luottolaitostoimintaa ei saa harjoittaa ilman tässä laissa tarkoitettua toimilupaa.

2 §

Luottolaitoksen yksinoikeus takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen

Muu kuin luottolaitos ei saa harjoittaa liiketoimintaa, jossa yleisöltä vastaanotetaan takaisinmaksettavia varoja muulla tavoin kuin laskemalla liikkeeseen arvopaperimarkkinalain (746/2012) 2 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja arvopapereita, jollei tämän luvun 3 §:ssä toisin säädetä.

Mitä 1 momentissa säädetään luottolaitoksesta, koskee myös ulkomaista ETA-luottolaitosta sekä kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä, jolla on tämän lain mukainen toimilupa harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa.

3 §

Luottolaitoksen yksinoikeutta takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen koskevat poikkeukset

Mitä 2 §:ssä säädetään, ei rajoita:

- 1) Suomen Pankin oikeutta ottaa vastaan takaisinmaksettavia varoja yleisöltä;
- 2) rahastoyhtiön oikeutta harjoittaa sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettua sijoitusrahastotoimintaa;
- 3) sijoituspalveluyrityksen ja rahastoyhtiön oikeutta tarjota sidotusta pitkäaikaisäästämisestä annetussa laissa (1183/2009) tarkoitettuja säästämissopimuksia;
- 4) vakuutuslaitoksen oikeutta harjoittaa vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitettua vakuutusliikettä;
- 5) oikeutta tarjota maksupalveluja maksulaitoslain (297/2010) mukaisesti;
- 6) vaihtoehtorahastojen hoitajan oikeutta hoitaa vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain (162/2014) mukaista vaihtoehtorahastoa.

Osakeyhtiö, osuuskunta, kommandiittiyhtiö, avoin yhtiö, eurooppayhtiölaissa (742/2004) tarkoitettu eurooppayhtiö, eurooppaosuuskuntalaissa (906/2006) tarkoitettu eurooppaosuuskunta, yhdistys tai säätiö saa lisäksi 2 §:n estämättä hankkia yleisöltä takaisinmaksettavia varoja tarjoamalla muita kuin vaadittaessa takaisinmaksettavia velkasitoumuksia. Jos tällaisia velkasitoumuksia tarjotaan yleisölle muulla tavoin kuin laskemalla yleiseen liikkeeseen arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettuja arvopapereita, osakeyhtiön, osuuskunnan, kommandiittiyhtiön, avoimen yhtiön, eurooppayhtiölaissa tarkoitettuna eurooppayhtiön, eurooppaosuuskuntalaissa tarkoitettuna eurooppaosuuskunnan, yhdistyksen tai säätiön on laadittava ja julkistettava osavuosisikatsaus, tilinpäätös ja tilinpäätöstiedote noudattaen arvopaperimarkkinalain 7 luvun 5–13 §:ää. Poikkeamiseen tässä pykälässä säädetystä tiedonantovelvollisuudesta sovelletaan arvopaperimarkkinalain 7 luvun 18 §:ää. (25.8.2016/743).

Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, vakuutusyhtiön ja maksulaitoksen oikeudesta tarjota Suomessa toimilupaansa sisältyviä palveluja säädetään erikseen.

4 §

Toiminimi

Muu kuin talletuspankki, Suomen Pankki tai Pohjoismaiden Investointipankki saa toiminimessään tai muutoin toiminnassaan käyttää sanaa "pankki" ainoastaan, jos on ilmeistä, että sanan käyttäminen ei viittaa harhaanjohtavasti talletuspankin toimintaan.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, yritys saa käyttää toiminimessään viittausta sen kanssa samaan konserniin tai talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvan talletuspankin toiminimeen.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti aputoiminimeen ja toissijaiseen tunnukseseen.

Ulkomaisen luottolaitoksen toiminimen käytöstä Suomessa säädetään lisäksi 18 luvun 9 §:ssä.

5 § (26.3.2021/233)

Velvollisuus muodostaa alakonserni

Kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyhteisön Euroopan talousalueelle sijoittautunut tytärluottolaitos saa harjoittaa luottolaitostoimintaa, jos Euroopan talousalueella sijaitsevat tytäryhteisöinä sijaitsevat luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset muodostavat yhden alakonsernin.

Edellä 1 momentissa säädettyä edellytystä sovelletaan, kun:

- 1) kolmanteen maahan sijoittautuneella emoyhteisöllä on Euroopan talousalueella kaksi tai useampi samaan konserniin kuuluvaa luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä; ja
- 2) samaan konserniin kuuluvien Euroopan talousalueelle sijoittautuneiden luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten sekä kolmannen maan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten Euroopan talousalueelle sijoittautuneiden sivuliikkeiden yhteenlaskettu tasearvo ja hallinnoitavat varat ovat yhteensä vähintään 40 miljardia euroa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut Euroopan talousalueelle sijoittautuneet luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset voivat 1 momentista poiketen muodostaa toimivaltaisen valvontaviranomaisen luvalla kaksi rinnakkaista alakonsernia, jos yhden alakonsernin muodostaminen:

- 1) olisi kolmanteen maahan sijoittautuneeseen emoyhteisöön sovellettavan lainsäädännön tai viranomaismääräysten vastaista; tai
- 2) heikentäisi toimivaltaisen kriisinratkaisuviranomaisen arvion mukaan kriisinratkaisumenettelyiden tehokkuutta verrattuna kahteen erilliseen alakonserniin.

Alakonsernin emoyhteisönä toimivan väliyhtiön on oltava luottolaitos tai 2 a luvussa tarkoitetun luvan saanut omistusyhteisö ja sen kotipaikan on sijaittava Euroopan talousalueella. Väliyhtiönä voi toimia myös sijoituspalveluyritys, jos mikään sen tytäryrityksistä ei ole luottolaitos.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaisille Finanssivalvonnan valvontaan kuuluvista 1 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista luottolaitosdirektiivin 21 b artiklan 6 kohdan mukaisesti.

2 a luku (26.3.2021/233)**Omistusyhteisön luvanvaraisuus****1 § (26.3.2021/233)****Omistusyhteisön luvanvaraisuus**

Edellä 1 luvun 15 §:ssä tarkoitetun omistusyhteisön ja 2 luvun 5 §:n 4 momentissa tarkoitetun väliyhtiön, joka ei ole luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, on haettava toimintaansa varten tässä luvussa säädetty lupa Finanssivalvonnalta, tai jos EKP vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta, EKP:ltä.

Omistusyhteisö voi kuitenkin hakea Finanssivalvonnalta vahvistuksen sille, ettei 1 momentissa tarkoitettua lupaa tarvita. Omistusyhteisön on tällöin täytettävä seuraavat edellytykset:

- 1) rahoitusalan holdingyhtiön pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tytäryhteisöissä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääasiallisena toimintana on luotto- tai rahoituslaitosten osalta hankkia omistusosuuksia tytäryhteisöissä;
- 2) omistusyhteisöä ei ole määritelty kriisinratkaisun kohteeksi kriisinratkaisuviranomaisen määrittämän kriisinratkaisustrategian mukaan;
- 3) omistusyhteisön tytäryhteisönä toimiva luottolaitos on nimetty vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämistä;
- 4) omistusyhteisö ei osallistu sen tytäryhteisönä olevien luottolaitosten hallinnollisten, operatiivisten tai taloudellisten päätösten tekemiseen; ja
- 5) tehokas konsolidoitu valvonta ei esty ryhmätasolla.

Jos omistusyhteisö on samanaikaisesti ilmoitusvelvollinen 3 luvun mukaisesta osakkeiden tai osuuksien hankinnasta, Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:n 2 momentissa tarkoitettu 60 arkipäivän käsittelyaika keskeytetään 20 arkipäivän ylittäviltä osin, kunnes tämän luvun mukainen lupakäsittely on saatu päätökseen.

Lupamenettelystä ja hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

2 § (26.3.2021/233)

Omistusyhteisöä koskevan luvan myöntämisen edellytykset

Omistusyhteisön lupa on myönnettävä, jos saadun selvityksen perusteella voidaan varmistua, että:

- 1) konsolidointiryhmän organisaatio on riittävä varmistamaan tämän lain ja EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisten konsolidoitujen vaatimusten noudattamisen;
- 2) ryhmän rakenne ei muodosta esteitä siihen kuuluvien luottolaitosten tehokkaalle valvonnalle;
- 3) omistusyhteisön johto ja omistajat täyttävät tässä laissa asetetut vaatimukset.

Finanssivalvonnan on tehtävä lupaa koskeva päätös neljän kuukauden kuluessa lupahakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä, kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset.

3 § (26.3.2021/233)

Lupaedellytysten valvonta

Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta, sen on seurattava säännöllisesti, täyttääkö omistusyhteisö 1 §:n 2 momentissa tai 2 §:ssä säädetyt edellytykset. Jos omistusyhteisö ei täytä edellytyksiä, sen on haettava 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa. Finanssivalvonta voi tällöin lisäksi ryhtyä 11 luvussa tai Finanssivalvonnasta annetun lain 3 ja 4 luvussa säädettyihin toimenpiteisiin. Finanssivalvonta voi myös väliaikaisesti nimetä konsolidointiryhmän jonkin toisen omistusyhteisön tai luottolaitoksen vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämistä.

Omistusyhteisön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot. Tietojen toimittamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

4 § (26.3.2021/233)

Omistusyhteisöön sovellettavat säännökset

Mitä tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksista, sovelletaan konsolidoitujen vaatimusten osalta myös konsolidointiryhmän emoyhteisönä toimivaan 1 §:n mukaiseen luvanvaraiseen omistusyhteisöön ja 3 §:n 1 momentin mukaisesti nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön.

5 § (26.3.2021/233)

Omistusyhteisöä koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä

Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta ja omistusyhteisö on sijoittautunut toiseen ETA-valtioon, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tämän omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 1–3 §:n soveltamisesta. Finanssivalvonnan on tällöin laadittava arviointi 1–3 §:ssä tarkoitettua luvasta, vahvistuksesta tai valvontatoimenpiteistä ja annettava tämä arviointi omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaiselle. Tarvittaessa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnasta vastaavalta valvontaviranomaiselta on saatava suostumus tässä momentissa tarkoitettuja päätöksiä varten.

Jos yhteisymmärrystä 1–3 §:ssä tarkoitettua luvasta, vahvistuksesta tai valvontatoimenpiteestä ei ole saavutettu kahden kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on toimittanut 1 momentissa tarkoitettun arvion omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaiselle, asia on saatettava Euroopan pankkiviranomaisen

käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti. Jos 1 momentissa tarkoitettua suostumusta ei ole saatu, asia on saatettava lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

3 luku

Oikeus omistaa luottolaitoksen osakkeita tai osuuksia

1§

Osakkeiden ja osuuksien hankintaa ja luovutusta koskeva ilmoitusvelvollisuus

Sen, joka aikoo suoraan tai välillisesti hankkia luottolaitoksen osakkeita, osuuksia, sijoitusosuuksia tai kantarahasto-osuuksia, on ilmoitettava siitä etukäteen Finanssivalvonnalle, jos hänen omistuksensa:

- 1) hankinnan johdosta olisi vähintään 10 prosenttia luottolaitoksen osake- tai osuuspääomasta taikka kantarahastosta;
- 2) olisi niin suuri, että se vastaisi vähintään 10:tä prosenttia kaikkien osakkeiden tai osuuksien tuottamasta äänimäärästä; tai
- 3) muutoin oikeuttaisi käyttämään 2 kohdassa tarkoitettuun omistukseen rinnastettavaa tai muuten merkittävää vaikutusvaltaa luottolaitoksen hallinnossa.

Jos 1 momentissa tarkoitettua omistusta aiotaan lisätä siten, että omistus hankinnan johdosta olisi vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia luottolaitoksen osake- tai osuuspääomasta taikka kantarahastosta tai omistus vastaisi samansuuruista osuutta kaikkien osakkeiden tai osuuksien tuottamasta äänimäärästä taikka luottolaitoksesta tulisi tytäryritys, myös tästä hankinnasta on ilmoitettava etukäteen Finanssivalvonnalle.

Laskettaessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettua omistusosuutta ja ääniosuutta sovelletaan arvopaperimarkkinalain 2 luvun 4 §:ää ja 9 luvun 4–7 §:ää. Tätä momenttia sovellettaessa ei oteta huomioon osakkeita ja osuuksia, jotka ilmoitusvelvollinen on enintään vuoden ajaksi hankkinut järjestämänsä arvopapereiden liikkeeseenlaskun yhteydessä tai markkinatakauksen nojalla ja joiden nojalla ilmoitusvelvollisella ei ole oikeutta käyttää yhteisössä äänivaltaa eikä muuten vaikuttaa yhteisön johdon toimintaan.

Edellä 1 tai 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä myös, jos omistettujen osakkeiden tai osuuksien määrä laskee jonkin 1 tai 2 momentissa säädetyn omistusrajan alapuolelle tai luottolaitos lakkaa olemasta ilmoitusvelvollisen tytäryritys.

Luottolaitoksen ja sen omistusyhteisön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle vähintään kerran vuodessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen omistusosuuksien omistajat ja omistusten suuruudet sekä ilmoitettava viivytyksettä tietoonsa tulleet omistusosuuksien muutokset. Sellaisesta yrityksestä, jonka arvopaperit ovat kaupankäynnin kohteena kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain (1070/2017) 1 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, on lisäksi ilmoitettava tässä momentissa tarkoitettut tiedot arvopaperimarkkinalain 2 luvun 13 §:ssä tarkoitettulle Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle. (28.12.2017/1073)

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta on käytävä ilmi tarpeelliset tiedot ja selvitykset:

- 1) ilmoitusvelvollisesta sekä hänen luotettavuudestaan ja taloudellisesta tilanteestaan;
- 2) ilmoitusvelvollisen omistuksesta ja muista sidonnaisuuksista luottolaitoksessa;
- 3) hankintaa koskevista sopimuksista, hankinnan rahoituksesta ja 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa omistuksen tavoitteista.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin ilmoituksiin liitettävistä tiedoista annetaan tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

2§

Osakkeiden ja osuuksien hankintaa koskeva rajoitus

Finanssivalvonnan oikeudesta esittää EKP:lle tämän luvun 1 §:ssä tarkoitetun omistusosuuden hankinnan kieltämistä säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 32 a §:ssä ja kieltopäätöksen antamista koskevasta menettelystä mainitun lain 32 b §:ssä.

Ilmoitusvelvollinen ei saa hankkia 1 §:ssä tarkoitettuja osakkeita tai osuuksia ennen kuin EKP on tehnyt 1 momentissa tarkoitetun päätöksen tai päätöksen tekemiselle Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:ssä säädetty määräaika on päättynyt, ellei asian käsittelyssä toisin määrätä.

4 luku

Toimiluvan myöntäminen ja peruuttaminen sekä liiketoiminnan rajoittaminen

1 §

Toimilupahakemus

Luottolaitoksen toimiluvan myöntää Finanssivalvonnalle tehtävästä hakemuksesta EKP niin kuin YVM-asetuksessa, sen nojalla annetuissa EKP:n asetuksissa ja päätöksissä sekä tässä luvussa säädetään. Toimilupa voidaan antaa talletuspankin tai luottoyhteisön toimintaan. Toimilupahakemukseen liitettävistä selvityksistä säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Talletuspankin toimilupahakemuksesta on pyydettävä talletussuojarahaston lausunto.

Toimilupahakemuksesta on lisäksi pyydettävä sijoituspalvelulaissa tarkoitetun sijoittajien korvausrahaston lausunto, jos luottolaitos voi yhtiöjärjestyksensä tai sääntöjensä mukaan tarjota sijoituspalveluja.

Jos toimilupaa hakeva yhteisö on toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen ulkomaisen luottolaitoksen, sijoituspalveluyritykseen rinnastettavan ulkomaisen yrityksen tai vakuutusyhtiöön rinnastettavan ulkomaisen yrityksen tytäryritys tai ulkomaisen luottolaitoksen tai muun edellä tarkoitetun ulkomaisen yrityksen emoyrityksen tytäryritys, hakemuksesta on pyydettävä tuon valtion asianomaisen valvontaviranomaisen lausunto. Lausunto on pyydettävä myös, jos toimilupaa hakevassa yhteisössä määräämisvalta on samoilla luonnollisilla tai oikeushenkilöillä kuin ulkomaisessa luottolaitoksessa tai muussa edellä tarkoitetussa ulkomaisessa yrityksessä. Tässä momentissa tarkoitetussa lausuntopyynnössä lausunnonantajaa on pyydettävä erityisesti arvioimaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta sekä ilmoittamaan edellä mainittuja seikkoja koskevat tiedot, joilla on merkitystä toimiluvan myöntämisen tai luottolaitoksen valvonnan kannalta.

Jos toimiluvan myöntämisen edellytyksenä olevissa, 1 momentissa tarkoitetuissa tiedoissa tapahtuu toimiluvan myöntämisen jälkeen olennainen muutos, luottolaitoksen on ilmoitettava muutoksista Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset ilmoituksen antamisesta ja sisällöstä.

2 §

Toimilupaa koskeva päätösehdotus

Finanssivalvonnan on annettava luottolaitoksen toimilupaa koskeva päätösehdotus EKP:lle neljän kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä, kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset. Toimilupaa koskeva päätös on kuitenkin aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnalla on oikeus toimiluvan hakijaa kuultuaan sisällyttää toimilupaehdotukseen luottolaitoksen liiketoimintaa koskevia, valvonnan kannalta välttämättömiä rajoituksia ja ehtoja. Finanssivalvonta voi toimiluvan myöntämisen jälkeen luottolaitoksen hakemuksesta ehdottaa EKP:lle toimiluvan ehtojen muuttamista.

Jos toimilupaa koskevaa päätösehdotusta ei ole annettu 1 momentissa säädettyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen. Valitus tehdään ja käsitellään, kuten hakemuksen hylkäämistä koskeva valitus tehdään ja käsitellään. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes päätösehdotus tai kielteinen päätös on annettu.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätösehdotuksen tai kielteisen päätöksen antamisesta muutoksenhakuviranomaiselle, jos päätösehdotus tai kielteinen päätös on annettu valituksen jälkeen. Valituksen tekemisestä ja käsittelystä säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019). (17.1.2020/26).

3 § (26.3.2021/233)

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Toimilupa on myönnettävä, jos saadun selvityksen perusteella voidaan varmistua, että luottolaitoksen omistajat ja perustajat täyttävät 4 §:ssä säädetty vaatimukset, johto 7 luvun 2, 4 ja 5 §:ssä säädetty vaatimukset ja luottolaitos luottolaitoksen toiminnalle 5 luvussa, 7 luvun 1 §:ssä, 8 luvun 3 §:ssä sekä 9 ja 10 luvuissa säädetty vaatimukset.

Toimilupa voidaan myöntää myös perustettavalle luottolaitokselle ennen sen rekisteröimistä.

4 §

Luottolaitoksen merkittävien omistajien sekä perustajien luotettavuus

Sen, joka suoraan tai välillisesti omistaa vähintään kymmenen prosenttia luottolaitoksen osakepääomasta tai osuuden, joka tuottaa vähintään kymmenen prosenttia sen osakkeiden tuottamasta äänivallasta, sekä luottolaitoksen perustajan on oltava luotettava.

Luotettavana ei pidetä sitä, jota Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a §:n 1 momentissa säädettyjen perusteiden nojalla voidaan kieltää hankkimasta luottolaitoksen osakkeita tai osuuksia.

5 §

Toimiluvan myöntäminen eurooppayhtiölle ja eurooppaosuuskunnalle

Toimilupa myönnetään myös sellaiselle ETA-valtiossa vastaavan luvan saaneelle eurooppayhtiön (SE) säännöistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2157/2001, jäljempänä *eurooppayhtiöasetus*, tarkoitettulle eurooppayhtiölle, joka aikoo siirtää kotipaikkansa Suomeen asetuksen 8 artiklan mukaisesti. Lupahakemuksesta on pyydetävä kyseisen valtion rahoitusmarkkinoita valvovan viranomaisen lausunto. Sama koskee eurooppayhtiön perustamista sulautumalla siten, että vastaanottava yhtiö, jonka kotipaikka on toisessa valtiossa, rekisteröidään eurooppayhtiönä Suomessa. Mitä tässä pykälässä säädetään eurooppayhtiöstä, sovelletaan myös eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1435/2003, jäljempänä *eurooppaosuuskunta-asetus*, tarkoitettuun eurooppaosuuskuntaan.

6 §

Toimiluvan ilmoittaminen rekisteröitäväksi

Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimilupa rekisteröitäväksi. Toimiluvan myöntämisestä on lisäksi ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle. Perustettavalle yritykselle ja kotipaikan Suomeen siirtävälle eurooppayhtiölle myönnetty toimilupa rekisteröidään samalla kun yritys rekisteröidään.

Talletuspankin toimilupa on lisäksi ilmoitettava tiedoksi 14 luvussa tarkoitettulle talletussuojarahastolle ja sijoituspalveluja tarjoavan luottolaitoksen toimilupa sijoituspalvelulaissa tarkoitettulle Sijoittajien korvausrahastolle.

7 §

Toiminnan aloittaminen

Luottolaitos voi aloittaa toimintansa, jollei toimiluvan ehdoista muuta johdu, välittömästi sen jälkeen, kun toimilupa on myönnetty ja luottolaitos on toimittanut Finanssivalvonnalle 2 momentissa tarkoitettut tiedot sekä, jos toimilupa on myönnetty perustettavalle yritykselle, yritys on rekisteröity.

Luottolaitos ei saa aloittaa toimintaansa ennen kuin se on toimittanut Finanssivalvonnalle:

- 1) luottolaitosta koskevan täydellisen otteen kaupparekisteristä, johon sisältyvät yhtiöjärjestys tai säännöt;
- 2) hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenten ja varajäsenten, toimitusjohtajan ja toimitusjohtajan sijaisen sekä tilintarkastajien ja varatilintarkastajien nimet ja heitä koskevat tarvittavat muut tiedot.

Jos 2 momentissa mainitussa tiedossa tapahtuu muutos, uusi tieto on viipymättä ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

8 §

Toiminnan rajoittaminen ja toimiluvan peruuttaminen

Toimiluvan peruuttamisesta ja toiminnan rajoittamisesta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:ssä. Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimiluvan peruuttaminen rekisteröitäväksi. Toimiluvan peruuttaminen on lisäksi ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, talletussuojarahastolle sekä tämän lain 13 luvussa tarkoitettulle vakuusrahastolle ja sijoittajien korvausrahastolle, jos luottolaitos on rahaston jäsen.

Poiketen siitä, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ssä säädetään, päätöksen toimiluvan peruuttamisesta tekee EKP YVM-asetuksen nojalla. Toimiluvan peruuttamiseen sovelletaan lisäksi Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ää.

2 §

Toimilupavaatimuksista ilmoittaminen

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle tämän luvun ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaiset vaatimukset toimiluvan myöntämisestä. Ilmoitusvelvollisuudesta EKP:lle säädetään YVM-asetuksessa ja sen nojalla annetuissa asetuksissa ja päätöksissä.

5 luku

Liiketoimintaa koskevat yleiset edellytykset

Sallittu liiketoiminta

1 §

Talletuspankille sallittu liiketoiminta

Talletuspankille sallittua liiketoimintaa on:

1) talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen hankkiminen yleisöltä;

1 a) katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista annetun lain 8 §:ssä tarkoitetun luvan ja mainitussa laissa kiinnitysluottopankkitoiminnalle asetettujen edellytysten mukaisesti; (11.3.2022/152).

L:lla 152/2022 lisätty 1 a kohta tulee voimaan 8.7.2022.

2) muu varainhankinta;

3) luotonanto ja rahoitustoiminta sekä muu rahoituksen järjestäminen;

4) rahoitusleasing;

5) maksupalvelu ja muu maksuliike;

6) sähköisen rahan liikkeeseenlasku, siihen liittyvä tietojenkäsittely ja tietojen tallentaminen sähköiselle tietovälineelle muun yrityksen lukuun;

7) maksujen periminen;

8) valuutanvaihto;

9) notariaattitoiminta;

10) arvopaperikauppa ja muu arvopaperitoiminta;

11) takaustoiminta;

12) luottotietotoiminta;

13) asuntosäästötoimintaan liittyvä asunto-osakkeiden ja -osuuksien sekä asuinkiinteistöjen välitys;

14) muu 1–13 kohdassa tarkoitettuun toimintaan verrattava tai niihin läheisesti liittyvä toiminta.

Talletuspankki saa lisäksi hoitaa postipalveluja postitoimiluvan haltijan kanssa tekemänsä sopimuksen mukaisesti sekä tarjota talletuspankin kanssa samaan konserniin tai talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvalla yritykselle sen hallintoon liittyviä palveluja.

Talletuspankin yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä on mainittava, tarjoaako tai harjoittaako talletuspankki sijoituspalvelulain 1 luvun 15 §:ssä tarkoitettuja sijoituspalveluja tai sijoitustoimintaa. Talletuspankin on ilmoitettava Finanssivalvonnalle hallituksen päätös sijoituspalvelulain 1 luvun 15 §:ssä tarkoitettujen sijoituspalvelun tarjoamisen ja sijoitustoiminnan harjoittamisen aloittamisesta sekä sijoituspalvelulain 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettujen oheispalvelun tarjoamisen aloittamisesta sekä selvitys siitä, miten kyseisiin palveluihin tai sijoitustoimintaan liittyvistä sijoituspalvelulain toiminnan järjestämis- ja menettelytapavaatimuksista sekä asiakkaansuojasta huolehditaan. Talletuspankin on myös ilmoitettava Finanssivalvonnalle päätöksestään luopua ilmoitetun sijoitus- tai oheispalvelun tai sijoitustoiminnan tarjoamisesta tai harjoittamisesta. Ilmoituksen tulee sisältää tarpeelliset selvitykset siitä, miten asiakkaansuojasta huolehditaan palveluntarjonnan tai sijoitustoiminnan harjoittamisen lopettamisen yhteydessä. ([15.3.2019/300](#)).

2§

Luottoyhteisölle sallittu liiketoiminta

Luottoyhteisö saa harjoittaa tämän luvun 1 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua liiketoimintaa lukuun ottamatta talletusten hankkimista yleisöltä. Luottoyhteisö saa vastaanottaa yleisöltä muita vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja kuin talletuksia vain maksupalveluiden tarjoamisen ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskun yhteydessä. ([11.3.2022/152](#)).

L:lla [152/2022](#) muutettu 1 momentti tulee voimaan 8.7.2022. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Luottoyhteisö saa harjoittaa tämän luvun 1 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua liiketoimintaa lukuun ottamatta talletusten hankkimista yleisöltä. Luottoyhteisö saa vastaanottaa yleisöltä muita vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja kuin talletuksia vain maksupalveluiden tarjoamisen ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskun yhteydessä. Luottoyhteisö voi harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa. Kiinnitysluottopankkitoiminnasta säädetään kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetussa laissa. ([26.3.2021/233](#)).

Luottoyhteisön yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä on mainittava, tarjoaako tai harjoittaako luottoyhteisö sijoituspalvelulain 1 luvun 15 §:ssä tarkoitettuja sijoituspalveluja tai sijoitustoimintaa. Luottoyhteisön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle hallituksen päätös sijoituspalvelulain 1 luvun 15 §:ssä tarkoitettujen sijoituspalvelun tarjoamisen ja sijoitustoiminnan harjoittamisen aloittamisesta sekä sijoituspalvelulain 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettujen oheispalvelun tarjoamisen aloittamisesta sekä selvitys siitä, miten kyseisiin palveluihin tai sijoitustoimintaan liittyvistä sijoituspalvelulain toiminnan järjestämis- ja menettelytapavaatimuksista sekä asiakkaansuojasta huolehditaan. Luottoyhteisön on myös ilmoitettava Finanssivalvonnalle päätöksestään luopua ilmoitetun sijoitus- tai oheispalvelun tarjoamisesta tai harjoittamisesta. Ilmoituksen tulee sisältää tarpeelliset selvitykset siitä, miten asiakkaansuojasta huolehditaan palveluntarjonnan tai sijoitustoiminnan harjoittamisen lopettamisen yhteydessä. ([28.12.2017/1073](#)).

Luottoyhteisön maksupalvelun tarjoamista varten tilille vastaanotamiin vaadittaessa takaisinmaksettaviin varoihin sovelletaan, mitä 15 luvun 6–10 §:ssä säädetään talletuksesta.

EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettu luottolaitos saa harjoittaa mainitussa lainkohdassa ja tässä pykälässä tarkoitettua liiketoimintaa. ([18.6.2021/525](#)).

3§

Kiinteistöjen omistamista koskeva rajoitus

Luottolaitos saa sijoittaa kiinteistöihin sekä kiinteistöyhteisöjen osakkeisiin ja osuuksiin enintään määrän, joka vastaa 13 prosenttia luottolaitoksen taseen loppusummasta. Luottolaitoksen omistamiin kiinteistöyhteisöjen osakkeisiin ja osuuksiin rinnastetaan edellä tarkoitettua osuutta laskettaessa luottolaitoksen kiinteistöyhteisölle antamat luotot ja sen puolesta antamat takaukset samassa suhteessa kuin luottolaitoksen omistamat kiinteistöyhteisön osakkeet tai osuudet ovat kiinteistöyhteisön osake- tai osuuspääomasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua suhdelukua laskettaessa ei oteta huomioon kiinteistöjä eikä kiinteistöyhteisön osakkeita tai osuuksia, jotka:

- 1) ovat joutuneet luottolaitoksen haltuun maksamatta jääneen saamisen vakuutena; tai
- 2) on vuokrattu rahoitustoiminnan yhteydessä ja joiden arvon alenemisesta johtuva riski on olennaisilta osiltaan siirretty sopimuksin vuokralleottajalle.

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä määrääjäksi myöntää luvan poiketa 1 momentissa säädetystä vaatimuksesta.

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle tiedot, jotka ovat tarpeen tässä pykälässä säädetyn rajoituksen valvomiseksi. Finanssivalvonta voi antaa valvonnan kannalta tarpeellisia määräyksiä ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä ja siitä, kuinka usein ilmoitus on tehtävä.

4 §

Konsolidoitua kiinteistönomistusta koskeva rajoitus

Konsolidointiryhmän emoyrityksen ja konsolidointiryhmän tytäryritysten yhteenlaskettu 3 §:ssä tarkoitettu kiinteistönomistus ei saa ylittää määrää, joka on 13 prosenttia emoyrityksen konsolidoidun taseen loppusummasta.

Laskettaessa 1 momentissa tarkoitettua konsolidoitua suhdelukua siihen ei sisällytetä luottolaitoksen konsolidointiryhmään kuuluvalla kiinteistöyhteisölle annettuja luottoja eikä tällaisen kiinteistöyhteisön puolesta annettuja takauksia, jos kiinteistöyhteisö yhdistellään konsolidoituun taseeseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu luottolaitoksen konsolidoitu tase laaditaan konsolidointiryhmän emoyrityksen ja konsolidointiryhmän tytäryritysten taseiden yhdistelmänä noudattaen, mitä kirjanpitolaissa ja tämän lain 12 luvun 10 §:ssä säädetään konsernitilinpäätöksen laatimisesta.

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä määrääjäksi myöntää poikkeuksen 1 momentin vaatimuksista.

Konsolidointiryhmän emoyrityksen tai 1 luvun 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle tiedot, jotka ovat tarpeen tässä pykälässä säädetyn rajoituksen valvomiseksi. Finanssivalvonta voi antaa valvonnan kannalta tarkempia määräyksiä tämän pykälän mukaisen ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä ja siitä, kuinka usein ilmoitukset on tehtävä.

5 §

Rahalainan antamista koskevien osuuskuntalain säännösten soveltaminen

Osuuskuntalain (421/2013) 16 luvun 11 §:ää ei sovelleta luottolaitokseen eikä sen konsolidointiryhmään kuuluvaan rahoituslaitokseen.

6 §

Omien ja konserniyritysten osakkeiden, osuuksien, pääomalojen ja debentuurien hankinnan rahoittaminen ja pantiksi ottaminen

Luottolaitos saa antaa lainaa omien ja emoyrityksensä osakkeiden ja osuuksien hankkimiseen sekä ottaa niitä pantiksi 2–4 momentissa säädettyin rajoituksin. Vakuuden asettaminen luottolaitoksen varoista edellä tarkoitettua lainan maksamisesta rinnastetaan lainan antamiseen.

Luottolaitos ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva rahoituslaitos saa, jollei 3 momentista muuta johdu, osakeyhtiölain (624/2006) 13 luvun 10 §:n 1 momentin, osuuskuntalain 16 luvun 11 §:n 1 momentin sekä velkakirjalain (622/1947) 34 §:n 3 momentin estämättä antaa lainaa omien tai emoyrityksen osakkeiden ja osuuksien hankkimiseksi ja ottaa niitä pantiksi, jos ne ovat kaupankäynnin kohteena kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 1 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, jos lainan antaminen tai pantin ottaminen kuuluu luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen tavanomaiseen liiketoimintaan ja jos laina on annettu taikka pantti otettu luotto- tai rahoituslaitoksen toiminnassa noudatetuina tavanomaisin ehdoin. (28.12.2017/1073).

Luottolaitos saa ottaa pantiksi omia ja emoyrityksen osakkeita ja osuuksia niiden merkinnän rahoittamiseksi annetun lainan vakuudeksi enintään määrän, joka vastaa nimellisarvoltaan 10 prosenttia lainan antaneen yrityksen, tai jos pantiksi on otettu lainan antaneen yrityksen emoyrityksen osakkeita tai osuuksia, emoyrityksen sidotusta pääomasta.

Luottolaitos ei saa antaa luottoa samaan konsolidointiryhmään kuulumattomalle konserniyritykselle konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien hankkimiseksi.

Mitä tässä pykälässä säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidointiryhmään kuuluvaan muuhun yritykseen.

Mitä tässä pykälässä säädetään osakkeista ja osuuksista, sovelletaan myös kantarahasto-osuuksiin, sijoitusosuuksiin, pääomasijoituksiin, pääomalainoihin, debenttureihin ja muihin sitoumuksiin, joilla on huonompi etuoikeus kuin liikkeeseenlaskijan muilla veloilla.

Luottolaitoksen rahoittamien tai vakuudeksi ottamien omien tai samaan konsolidointiryhmään kuuluvien rahoitusvälineiden lukemisesta luottolaitoksen omiin varoihin säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksen 28, 52 ja 63 artiklassa.

7 §

Arvopaperistettujen omaisuuserien hankintaa koskevat rajoitukset

Luottolaitos saa hankkia arvopaperistettuja omaisuuseriä ainoastaan EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetyin rajoituksin.

Toiminnan yleinen valvottavuus

8 §

Liiketapahtumien kirjaaminen

Luottolaitoksella on oltava sellainen kirjanpitojärjestelmän ja muiden tietojärjestelmien kuvaus ja luottolaitoksen on kirjattava liiketapahtumansa siten, että Finanssivalvonta voi riittävästi todentaa niiden tietojen oikeellisuuden, jotka luottolaitoksen on lain ja sen nojalla annettujen säädösten ja määräysten mukaan ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

9 §

Toimipaikat

Luottolaitoksella on oltava Suomessa pääkonttori ja vähintään yksi kiinteä toimipaikka.

10 §

Asiamiehen käyttäminen ja muu merkittävän toiminnon ulkoistaminen

Luottolaitos voi harjoittaa liiketoimintaansa asiamiehen välityksellä tai muuten ulkoistaa liiketoimintansa kannalta merkittäviä toimintojaan, jos se ei haittaa luottolaitoksen riskien hallintaa, sisäistä valvontaa eikä muuten merkittävästi luottolaitoksen liiketoiminnan hoitamista.

Toiminto on luottolaitoksen liiketoiminnan kannalta merkittävä, jos virhe tai puute sen suorittamisessa voi haitata olennaisesti luottolaitoksen toimintaa koskevien lakien tai niiden nojalla annettujen säännösten tai määräysten taikka luottolaitoksen toimiluvan ehtojen noudattamista, luottolaitoksen taloudellista asemaa tai liiketoiminnan jatkuvuutta.

Merkittävän toiminnon ulkoistamisesta on tehtävä kirjallinen sopimus, josta käy ilmi toimeksiannon sisältö ja sopimuksen voimassaoloaika.

Luottolaitoksen, joka toimiluvan myöntämisen jälkeen aikoo harjoittaa liiketoimintaa asiamiehen välityksellä tai muuten ulkoistaa liiketoimintansa kannalta merkittävän toiminnon muulle kuin samaan konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvalla, on ilmoitettava ulkoistamisesta etukäteen Finanssivalvonnalle. Luottolaitoksen ja ulkoistettua toimintaa hoitavan välisessä sopimussuhteessa tapahtuvista merkittävistä muutoksista on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä ilmoituksen sisällöstä.

Edellä 4 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä, jos asiamies tai muu ulkoistettua toimintaa hoitava kuuluu luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään.

Luottolaitoksen tarjoamien sijoituspalvelujen ulkoistamisesta säädetään sijoituspalvelulaissa.

11 §

Ulkoistamisen edellytykset

Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että se saa ulkoistettua toimintaa hoitavalta jatkuvasti luottolaitoksen viranomaisvalvonnan, riskien hallinnan ja sisäisen valvonnan edellyttämät tarpeelliset tiedot, sekä siitä, että sillä on oikeus luovuttaa tiedot edelleen Finanssivalvonnalle ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisölle, jos luottolaitos on keskusyhteisön valvonnassa.

12 §

Luottolaitoksen sidonnaisuus

Luottolaitoksella ei saa olla merkittävää sidosta sellaiseen luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, johon sovellettavat Euroopan talousalueeseen kuulumattoman valtion lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset estävät luottolaitoksen tehokkaan valvonnan, eikä muuhunkaan tahoon, jos merkittävä sidos on muuten omiaan estämään luottolaitoksen tehokasta valvontaa.

Merkittävällä sidoksella tarkoitetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa tarkoitettua läheistä sidonnaisuutta.

13 § (26.3.2021/233)

Määräysvallan hankkiminen Euroopan talousalueen ulkopuolisessa yrityksessä

Luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys ei saa hankkia kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa sellaisessa luottolaitoksessa, sijoituspalveluyrityksessä, rahastoyhtiössä, vaihtoehtorahastojen hoitajassa, vakuutusyhtiössä tai näihin rinnastettavassa yrityksessä, jonka kotipaikka on Euroopan talousalueeseen kuulumattomassa valtiossa, ellei yritys tai luottolaitos ole ilmoittanut siitä etukäteen Finanssivalvonnalle taikka jos Finanssivalvonta on ilmoituksen saatuaan kieltänyt hankinnan 2 momentissa säädettyssä ajassa.

Finanssivalvonta voi kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen vastaanottamisesta kieltää mainitussa momentissa tarkoitettua hankinnan, jos hankinnan kohteena olevaan yritykseen sovellettavat lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset olennaisesti vaikeuttaisivat luottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmän tehokasta valvontaa.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettuun ilmoitukseen liitettävistä tiedoista ja muista vastaavista ilmoitusmenettelyssä noudatettavista seikoista.

14 §

Luottolaitoksen kuuluminen ulkomaiseen konsolidointiryhmään tai ulkomaiseen rahoitus- ja vakuutusryhmittymään

Jos luottolaitos kuuluu sellaiseen konsolidointiryhmään, jonka ylin emoyritys sijaitsee muussa kuin ETA-valtiossa, luottolaitoksen toimiluvan edellytyksenä on, että:

- 1) ulkomaan viranomaisella on riittävä toimivalta valvoa koko konsolidointiryhmää vastaavalla tavalla kuin tässä laissa säädetään; tai
- 2) voidaan osoittaa, että konsolidoitu vakavaraisuus, konsolidoidut suuret asiakasriskit, konsolidointiryhmän sisäinen valvonta ja riskienhallintamenetelmät sekä omistusyhteisön omistajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus vastaavat tämän lain mukaisia vaatimuksia.

Finanssivalvonnan on tehtävä päätös siitä, täyttääkö luottolaitos 1 momentin mukaiset vaatimukset, jos luottolaitoksella ei ole emoyritystä toisessa ETA-valtiossa ja luottolaitoksen taseen loppusumma on suurempi kuin luottolaitoksen emoyrityksen minkään toisen sellaisen ulkomaisen tytärluottolaitoksen tai suomalaisen

sijoituspalveluyritykseen rinnastettavan ulkomaisen tytäryrityksen taseen loppusumma, jonka kotipaikka on toisessa ETA-valtiossa.

Finanssivalvonnan on ennen 2 momentissa tarkoitetun päätöksen tekemistä pyydettävä siitä lausunto 1 momentissa tarkoitettuun konsolidointiryhmään kuuluvien, toisessa ETA-valtiossa säänneltyjen ulkomaisten luottolaitosten tai suomalaiseen sijoituspalveluyritykseen rinnastettavien ulkomaisten yritysten valvonnasta vastaavilta ulkomaan viranomaisilta ja Euroopan pankkiviranomaiselta. Finanssivalvonnan on lisäksi tehtyään päätöksen ilmoitettava siitä näille viranomaisille, Euroopan komissiolle ja, jos konsolidointiryhmään kuuluu suomalaiseen sijoituspalveluyritykseen rinnastettava ulkomainen yritys, jonka kotipaikka on toisessa ETA-valtiossa, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta luottolaitokseen, jonka konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion valvontaviranomainen, jos tämä viranomainen on katsonut, että konsolidointiryhmä täyttää 1 momentissa säädetty edellytykset.

Mitä 1 ja 3 momentissa säädetään konsolidointiryhmästä ja konsolidoidusta valvonnasta, sovelletaan vastaavasti rahoitus- ja vakuutusryhmittymään ja sen valvontaan.

15 §

Sisäiset liiketoimet

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle sellaisista liiketoimista, joissa yhtenä osapuolena on luottolaitos ja toisena osapuolena on:

- 1) yritys, joka kuuluu luottolaitoksen kanssa samaan konserniin tai on luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen kirjanpitolaissa tarkoitettu omistusyhteisyritys;
- 2) eläkesäätiöstä ja eläkekassoista annetussa laissa (946/2021) tarkoitettu eläkesäätiö tai lisäeläkesäätiöistä ja lisäeläkekassoista annetussa laissa (947/2021), tarkoitettu lisäeläkesäätiö tai ETA-lisäeläkesäätiö, joka on luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan työnantajayrityksen perustama ja jossa vakuutettuina voivat olla työnantajayrityksen palveluksessa olevat henkilöt; (19.11.2021/969).
- 3) eläkesäätiöistä ja eläkekassoista annetussa laissa tarkoitettu eläkekassa tai lisäeläkesäätiöistä ja lisäeläkekassoista annetussa laissa tarkoitettu lisäeläkekassa tai ETA-lisäeläkekassa, jossa vakuutettuina voivat olla luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan muun työnantajayrityksen palveluksessa olevat henkilöt. (19.11.2021/969).

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä vähintään neljännesvuosittain sellaisista liiketoimista, joiden arvo tai, jos keskenään samanlaisia liiketoimia on tehty tässä momentissa tarkoitettuna ajanjaksona useita, niiden yhteenlaskettu arvo ylittää miljoona euroa tai viisi prosenttia liiketoimen osapuolena olevan luottolaitoksen omista varoista, jollei Finanssivalvonta hyväksy korkeampaa ilmoitusrajaa.

Tässä pykälässä tarkoitettuja liiketoimia ei saa tehdä ehdoin, jotka poikkeavat toisistaan riippumattomien osapuolten välillä samanlaisissa liiketoimissa yleisesti noudatetuista ehdoista. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta konserniyritysten tarvitsemien hallinnollisten palvelujen hankkimiseen konserniin kuuluvalta yritykseltä eikä emoyrityksen tytäryritykselle myöntämiin pääoma- ja debentuurilainoihin, jotka ovat tarpeen tytäryrityksen pääomarakenteen vahvistamiseksi, eikä muuhunkaan tytäryrityksen rahoittamiseen silloin, kun tytäryritys on samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys tai samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluva rahoitus- tai vakuutusalan yritys ja emoyritys huolehtii yleisesti konsolidointiryhmän tai ryhmittymän varainhallinnasta.

Finanssivalvonta voi antaa valvonnan kannalta tarpeellisia tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen liiketoimien ilmoittamisesta.

Varautuminen poikkeusoloihin

16 §

Varautumisvelvollisuus

Luottolaitoksen tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen myös poikkeusoloissa osallistumalla rahoitusmarkkinoiden valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen poikkeusoloissa

tapahtuvaa toimintaa sekä muilla toimilla.

17 §

Varautumisesta aiheutuvien kustannusten korvaaminen

Jos 16 §:stä aiheutuvat tehtävät edellyttävät sellaisia toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä luottolaitoksen toiminnasta ja joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korvata huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitetusta huoltovarmuusrahastosta.

6 luku

Sivuliikkeen perustaminen, palvelujen tarjoaminen ja kotipaikan siirto ulkomaille (26.3.2021/233)

1 §

Sivuliikkeen perustaminen ETA-valtioon

Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivuliikkeen muuhun ETA-valtioon, on ilmoitettava siitä etukäteen Finanssivalvonnalle. Ilmoitukseen on liitettävä tiedot harjoitettavaksi aiotusta toiminnasta sekä sivuliikkeen hallintoon liittyvät tiedot. Sijoituspalveluja tarjoavan luottolaitoksen on ilmoitettava, miten sen muualla kuin Suomessa olevan sivuliikkeen asiakkaina olevien sijoittajien saamiset on turvattu.

Finanssivalvonnan on kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta ilmoitettava ne edelleen asianomaisen valtion vastaavalle valvontaviranomaiselle sekä samalla ilmoitettava tiedot luottolaitoksen omien varojen määrästä, vakavaraisuussuhteesta, tallettajien suojana olevasta vakuusjärjestelmästä, sijoittajien suojaksi tarkoitettuun suojajärjestelmästä tai sen puuttumisesta sekä muut tiedot, jotka ovat tarpeen sivuliikkeen toiminnan aloittamiseksi. Ilmoituksesta on annettava tieto luottolaitokselle.

Finanssivalvonnan on kieltäydyttävä 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tekemisestä, jos se havaitsee, että luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja hallinto eivät täytä luottolaitokselle tässä laissa säädettyjä vaatimuksia. Sivuliikettä ei voida perustaa, jos Finanssivalvonta on kieltäytynyt tekemästä ilmoitusta. Finanssivalvonnan on ilmoitettava kieltäytymistä koskevasta päätöksestä Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle ja 1 momentissa tarkoitetun ETA-valtion valvontaviranomaiselle kirjallisesti 1 momentissa tarkoitettujen tietojen muutoksista vähintään kuukautta ennen niiden toteuttamista.

2 § (26.3.2021/233)

Sivuliikkeen perustaminen valtioon, joka ei kuulu Euroopan talousalueeseen

Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivuliikkeen muuhun kuin ETA-valtioon, on haettava lupa sivuliikkeen perustamiseen Finanssivalvonnalta. Lupaa koskeva päätös on tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Lupa on myönnettävä, jos sivuliikkeen valvonta on riittävästi järjestettävissä ja jos sivuliikkeen perustaminen ei luottolaitoksen hallinto ja taloudellinen tila huomioon ottaen ole omiaan vaarantamaan luottolaitoksen toimintaa. Finanssivalvonnalla on oikeus luvan hakijaa kuultuaan asettaa lupaan sivuliikkeen toimintaa koskevia rajoituksia ja ehtoja, jotka ovat valvonnan kannalta tarpeellisia.

Lupahakemukseen liitettävistä selvityksistä säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

3 §

Sivuliikkeen toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Sivuliikkeen toiminnan rajoittamisesta ja kieltämisestä säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 27 ja 57 §:ssä.

4 §

Palvelujen tarjoaminen toiseen ETA-valtioon (26.3.2021/233)

Luottolaitoksen, joka aikoo tarjota 5 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja palveluita jonkin muun ETA-valtion alueella perustamatta sivuliikettä, on ilmoitettava etukäteen Finanssivalvonnalle, mitä palveluita se tarjoaa.

Finanssivalvonnan on kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten vastaanottamisesta toimitettava tieto asiasta 1 momentissa tarkoitettujen valtion valvontaviranomaiselle sekä liitettävä mukaan oma ilmoituksensa siitä, kattaako luottolaitoksen toimilupa Suomessa kyseiset palvelut.

4 a § (26.3.2021/233)

Palvelujen tarjoaminen kolmanteen maahan

Luottolaitoksen, joka aikoo tarjota 5 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja palveluita kolmannessa maassa perustamatta sivuliikettä, on ilmoitettava hyvissä ajoin etukäteen Finanssivalvonnalle, mitä palveluja tai toimintaa luottolaitos aikoo tarjota sekä missä valtiossa ja miten niitä tarjotaan. Ilmoitus on tehtävä myös, jos nämä tiedot muuttuvat.

Finanssivalvonta voi kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten vastaanottamisesta kieltää palvelujen tarjoamisen kolmanteen maahan, jos palvelu tai sen tarjonta ei täytä sille kyseisen maan lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia, palveluiden tarjonta vaarantaisi luottolaitoksen vakavaraisuuden, maksuvalmiuden tai riskienhallinnan taikka tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamisen, tai muusta vastaavasta painavasta syystä.

5 §

Konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen sijoittumisoikeus ja palvelujen tarjoamisoikeus

Luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva suomalainen rahoituslaitos voi täytettyään ETA-valtiossa sivuliikkeen perustamiselle tai palvelujen tarjoamiselle asetetut edellytykset perustaa sivuliikkeen tai muutoin tarjota palveluja ETA-valtioon. Sivuliikkeen perustamisessa ja palvelujen tarjoamisessa noudatetaan 1 ja 4 §:ää.

Finanssivalvonnan on tarkastettava 1 momentissa tarkoitettujen edellytysten täytyminen ja rahoituslaitoksen täyttäessä edellytykset annettava asiasta todistus.

Rahoituslaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle, jos rahoituslaitoksen olosuhteissa tapahtuu 1 momentissa tarkoitettuihin edellytyksiin vaikuttavia muutoksia. Finanssivalvonnan on ilmoitettava asianomaisen valtion valvontaviranomaiselle, jos rahoituslaitos ei enää täytä 1 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä.

6 §

Kotipaikan siirto toiseen ETA-valtioon

Jos luottolaitos aikoo siirtää kotipaikkansa toiseen ETA-valtioon siten kuin eurooppayhtiöasetuksen 8 artiklassa tai eurooppaosuuskunta-asetuksen 7 artiklassa säädetään, luottolaitoksen on lähetettävä Finanssivalvonnalle jäljennös eurooppayhtiöasetuksen 8 artiklan 2 ja 3 kohdassa tai eurooppaosuuskunta-asetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua siirtosuunnitelmasta ja selonteosta viipymättä sen jälkeen, kun luottolaitos on ilmoittanut suunnitelman rekisteröitäväksi.

Jos luottolaitos aikoo kotipaikan siirron jälkeen jatkaa luottolaitostoimintaa Suomessa, siihen sovelletaan, mitä ulkomaisen luottolaitoksen toiminnasta Suomessa säädetään.

Rekisteriviranomainen ei saa antaa eurooppayhtiölain (742/2004) 9 §:n 5 momentissa tai eurooppaosuuskuntalain (906/2006) 9 §:n 5 momentissa tarkoitettua todistusta, jos Finanssivalvonta on ilmoittanut rekisteriviranomaiselle ennen eurooppayhtiölain 9 §:n 2 momentissa tai eurooppaosuuskuntalain 9 §:n 3 momentissa tarkoitettujen luvan myöntämistä, että luottolaitos ei ole noudattanut kotipaikan siirtoa tai Suomessa tapahtuvan toiminnan jatkamista tai toiminnan lopettamista koskevia säännöksiä. Luvan saa antaa ennen osakeyhtiölain 16 luvun 6 §:n 2 momentissa tai osuuskuntalain 20 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräpäivää vain, jos Finanssivalvonta on ilmoittanut, ettei se vastusta kotipaikan siirtoa.

II OSA

HALLINTO JA OHJAUS

7 luku

Hallinto- ja ohjausjärjestelmät

1 §

Hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset

Luottolaitoksella on oltava sen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden kattavat ja oikeasuhteiset hallinto- ja ohjausjärjestelmät, joilla varmistetaan luottolaitoksen johtaminen tehokkaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti sekä se, että luottolaitoksen hallitus voi tehokkaasti valvoa luottolaitoksen johtamista. Hallituksen on hyväksyttävä luottolaitoksen riskistrategia ja muut strategiset tavoitteet sekä huolehdittava siitä, että niiden noudattamista valvotaan luotettavasti.

Hallituksen on huolehdittava siitä, että luottolaitoksen sisäiset valvontajärjestelmät ovat luotettavia. Näihin kuuluvat ainakin taloudellista raportointia, taloutta, toimintaa, luottolaitosta koskevan sääntelyn ja sisäisten toimintaperiaatteiden sekä luottolaitoksen tiedonantovelvollisuuden täyttämistä koskevat menettelytavat, niiden noudattaminen ja valvonta. Luottolaitoksen riskinoton ja riskienhallintajärjestelmien on täytettävä 9 luvun vaatimukset.

Luottolaitoksen johtamisessa ja toiminnassa tehtävät on eriytettävä siten, että eturistiriidat, jotka voivat vaarantaa laitoksen johtamisen tehokkaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti, vältetään. Luottolaitoksen hallituksen puheenjohtaja ei saa ilman Finanssivalvonnan lupaa olla samanaikaisesti saman luottolaitoksen toimitusjohtaja, ellei luottolaitoksella ole hallintoneuvostoa, jonka tehtäväksi on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu muuten hallitukselle kuuluvat tehtävät.

Hallituksen on arvioitava säännöllisesti luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmien tehokkuutta ja ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin puutteiden korjaamiseksi.

Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, tämän ja 8 a luvun säännökset hallituksesta koskevat hallintoneuvostoa siinä laajuudessa kuin sille on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu muuten hallitukselle kuuluvia tehtäviä. (23.10.2015/1280).

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta ja sen hallinto- ja ohjausjärjestelmistä, sovelletaan luottolaitoksen konsolidointiryhmän emoyritykseen, sen konsolidointiryhmään kuuluvaan muuhun yritykseen sekä luottolaitoksen konsolidointiryhmän hallinto- ja ohjausjärjestelmiin.

2 §

Luottolaitoksen hallituksen kokoonpanoa ja työskentelyä koskevat vaatimukset

Luottolaitoksen hallituksella on kokonaisuutena oltava sen tehtävien kannalta riittävästi osaamista ja kokemusta, jonka pohjalta hallitus ymmärtää luottolaitoksen liiketoimintaa ja toimintaan liittyviä riskejä. Hallituksessa tulee olla edustettuna luottolaitoksen liiketoiminnan ja toimintaan liittyvien riskien kannalta riittävän laaja osaaminen. Luottolaitoksen on käytettävä riittävästi voimavaroja hallituksen jäsenten perehdyttämiseen tehtävänsä. (26.3.2021/233).

Hallituksen on hyväksyttävä luottolaitokselle toimintaperiaatteet, joilla edistetään hallituksen kokoonpanon monimuotoisuutta. Hallituksen on hyväksyttävä luottolaitokselle tavoite sukupuolten tasapuolisesta edustuksesta hallituksessa sekä laadittava toimintaperiaatteet, joilla tavoite saavutetaan ja ylläpidetään.

Hallituksen työ on järjestettävä siten, ettei hallituksen yksittäinen jäsen tai jäsenten vähemmistö epäasianmukaisesti tai luottolaitoksen edun vastaisesti vallitse hallituksen päätöksentekoa. Hallituksen yksittäisen jäsenen on toimittava tehtävässään siten, että hallitus voi täyttää tehtävänsä ja riippumattomasti valvoa toimivan johdon toimintaa.

3 §

Nimitysvaliokunta

Luottolaitoksella, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, on oltava hallituksen jäsenistä tai osakkeen- tai osuudenomistajien nimeämistä henkilöistä koostuva nimitysvaliokunta. Jos luottolaitos kuuluu konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään, joka on edellä mainitulla tavalla merkittävä, vain konsolidointiryhmän emoyrityksellä ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oltava nimitysvaliokunta. (26.3.2021/233).

Nimitysvaliokunnan tehtävänä on avustaa hallitusta tai hallituksen jäsenet valitsevaa elintä jäsenten sekä toimivan johdon ehdollepanoa ja valintaa koskevista asioista. Valiokunnan jäsen ei saa toimi- tai palvelussuhteessa osallistua sellaisen luottolaitoksen tai yrityksen päivittäiseen johtamiseen, jonka asiat kuuluvat valiokunnan tehtäviin.

Nimitysvaliokunnan on avustettava hallitusta tai muuta hallituksen jäsenet valitsevaa elintä ainakin seuraavissa asioissa:

- 1) hallituksen työskentelylle tarpeellisten tietojen ja taitojen, kokemuksen, monimuotoisuuden sekä jäsenyyden vaatiman ajan arviointi, uusien jäsenten tehtäväkuvien ja vaadittavien valmiuksien määrittely sekä jäsen ehdokkaiden etsiminen;
- 2) hallituksen kokoonpanon, työskentelyn sekä hallituksen yksittäisten jäsenten työskentelyn arviointi;
- 3) toimivan johdon valintaperusteiden ja valintamenettelyn arviointi;
- 4) 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua tavoitteen edistäminen.

Edellä 3 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettuja arvioinnit on tehtävä säännöllisesti, 2 kohdassa tarkoitettu arviointi kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

Jos nimitysvaliokuntaa ei ole tai sille ei anneta hoidettaviksi tässä pykälässä säädettyjä tehtäviä, niistä vastaa hallitus tai hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin nämä tehtävät yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan kuuluvat hallintoneuvostolle.

Sen estämättä, mitä tässä pykälässä säädetään, luottolaitos saa jakaa edellä 2–4 momentissa säädettyjä tehtäviä kahdelle erilliselle valiokunnalle. (26.3.2021/233).

4 §

Luottolaitoksen johdon luotettavuus- ja pätevyysvaatimukset

Luottolaitoksen hallituksen jäsenen ja toimivaan johtoon kuuluvan tulee olla luotettava ja hyvämaineinen henkilö, joka ei ole konkurssissa taikka liiketoimintakiellossa ja jonka toimikelpoisuutta ei ole muutenkaan rajoitettu.

Luotettavana ja hyvämaineisena ei pidetä sitä, joka on:

- 1) viiden arviota edeltäneen vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen tai kolmen arviota edeltäneen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton 1 momentissa tarkoitettuun tehtävään; tai
- 2) muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton 1 momentissa tarkoitettuun tehtävään.

Edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on laskettava tuomion lainvoimaiseksi tulosta tehtävän vastaanottohetkeen. Jos tuomio ei ole saanut lainvoimaa, tuomittu voi kuitenkin jatkaa luottolaitoksen johtoon kuuluvan päätösvallan käyttämistä, jos sitä on hänen aikaisempi toimintansa, tuomioon johtaneet olosuhteet ja muut asiaan vaikuttavat seikat kokonaisuutena arvioiden pidettävä ilmeisen perusteltuna.

Luottolaitoksen hallituksen jäsenenä ja toimivaan johtoon kuuluvalla tulee olla luottolaitoksen liiketoiminnasta, siihen liittyvistä keskeisistä riskeistä sekä johtamisesta sellainen osaaminen ja kokemus kuin henkilön tehtävään sekä luottolaitoksen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden on tarpeen.

Luottolaitoksen on ilmoitettava viipymättä Finanssivalvonnalle 1 momentissa tarkoitettua johtoa koskevista muutoksista.

5 §

Luottolaitoksen johdon ajankäyttö

Luottolaitoksen hallituksen jäsenen, toimitusjohtajan ja muun toimivaan johtoon kuuluvan on käytettävä riittävästi aikaa tässä laissa säädettyjen ja muiden tehtävään kuuluvien velvolluuksiensa hoitamiseen. Hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan hallituksen jäsenyyksien enimmäismäärän ja heidän muiden tehtäviensä arvioinnissa on otettava huomioon ainakin jäsenen ja toimitusjohtajan henkilökohtaiset olosuhteet sekä luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus.

Jäljempänä 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen hallituksen jäsenellä tai toimitusjohtajalla voi olla enintään yksi seuraavista johtotehtävien yhdistelmistä:

- 1) yksi toimitusjohtajan tehtävä ja kaksi hallituksen jäsenyyttä; tai
- 2) neljä hallituksen jäsenyyttä.

(29.3.2019/394)

Yhdeksi johtotehtäväksi lasketaan hallituksen jäsenyydet tai toimitusjohtajuudet:

1) samaan konserniin, konsolidointiryhmään tai samaan talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvissa yrityksissä; ja (29.3.2019/394)

2) yrityksissä, joista luottolaitoksella on EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa tarkoitettu huomattava omistusosuus.

Mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, ei sovelleta hallituksen jäseneen, joka on valittu luottolaitoksen johtoon valtion edustajana, eikä hallituksen jäsenyyteen tai toimitusjohtajuuteen asunto-osakeyhtiössä, asunto-osakeyhtiölain (1599/2009) 28 luvun 2 §:ssä tarkoitetussa keskinäisessä kiinteistöosakeyhtiössä, aatteellisessa tai taloudellisessa yhdistyksessä tai muussa sellaisessa yrityksessä, jonka pääasiallinen tarkoitus on muu kuin voiton tuottaminen osakkeen- tai osuudenomistajille, jos tehtävä ei vaaranna 1 momentissa säädettyjen periaatteiden noudattamista.

Mitä 1–3 momentissa säädetään, ei sovelleta hallituksen jäseneen, joka on yhteistoimintalain (1333/2021) 5 luvussa tarkoitettu henkilöstön edustaja. (30.12.2021/1363)

Finanssivalvonta voi antaa luvan hallituksen jäsenelle ja toimitusjohtajalle vastaanottaa yhden lisjäsenyyden 2 momentissa säädettyjen enimmäismäärien lisäksi, jos se ei vaaranna 1 momentissa säädettyjen periaatteiden noudattamista. Finanssivalvonnan on ilmoitettava antamastaan poikkeusluvasta Euroopan pankkiviranomaiselle.

6 § (29.6.2016/528)

Rikkomuksista ilmoittaminen

Luottolaitoksella on oltava menettelytavat, jota noudattamalla luottolaitoksen palveluksessa olevat voivat ilmoittaa luottolaitoksen sisällä riippumattoman kanavan kautta finanssimarkkinoita koskevien säännösten ja määräysten epäilyistä rikkomisesta. Ilmoitusmenettelyn tulee sisältää asianmukaiset ja riittävät toimenpiteet, joilla järjestetään ilmoitusten asianmukainen käsittely sekä suojataan ilmoituksen tekijää ja turvataan ilmoituksen tekijän ja ilmoituksen kohteena olevan henkilötietojen suoja. Ilmoitusmenettelyn tulee lisäksi sisältää ohjeet, joilla turvataan ilmoituksen tekijän henkilöllisyyden suoja, jollei rikkomuksen selvittämiseksi tai muuten viranomaisen oikeudesta tietojen saamiseen laissa toisin säädetä. (29.3.2019/394)

Luottolaitoksen on säilytettävä 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta koskevat tarpeelliset tiedot. Tiedot on poistettava viiden vuoden kuluttua ilmoituksen tekemisestä, jollei tietojen edelleen säilyttäminen ole tarpeen rikostutkiminnan, vireillä olevan oikeudenkäynnin, viranomaistutkiminnan taikka ilmoituksen tekijän tai ilmoituksen kohteena olevan henkilön oikeuksien turvaamiseksi. Tietojen edelleen säilyttämisen tarpeellisuus on tutkittava viimeistään kolmen vuoden kuluttua edellisestä tarkistamisesta. Tarkistamisesta on tehtävä merkintä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen kohteena olevalla rekisteröidyllä ei ole luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin

95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679, jäljempänä *yleinen tietosuoja-asetus*, 15 artiklan mukaista oikeutta saada pääsyä sellaisiin tämän pykälän 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin tietoihin, joiden antaminen voisi haitata epäiltyjen rikkomisten selvittämistä. (29.3.2019/394).

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten tekemisestä ja niiden käsittelystä luottolaitoksessa.

6 a § (26.3.2021/233)

Luottolaitoksen johtoa koskevien vaatimusten täyttämättä jättäminen

Luottolaitoksen on varmistettava, että sen hallituksen kokoonpano täyttää 2 §:ssä säädetty vaatimukset ja johtoon kuuluva 4 ja 5 §:ssä säädetty vaatimukset.

Jos johtoon kuuluva ei täytä 4 §:ssä säädettyjä pätevyysvaatimuksia tai 5 §:ssä säädettyjä ajankäyttövaatimuksia, luottolaitoksen on järjestettävä tarpeellista perehdytystä taikka edellytettävä pätevyyden osoittamista lisäkoulutautumisella tai riittävän ajankäytön varmistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin ryhtymistä. Luottolaitoksen saadessa tiedon sellaisesta seikasta, jolla voi olla merkitystä johtoon kuuluvan henkilön luotettavuudelle, luottolaitoksen on viipymättä arvioitava, täyttääkö johtoon kuuluva 4 §:ssä säädetty luotettavuusvaatimukset.

Jos luottolaitoksen hallitus ei täytä edellä 2 §:ssä säädettyjä kokoonpanoa ja työskentelyä koskevia vaatimuksia, hallituksen on viipymättä tehtävä muutokset hallituksen työskentelyn järjestämisessä tai käynnistettävä toimenpiteet hallituksen valinnan valmistelemiseksi siten, että hallitus kokonaisuutena täyttää sanotut vaatimukset.

Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttääkö hallituksen kokoonpano 2 §:ssä ja johtoon kuuluvat 4 ja 5 §:ssä säädetty vaatimukset, jos Finanssivalvonnalla on perusteltua syytä epäillä luottolaitoksessa tapahtuneen tai tapahtuvan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista, tai jos luottolaitoksen rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski on kohonnut.

Finanssivalvonnan toimivallasta luottolaitoksen johdon toiminnan rajoittamiseksi säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 28 §:ssä.

7 §

Tietojen saatavilla pito internetissä

Luottolaitoksen on pidettävä saatavilla internetsivustollaan selostus siitä, miten se noudattaa tämän luvun 1–5 §:n säännöksiä.

8 luku

Palkitseminen

1 § (26.3.2021/233)

Säännösten soveltaminen

Tämän luvun säännöksiä sovellettaessa on otettava huomioon luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän koko, oikeudellinen ja hallinnollinen rakenne sekä toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus sekä kunkin palkkionsaajan tehtävät ja vastuut.

Tämän luvun 11 ja 12 §:ää sovelletaan ainoastaan sellaisia henkilöitä koskeviin palkitsemisjärjestelmiin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan. Tällaisia henkilöitä ovat ainakin:

- 1) luottolaitoksen johtoon kuuluva henkilö;
- 2) henkilö, joka on johtotehtävässä 6 §:ssä tarkoitettussa luottolaitoksen sisäisessä valvontatoiminnossa tai luottolaitoksen kannalta merkittävässä liiketoimintayksikössä;
- 3) muu kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu luottolaitoksen liiketoimintayksikössä työskentelevä henkilö, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus liiketoimintayksikön riskiasemaan ja jonka palkkioiden

kokonaismäärä on vähintään 500 000 euroa vuodessa ja vähintään 1 kohdassa tarkoitetun henkilön keskimääräisen palkkion kokonaismäärä.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista sellaisista henkilöistä, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan, säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Tämän luvun 11 ja 12 §:n säännöksiä ei sovelleta:

1) luottolaitokseen, joka ei ole EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa tarkoitettu suuri laitos ja jonka keskimääräinen tase on enintään viisi miljardia euroa laskettuna kuluvaan tilikautta edeltävien neljän tilikauden keskiarvona; tai

2) sellaiseen palkkionsaajaan, jonka muuttuvat palkkiot vuositasolla ovat enintään 50 000 euroa ja muodostavat enintään kolmasosan vuotuisista yhteenlasketuista palkkioista.

Luottolaitoksen on ylläpidettävä luetteloa 2 momentissa tarkoitetuista henkilöistä.

Mitä tämän luvun 7 ja 8 §:ssä säädetään yhtiökokouksesta, sovelletaan myös muuhun luottolaitoksessa ylintä päätösvaltaa käyttävään toimielimeen ja sen jäseniin.

Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, tässä luvussa säädetyistä hallituksen tehtävistä vastaa hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin hallintoneuvostolle on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

Valtion vakuusrahastosta annettu L 379/1992 on kumottu L:lla valtion vakuusrahastosta annetun lain kumoamisesta 1202/2014.

1 a § (26.3.2021/233)

Säännösten soveltaminen konserniin tai konsolidointiryhmään kuuluviin yrityksiin

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidointiryhmän emoyritykseen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvaan muuhun yritykseen sekä talletuspankkien yhteenliittymään ja sen keskusyhteisöön, lukuun ottamatta Euroopan talousalueelle sijoittautunutta yritystä, jonka maksamiin palkkioihin sovelletaan muuhun kuin luottolaitosdirektiiviin perustuvaa Euroopan unionin lainsäädäntöä, tai vastaavassa asemassa olevaa kolmanteen maahan sijoittautunutta yritystä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tämän luvun säännöksiä sovelletaan luottolaitoksen tai talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisön kanssa samaan konserniin kuuluvassa yhteisössä 1 §:n 2 momentissa tarkoitetussa asemassa olevaa henkilöä koskevaan palkitsemiseen, jos:

1) yhteisö on rahastoyhtiö tai yhteissijoitusyritys tai yhteisö harjoittaa sijoituspalveluina arvopaperitoimeksiantojen toteuttamista asiakkaiden lukuun, kaupankäyntiä omaan lukuun, omaisuudenhoitopalveluita tai liikkeeseenlaskun järjestämistä; ja

2) henkilön toiminnalla on asemansa perusteella suora merkittävä vaikutus konsernin tai konsolidointiryhmän luottolaitosten riskiasemaan tai liiketoimintaan.

2 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *palkitsemisjärjestelmällä* päätöksiä, sopimuksia, toimintaperiaatteita ja menettelytapoja, joita luottolaitos noudattaa toimitusjohtajan ja henkilöstön palkitsemisessa;

2) *palvelussuhteella* työsuhdetta ja toimitusjohtajan tai vastaavassa asemassa olevan toimitusuhdetta laitoksen ja palkkionsaajan välillä;

- 3) *palkkiolla* palvelussuhteeseen perustuvaa palkkaa tai muuta taloudellista etuutta mukaan lukien 10 §:n 3 momentissa tarkoitettu palvelussuhteen päättymisestä maksettava korvaus sekä sellainen eläke-etuus, jonka kustantaminen ei ole laitoksen lakisääteinen velvollisuus;
- 4) *muuttuvalla palkkiolla* palkkionsaajan suoritukseen taikka taloudellisiin tai muihin tekijöihin sidottua palkkiota, joka ei ole kiinteä;
- 5) *kiinteällä palkkiolla* tiettyyn ajanjaksoon tai muuhun suorituksesta tai tuloksesta riippumattomaan tekijään sidottua palkkaa ja muuta palkkiota;
- 6) *palkkionsaajalla* sitä, jonka palvelussuhteen perusteella palkkio maksetaan;
- 7) *ansaintajaksolla* ajanjaksoa, jonka aikana tehdyn työsuorituksen tai ajanjaksoon kohdistuvan muun tekijän perusteella luottolaitoksen palkkionsaajalle maksettava muuttuva palkkio määritellään;
- 8) *lykkäysajalla* ansaintajakson jälkeistä ajanjaksoa, jonka päätyttyä palkkionsaajalle syntyy oikeus muuttuvaan palkkioon tai, jos palkkio maksetaan osina, palkkion osaan, tässä luvussa säädetyin edellytyksin sekä luottolaitoksen mahdollisesti asettamien muiden ehtojen toteutuessa;
- 9) *odotusajalla* palkitsemisjärjestelmässä määrättyä ajanjaksoa, ja jos kyseiseen palkkioon kohdistuu lykkäysaika, lykkäysajan jälkeistä ajanjaksoa, jonka aikana palkkionsaaja ei voi vielä määrätä hänelle muuna kuin rahana maksettavasta palkkiosta.

3 §

Palkitsemisjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset

Luottolaitoksen palkitsemisjärjestelmien tulee olla laitoksen ja sen konsolidointiryhmän liiketoimintastrategian, tavoitteiden ja arvojen mukaisia sekä vastata laitoksen ja sen konsolidointiryhmän pitkän aikavälin etua. Palkitsemisjärjestelmien tulee olla sopusoinnussa laitoksen ja sen konsolidointiryhmän hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä.

Palkitsemisjärjestelmät eivät saa kannustaa riskinottoon, joka ylittää laitoksen ja sen konsolidointiryhmän riskinkantokyvyn perusteella päätetyn tai muuten kestävän riskitason.

Palkitsemisjärjestelmistä säädetään lisäksi kuluttajansuojalain (38/1978) 7 luvun 13 §:n 4 momentissa ja 7 a luvun 10 §:n 2 ja 3 momentissa. (14.10.2016/854)

4 §

Palkitsemisjärjestelmien valvonta

Luottolaitoksen hallituksen on päätettävä laitoksessa sovellettavien palkitsemisjärjestelmien yleiset periaatteet laitoksen toimivaa johtoa ja koko henkilöstöä varten sekä säännöllisesti valvottava ja arvioitava palkitsemisjärjestelmien toimivuutta ja päätettyjen toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen noudattamista. Luottolaitoksen konsolidointiryhmän emoyrityksen hallituksen on valvottava, että palkitsemisjärjestelmiä koskevia tämän luvun säännöksiä noudatetaan koko konsolidointiryhmässä.

Palkitsemisjärjestelmiä on hallinnoitava siten, että voidaan välttää sellaiset eturistiriidat, jotka voivat vaarantaa laitoksen tai sen konsolidointiryhmän liiketoiminnan hoitamisen tehokkaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti.

Laitoksen tai sen konsolidointiryhmän sisäisen, liiketoiminnoista riippumattoman valvontatoiminnon on vähintään kerran vuodessa todennettava, että hallituksen päättämiä palkitsemisjärjestelmiä on noudatettu.

5 §

Palkitsemisvaliokunta

Luottolaitoksella, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, on oltava hallituksen jäsenistä koostuva palkitsemisvaliokunta, jonka tehtävänä on avustaa luottolaitoksen hallitusta palkitsemisjärjestelmien hallinnointia ja ohjausta koskevissa päätöksissä. Jos luottolaitos kuuluu konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään, joka on edellä mainitulla tavalla merkittävä,

vain konsolidointiryhmän emoyrityksellä ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oltava palkitsemisvaliokunta.

Valiokunnan kokoonpano ja työskentely on järjestettävä niin, että valiokunta kykenee riippumattomasti arvioimaan palkitsemisjärjestelmien kannusteita ja muita vaikutuksia riskien, pääoman ja maksuvalmiuden hallintaan. Valiokunnan on suorittaessaan tehtäviään otettava huomioon osakkeenomistajien, sijoittajien ja luottolaitoksen muiden sidosryhmien pitkän aikavälin etu sekä yleinen etu. Palkitsemisvaliokunnan puheenjohtaja ja jäsenet eivät saa palvelussuhteessa osallistua sellaisen luottolaitoksen tai yrityksen päivittäiseen johtamiseen, jonka asiat kuuluvat valiokunnan tehtäviin. Jos hallituksen jäsenenä on henkilöstön edustuksesta yritysten hallinnossa annetussa laissa tarkoitettuja henkilöstön edustajia, vähintään yksi heistä on nimettävä palkitsemisvaliokunnan jäseneksi.

Jos palkitsemisvaliokuntaa ei ole tai sille ei anneta hoidettaviksi tässä pykälässä mainittuja tehtäviä, niistä vastaa hallitus tai hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin nämä tehtävät yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan kuuluvat hallintoneuvostolle.

6 §

Valvontatoiminnoissa työskentelevät henkilöt ja heidän palkitsemisensa

Luottolaitoksen sisäisissä valvontatoiminnoissa vastuullisessa asemassa olevien henkilöiden palkitsemista valvoo luottolaitoksen tai, jos se kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän emoyrityksen hallitus tai palkitsemisvaliokunta.

Valvontatoiminnossa työskentelevän henkilön palkitsemisen tulee määräytyä valvontaa varten määriteltyjen tavoitteiden toteutumisen perusteella, eikä saa olla riippuvainen sen liiketoimintayksikön tuloksesta, jota henkilö valvoo.

7 §

Kiinteiden ja muuttuvien palkkioiden välinen suhde

Kiinteän ja muuttuvan palkkion määräytymisperusteiden on selvästi erotettava toisistaan. Kiinteän palkkion on ensisijaisesti määräytyttävä henkilön ammatillisen kokemuksen, tehtävänkuvan ja vastuun perusteella. Muuttuvan palkkion tulee heijastaa luottolaitoksen kestävä ja riskipainotettua tulosta sekä palkkionsaajan henkilökohtaista suoritusta, joka ylittää hänen tehtävänmukaisen normaalin suoritustasonsa.

Luottolaitoksen on määrättävä kiinteiden ja muuttuvien palkkioiden välinen kohtuullinen suhde sekä se, kuinka suuriksi muuttuvat palkkiot voivat nousta. Palkitsemisjärjestelmän ehtojen on oltava sellaiset, että luottolaitos voi päättää muuttuvan palkkion jättämisestä maksamatta joko kokonaan tai osittain tässä luvussa tai palkitsemisjärjestelmässä määritellyillä muilla edellytyksillä sekä päättää palkkion maksamisesta 12 §:ssä tarkoitetuilla rahoitusvälineillä ja lykätä palkkion maksamista 11 §:ssä tarkoitetuilla tavoilla. Palkkionsaajan kiinteän palkkion on oltava riittävän suuri, jotta muuttuvan palkkion mahdollinen maksamatta jättäminen ei muodostu palkkionsaajalle kohtuuttomaksi.

Muuttuvan palkkion osuus ei saa ylittää 100 prosenttia kunkin palkkionsaajan kiinteän palkkion kokonaismäärästä, ellei luottolaitoksen yhtiökokous toisin päättä. Yhtiökokous ei kuitenkaan saa hyväksyä suurempaa muuttuvien palkkioiden osuutta kuin 200 prosenttia kiinteän palkkion kokonaismäärästä.

8 §

Muuttuvien palkkioiden suurta enimmäisosuutta koskeva yhtiökokouksen päätöksenteko

Yhtiökokoukselle 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua päätöstä varten tehtävän ehdotuksen on oltava riittävästi yksilöity, ja siinä on perusteltava, miksi korkeampi muuttuvien palkkioiden enimmäisosuus olisi hyväksyttävä. Ehdotuksessa on selostettava ainakin se, mikä on päätöksen piiriin kuuluvien henkilöiden lukumäärä ja vastuualueet sekä päätöksen vaikutus luottolaitoksen vakavaraisuuteen. Tässä pykälässä tarkoitettua ehdotuksesta on mainittava yhtiökokouksutussa.

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle yhtiökokoukselle tehtävästä ehdotuksesta viipymättä sen jälkeen, kun ehdotuksen tekemisestä on päätetty tai ehdotus on tullut luottolaitoksen tietoon. Luottolaitoksen hallituksen on viimeistään kolme viikkoa ennen yhtiökokousta tai viipymättä sen jälkeen, kun ehdotus on tullut luottolaitoksen tietoon, annettava Finanssivalvonnalle lausunto siitä, onko ehdotuksen hyväksyminen

sen mielestä ristiriidassa EU:n vakavaraisuusasetuksen ja erityisesti riittäviä omia varoja koskevien vaatimusten kanssa.

Jos luottolaitoksen yhtiökokouksessa on edustettuna vähintään puolet yhtiön kaikista osakkeista, yhtiökokouksen päätökseksi tulee mielipide, jota on kannattanut vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä. Jos yhtiökokouksessa on edustettuna vähemmän kuin puolet yhtiön kaikista osakkeista, yhtiökokouksen päätökseksi tulee mielipide, jota on kannattanut vähintään kolme neljäsosaa annetuista äänistä.

Osakkeenomistaja, jota tässä pykälässä tarkoitettu päätös koskee, tai hänen asiamiehensä, ei saa äänestää asiassa, paitsi jos päätös koskee luottolaitoksen kaikkia osakkeenomistajia.

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle viipymättä tässä pykälässä tarkoitettua yhtiökokouksen päätöksestä. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksestä Euroopan pankkiviranomaiselle.

9 §

Muuttuvia palkkioita koskevat vaatimukset

Luottolaitoksen on noudatettava muuttuvan palkkion määräytymisessä ja maksamisessa tässä pykälässä olevia vaatimuksia.

Muuttuvan palkkion on perustuttava kokonaisarvioon palkkionsaajan ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta sekä luottolaitoksen ja, jos laitos kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän, kokonaistuloksesta ja sen kehittämisestä. Suoritusta arvioitaessa on otettava huomioon taloudelliset ja muut tekijät sekä se, miten suoritus tai tulos on toteutunut pitkällä aikavälillä.

Suoritusarvioon perustuvien palkkioiden maksaminen palkkionsaajille on jaksotettava siten, että maksaminen on sopusoinnussa luottolaitoksen liiketoimintasyklin ja liiketoimintariskien kanssa. Maksettavien palkkioiden määrissä on otettava huomioon ainakin arviointihetkellä tiedossa olevat sekä tulevat riskit, pääomakustannukset ja tarpeellinen maksuvalmius.

Luottolaitoksen maksettavaksi tulevien palkkioiden kokonaismäärä ei saa olla niin suuri, että se rajoittaa laitoksen pääomapohjan vahvistamista.

Palkkionsaajalle voi syntyä oikeus muuttuvaan palkkioon ja muuttuva palkkio voidaan maksaa hänelle ainoastaan, jos maksaminen ei vaaranna luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaista riittävää omien varojen määrää, ja että maksaminen on luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän, palkkionsaajan liiketoimintayksikön tuloksen sekä palkkionsaajan henkilökohtaisen suorituksen kannalta kokonaisuutena arvioiden perusteltua.

Oikeus muuttuvaan palkkioon voi syntyä palkkionsaajalle ja se voidaan maksaa hänelle vain, jos palkkionsaaja ei ole menetellyt luottolaitosta velvoittavien säännösten, ohjeiden tai luottolaitoksen määrittelemien toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen vastaisesti taikka teollaan tai laiminlyönnillään myötävaikuttanut tällaiseen menettelyyn. Muuttuva palkkio on myös voitava jättää maksamatta tai periä takaisin, jos kyseinen menettely tulee luottolaitoksen tietoon vasta palkkion määräytymisen tai maksamisen jälkeen. Määrittäessään ja soveltaessaan palkitsemisjärjestelmissään tässä momentissa olevia rajoituksia, luottolaitoksen on erityisesti otettava huomioon, onko palkkionsaajan menettely myötävaikuttanut merkittävien taloudellisten tappioiden syntymiseen ja onko palkkionsaajan menettely luottolaitoksen johtoa koskevien luotettavuus- ja pätevyysvaatimusten vastainen.

10 §

Palkitseminen siirtymätilanteissa

Luottolaitos voi sitoutua ehdottomaan muuttuvan palkkion maksamiseen ainoastaan erityisen painavista syistä ja edellyttäen, että luvattu palkkio kohdistuu ainoastaan palkkionsaajan palvelussuhteen ensimmäiseen vuoteen. Kyseisen sitoutumisen ja palkkion maksamisen tulee kuitenkin olla sopusoinnussa laitoksen terveen ja vahvan pääomarakenteen sekä palkkionsaajan henkilökohtaisen suoritusvaatimuksen kanssa. Sitoumuksessa tarkoitettu palkkio tulee selkeästi erottaa harkinnanvaraisesta palkitsemisjärjestelmästä.

Luottolaitos saa sitoutua palkkionsaajan aiempaan palvelussuhteeseen perustuvaan tai sen kaltaiseen palkitsemisjärjestelmään vain, jos se on sopusoinnussa luottolaitoksen pitkän aikavälin etujen kanssa. Edellytyksen täyttymistä arvioitaessa luottolaitoksen on otettava huomioon uuden palvelussuhteen kannalta ainakin vanhan järjestelmän sitouttamisvaikutus sekä tämän luvun mukaiset maksamisen lykkäämistä ja takaisinmaksamista koskevat vaatimukset.

Palkkionsaajalle maksettavan erorahan ja muun vastaavan korvauksen, joka maksetaan, jos palvelussuhde päättyy ennenaikaisesti, maksamisessa on otettava huomioon tässä luvussa säädetyt edellytykset, ja maksamisperusteet on laadittava muutenkin sellaisiksi, ettei korvaus johda epäonnistuneen suorituksen tai moitittavan menettelyn palkitsemiseen.

11 § (26.3.2021/233)

Muuttuvien palkkioiden maksamisen lykkääminen

Merkittävä osa, vähintään 40 prosenttia määritellystä muuttuvan palkkion kokonaismäärästä on lykättävä sekä maksettava aikaisintaan 4–5 vuoden kuluessa ansaintajakson päättymisestä. Edellä tarkoitetun lykkäysajan pituutta määritettäessä luottolaitoksen on otettava huomioon sen liiketoimintasykli, liiketoiminnan luonne, riskit sekä kyseisen palkkionsaajan tehtävät ja vastuu. Kooltaan, rakenteeltaan ja riskiasemaltaan merkittävän luottolaitoksen johtoon kuuluvaan sovelletaan kuitenkin viiden vuoden vähimmäisaikaa ansaintajakson päättymisestä.

Jos muuttuvan palkkion osuus kiinteän ja muuttuvan palkkion kokonaismäärästä on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia muuttuvasta palkkiosta on lykättävä vastaavalla tavalla. Jos lykättävä palkkio maksetaan eri lykkäysajoin useammassa erässä, palkkionsaajalle voi kertyä oikeus lykättävän palkkion yhteismäärään aikaisintaan portaittain, samassa kokonaislykkäysajan kulumista vastaavassa suhteessa.

12 § (26.3.2021/233)

Muuttuvien palkkioiden maksaminen muuna kuin rahana ja odotusajan asettaminen

Vähintään puolet määritellystä muuttuvasta palkkiosta on maksettava muuna kuin käteissuorituksena. Siihen on käytettävä tasapainoisesti:

- 1) osakkeita, osuuksia tai vastaavia omistusosuuksia tai osakesidonnaisia välineitä tai muita vastaavia välineitä; ja
- 2) mahdollisuuksien mukaan muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja EU:n vakavaraisuusasetuksen 52 artiklassa tai 63 artiklassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä tai muita välineitä, jotka voidaan muuttaa täysin ydinpääomaksi tai joiden pääoman määrän kirjanpitoarvoa voidaan alentaa, ja joissa kummassakin otetaan asianmukaisella tavalla huomioon kyseisen luottolaitoksen luottokelpoisuus ja jotka sopivat käytettäväksi muuttuviin palkkioihin.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuista muuttuvien palkkioiden maksamiseen kelpoisista rahoitusvälineistä säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Maksettaessa muuttuvia palkkioita tässä pykälässä tarkoitetuilla rahoitusvälineillä niihin on liitettävä odotusaika, jonka pituus on sopusoinnussa 11 §:n mukaisesti määrättyjen lykkäysaikojen kanssa.

13 §

Kielletyt menettelyt

Luottolaitos ei saa maksaa muuttuvia palkkioita tavalla, jonka vaikutus rinnastuu tämän luvun säännösten vastaiseen menettelyyn.

Luottolaitoksen on vaadittava palkkionsaajaa sitoutumaan siihen, ettei hän käytä rahoitusvälineitä, vakuuttamista tai muita niihin rinnastuvia keinoja tässä luvussa tarkoitettuun palkitsemisjärjestelmään liittyvältä palkkionsaajan henkilökohtaiselta riskiltä suojautumiseen.

Finanssivalvonta voi rajoittaa tai kieltää tietyn rahoitusvälineen tai järjestelyn käyttämisen muuttuvien palkkioiden maksamiseen riippumatta siitä, sisältyykö se lykättyyn osuuteen vai ei, jos menettelyä voidaan

pitää tämän luvun säännösten vastaisena.

14 §

Palkitseminen valtion tukea saavissa luottolaitoksissa

Jos muuttuvien palkkioiden maksaminen olisi ristiriidassa luottolaitoksen terveen ja vahvan pääomapohjan sekä valtion tuen nopean takaisinmaksamisen kanssa, luottolaitos saa maksaa muuttuvina palkkioina yhteensä vain enintään määrän, joka vastaa määrättyä osuutta laitoksen nettotuotoista. Enimmäisosuudesta päättää luottolaitoksen hallituksen ehdotuksesta valtiovarainministeriö tilikaudeksi kerrallaan luottolaitoksen vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

Valtiovarainministeriö voi valtion tuen saamisen ehtona edellyttää, että luottolaitos muuttaa palkitsemisjärjestelmiään siten, että ne ovat sopusoinnussa 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi luottolaitoksen hyvän riskienhallinnan ja kestäväen taloudellisen aseman kanssa. Valtiovarainministeriö voi vastaavasti myös edellyttää, että luottolaitos rajoittaa luottolaitoksen johdolle maksettavia palkkioita ja kieltää kokonaan muuttuvien palkkioiden maksaminen luottolaitoksen johdolle, jos maksaminen ei täytä tässä pykälässä säädettyjä edellytyksiä tai jos palkkioiden maksaminen ei ole luottolaitoksen ja yleisen edun kannalta kokonaisuutena arvioiden perusteltua.

15 §

Tietojen saatavilla pito internetissä

Luottolaitoksen on pidettävä saatavilla internetsivustollaan selostus siitä, miten se noudattaa tämän luvun säännöksiä.

16 §

Finanssivalvonnan tehtävät palkitsemisjärjestelmien valvonnassa

Finanssivalvonnan on seurattava luottolaitosten palkitsemisjärjestelmien kehitystä ja niiden noudattamia käytäntöjä sekä annettava palkitsemista koskevia tietoja Euroopan pankkiviranomaiselle tämän määräämässä muodossa. Finanssivalvonnan on vaadittava valvottaviltaan sen lisäksi, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 450 artiklassa säädetään, tiedot:

- 1) niiden henkilöiden lukumäärästä, joille luottolaitos on maksanut palkkoja ja palkkioita vähintään 1 miljoonaa euroa tilikautta kohden;
- 2) kyseisten henkilöiden tehtäväkuvasta sekä siitä, millä liiketoiminta-alueella he työskentelevät;
- 3) palkkion jakautumisesta kiinteään ja muuttuvaan osaan ja palkkion lykkäämistä koskevat ehdot sekä muut keskeiset tiedot palkitsemisjärjestelmistä, joihin henkilöt kuuluvat; (26.3.2021/233).
- 4) sukupuolten välisistä palkkaeroista. (26.3.2021/233).

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen tietojen ilmoittamisesta.

8 a luku (19.12.2014/1199)

Elvytyssuunnitelma

1 § (19.12.2014/1199)

Velvollisuus laatia elvytyssuunnitelma

Luottolaitoksella, joka ei kuulu 1 luvun 4 §:ssä tarkoitetun konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan konserniin, on oltava suunnitelma luottolaitoksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tilanteessa, jossa luottolaitoksen taloudellinen asema on merkittävästi heikentynyt (*elvytyssuunnitelma*). Luottolaitoksen taloudellisen aseman katsotaan heikentyneen merkittävästi ainakin, jos luottolaitos on vaarassa jättää sen toiminnalle säädetty taloudelliset edellytykset täyttämättä tai jos luottolaitos ei enää täytä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen elvytyssuunnitelmaan sisällytettävien raja-arvojen mukaisia sisäisiä vakavaraisuus- tai maksuvalmiustavoitteita.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta konsolidointiryhmän emoyrityksen tytärluottolaitokseen, ellei 12 §:stä muuta johdu.

2 § (19.12.2014/1199)**Elvytyssuunnitelman tarkastaminen**

Luottolaitoksen on tarkastettava elvytyssuunnitelma vähintään kerran vuodessa. Finanssivalvonta voi kuitenkin yksittäistapauksessa vaatia, että luottolaitos tarkastaa elvytyssuunnitelmansa useammin.

Elvytyssuunnitelma on lisäksi tarkastettava luottolaitoksen oikeudelliseen tai toiminnalliseen rakenteeseen, liiketoimintaan, taloudelliseen asemaan taikka toimintaympäristöön kohdistuneen muutoksen jälkeen, jos se voi vaikuttaa merkittävästi suunnitelman toteuttamiskelpoisuuteen tai muuten edellyttää suunnitelman tarkastamista.

3 § (19.12.2014/1199)**Elvytyssuunnitelman sisältö**

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU, jäljempänä *kriisinratkaisudirektiivi*, täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset elvytyssuunnitelmaan sisällytettävistä tiedoista.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa erityisestä syytä vaatia, että luottolaitos sisällyttää elvytyssuunnitelmaan myös muita kuin tässä pykälässä säädettyjä tietoja. Finanssivalvonta voi myös vaatia, että luottolaitos sisällyttää suunnitelmaan yksityiskohtaiset tiedot niistä rahoitussopimuksista, joissa se on osapuolena.

Elvytyssuunnitelmaan on sisällytettävä eri toimintavaihtoehtoja, joilla luottolaitoksen taloudelliset toimintaedellytykset voidaan säilyttää tai palauttaa. Elvytyssuunnitelmassa on varauduttava sekä koko rahoitusjärjestelmän että pelkästään luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän toiminnan mahdollisiin häiriöihin. Elvytyssuunnitelmaan on sisällytettävä mahdolliset toimenpiteet, joihin luottolaitos voi ryhtyä, jos 11 luvun 5 a §:ssä säädetty varhaisen puuttumisen edellytykset täyttyvät. Elvytyssuunnitelmaan on sisällytettävä kuvaus menettelyistä, joilla voidaan varmistaa elvytystoimien täytäntöönpano kohtuullisessa ajassa.

Elvytyssuunnitelmassa ei saa olettaa, että luottolaitoksen taloudellisen aseman palauttamiseksi sille myönnetään kriisinratkaisulain 1 luvun 3 §:n 24 kohdassa tarkoitettua poikkeuksellista julkista rahoitustukea. Elvytyssuunnitelmaan on sisällytettävä tarvittaessa selvitys siitä, miten ja milloin luottolaitos voi hakeutua Suomen Pankin järjestelyjen piiriin ongelmatilanteessa ja millaiset vakuudet sillä olisi todennäköisesti käytettävissään.

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten ohella elvytyssuunnitelmien sisältöä ja arviointia koskevia määräyksiä on kriisinratkaisudirektiivissä tarkoitetuissa Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

4 § (19.12.2014/1199)**Elvytyssuunnitelmassa esitettävät raja-arvot ja sen täytäntöönpano**

Luottolaitoksen on sisällytettävä elvytyssuunnitelmaan selkeät raja-arvot ja laadulliset arviointiperusteet, joiden avulla voidaan tunnistaa sellaiset tilanteet, joissa suunnitelma on pantava täytäntöön luottolaitoksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi. Luottolaitoksen on asetettava raja-arvot riittävän etäälle vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta koskevista vähimmäisvaatimuksista. Kokonaisvakavaraisuutta koskevan raja-arvon on kuitenkin oltava vähintään 9,5 prosenttia lisättyinä Finanssivalvonnan 11 luvun 6 §:n nojalla asettaman harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen määrällä. Luottolaitoksen on otettava käyttöön järjestelyt, joiden avulla raja-arvoja ja laadullisia arviointiperusteita voidaan luotettavalla tavalla säännöllisesti seurata. (29.3.2019/394)

Luottolaitoksen on ryhdyttävä elvytyssuunnitelman mukaisiin toimenpiteisiin, kun 1 momentissa tarkoitettut arviointiperusteet täyttyvät, jollei 3 momentista muuta johdu. Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle viivytyksettä toimenpiteistä, joihin se päättää ryhtyä. (26.3.2021/233)

Luottolaitos voi 2 momentin estämättä päättää olla ryhtymättä elvytysuunnitelmansa mukaisiin toimenpiteisiin, jos luottolaitos ei pidä toimenpiteitä olosuhteet huomioon ottaen tarpeellisina. Luottolaitoksen on tehtävä tässä momentissa tarkoitettu päätös kirjallisesti ja toimitettava se viivytyksettä Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonta voi 3 momentin estämättä tehdä päätöksen 11 luvussa ja Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa säädettyjen toimivaltuuksien käyttämisestä.

5 § (19.12.2014/1199)

Elvytysuunnitelman toimittaminen tarkastettavaksi

Luottolaitoksen on toimitettava elvytysuunnitelma Finanssivalvonnan tarkastettavaksi. Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä suunnitelma ennen sen toimittamista Finanssivalvonnalle. Luottolaitoksen on vaadittaessa osoitettava Finanssivalvonnalle, että suunnitelma täyttää 6 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset. (23.10.2015/1280)

Finanssivalvonnan on toimitettava elvytysuunnitelma ja siihen tehdyt muutokset rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa tarkoitetulle Rahoitusvakausvirastolle.

6 § (19.12.2014/1199)

Elvytysuunnitelman arviointi

Finanssivalvonnan on viimeistään kuuden kuukauden kuluessa suunnitelman vastaanottamisesta tarkastettava elvytysuunnitelma ja kuultuaan merkittävien sivuliikkeiden valvonnasta vastaavia ETA-valvontaviranomaisia siltä osin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista, arvioitava, täyttääkö elvytysuunnitelma 3 ja 4 §:ssä säädetty vaatimukset ja seuraavat edellytykset:

1) suunnitelman täytäntöönpano kohtuullisella todennäköisyydellä turvaa luottolaitoksen taloudelliset toimintaedellytykset;

2) suunnitelma tai sen sisältämät yksittäiset vaihtoehdot voidaan kohtuullisella todennäköisyydellä panna nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön myös vaikeassa rahoitustilanteessa aiheuttaen mahdollisimman vähän merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle myös siinä tapauksessa, että muut luottolaitokset panevat elvytysuunnitelmansa täytäntöön samanaikaisesti.

Elvytysuunnitelmaa arvioidessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon luottolaitoksen pääoma- ja rahoitusrakenne suhteessa sen toiminnalliseen rakenteeseen ja toimintaan kohdistuviin riskeihin.

7 § (19.12.2014/1199)

Elvytysuunnitelman tarkistaminen Finanssivalvonnan vaatimuksesta

Jos Finanssivalvonta katsoo, että elvytysuunnitelmassa on olennaisia puutteita tai täytäntöönpanon esteitä, sen on ilmoitettava siitä luottolaitokselle ja vaadittava luottolaitosta toimittamaan kahden kuukauden kuluessa tarkastettu suunnitelma, josta käy ilmi, millä tavoin puutteet tai esteet on korjattu. Finanssivalvonta voi pidentää edellä mainittua määräaika yhdellä kuukaudella. Luottolaitosta on kuultava ennen tarkastetun suunnitelman vaatimista.

Jos Finanssivalvonta katsoo, että puutteita tai esteitä ei ole riittävästi korjattu, se voi vaatia luottolaitosta tekemään elvytysuunnitelmaan yksilöityjä muutoksia määräämässään ajassa.

Jos luottolaitos ei ole tehnyt 2 momentissa tarkoitettuja muutoksia määräajassa tai Finanssivalvonta katsoo, että tarkastettu suunnitelma ei ole riittävä, eikä suunnitelmassa olevia puutteita tai esteitä voida korjata edellyttämällä suunnitelmaan tehtäväksi yksilöityjä muutoksia, Finanssivalvonnan on asetettava määräaika, jonka kuluessa luottolaitoksen on esitettävä, miten se voi muuttaa liiketoimintaansa elvytysuunnitelmassa olevien puutteiden tai esteiden korjaamiseksi.

Finanssivalvonta voi määrätä laitoksen toteuttamaan Finanssivalvonnan tarpeellisiksi katsomat toimet ottaen huomioon puutteiden ja esteiden vakavuus ja toimien vaikutus luottolaitoksen liiketoimintaan. Finanssivalvonta voi määrätä laitoksen:

- 1) lieventämään riskiprofiiliaan ja vähentämään maksuvalmiusriskiä;
- 2) mahdollistamaan pääomapohjan vahvistamisen oikea-aikaisesti;
- 3) muuttamaan laitoksen strategiaa ja rakennetta;
- 4) muuttamaan rahoitusstrategiaa ydinliiketoimintojen ja kriittisten toimintojen suojaamiseksi häiriöiltä;
- 5) muuttamaan luottolaitoksen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakennetta.

8 § (19.12.2014/1199)**Velvollisuus laatia konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma**

Konsolidointiryhmän emoyrityksenä olevan luottolaitoksen, joka ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, on laadittava koko konsolidointiryhmää koskeva elvytyssuunnitelma, joka kattaa kaikki konsolidointiryhmään kuuluvat yritykset, jollei 11 §:stä muuta johdu.

Elvytyssuunnitelmassa on esitettävä tarvittavat konsolidointiryhmän emoyritykseen ja siihen kuuluvaan yksittäiseen yritykseen kohdistettavat toimenpiteet toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tilanteessa, jossa konsolidointiryhmän tai siihen kuuluvan yrityksen taloudellinen asema on merkittävästi heikentynyt.

Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelmaan on sisällytettävä lisäksi järjestelyt, joilla varmistetaan johdonmukaisuus eri yrityksiä ja merkittäviä sivuliikkeitä koskevien toimenpiteiden välillä. Suunnitelmaan on sisällytettävä myös 9 a luvussa tarkoitetut konsolidointiryhmän sisäistä rahoitustukea koskevat järjestelyt.

Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelmaan ja yksittäisiä tytäryrityksiä koskeviin suunnitelmiin on sisällytettävä 3 §:ssä säädetyt tiedot ja 4 §:ssä säädetyt raja-arvot ja laadulliset arviointiperusteet.

Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelmasta on käytävä ilmi mahdolliset esteet elvytystoimenpiteiden toteuttamiselle konsolidointiryhmän sisällä tai konsolidointiryhmään kuuluvissa yrityksissä.

Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelmasta on käytävä ilmi mahdolliset oikeudelliset ja käytännölliset esteet omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten välillä.

9 § (19.12.2014/1199)**Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman toimittaminen tarkastettavaksi**

Konsolidointiryhmän emoyrityksen on toimitettava konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma Finanssivalvonnan tarkastettavaksi. Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma on toimitettava Finanssivalvonnalle aina, kun siihen on tehty merkittäviä muutoksia. Konsolidointiryhmän emoyrityksen hallituksen on hyväksyttävä konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma ennen sen toimittamista Finanssivalvonnalle. Konsolidointiryhmän emoyrityksen tai konsolidointiryhmään kuuluvan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen on vaadittaessa osoitettava Finanssivalvonnalle, että konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma täyttää 8 §:ssä säädetyt edellytykset. (23.10.2015/1280)

Finanssivalvonnan on toimitettava saamansa konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma:

- 1) Rahoitusvakausrastolle;
- 2) konsolidointiryhmään kuuluvan ulkomaisen ETA-valtiossa sijaitsevan tytäryrityksen valvonnasta ja kriisinratkaisusta vastaaville viranomaisille;
- 3) konsolidointiryhmään kuuluvan ETA-valtiossa sijaitsevan merkittävän sivuliikkeen valvonnasta vastaavalle valvontaviranomaiselle, jos se on olennaista sivuliikkeen kannalta;
- 4) muille asian kannalta olennaisille Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettuun valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

10 § (19.12.2014/1199)**Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman arviointi**

Finanssivalvonnan on yhdessä tytäryritysten valvonnasta vastaavien ETA-valvontaviranomaisten kanssa kuultuaan 9 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja valvontaviranomaisia sekä yhdessä merkittävien sivuliikkeiden valvonnasta vastaavien ETA-valvontaviranomaisten kanssa, jos se on sivuliikkeen kannalta olennaista, arvioitava, täyttääkö konsolidointiryhmän elvytysuunnitelma 6 ja 8 §:ssä säädetty vaatimukset. Arvioinnissa on noudatettava 7 §:ssä säädettyä menettelyä ja otettava huomioon elvytystoimenpiteiden mahdollinen vaikutus rahoitusmarkkinoiden vakauteen kaikissa niissä ETA-valtioissa, joissa konsolidointiryhmällä on liiketoimintaa.

11 § (19.12.2014/1199)

Konsolidointiryhmän elvytysuunnitelman hyväksyminen

Finanssivalvonnan on tytäryhtiöiden valvonnasta vastaavien ETA-valvontaviranomaisten kanssa pyrittävä tekemään yhteinen päätös:

- 1) siitä, täyttääkö konsolidointiryhmän elvytysuunnitelma sille säädetty vaatimukset;
- 2) siitä, tuleeko konsolidointiryhmään kuuluvalle yritykselle laatia oma erillinen elvytysuunnitelma;
- 3) 7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka kohdistuvat konsolidointiryhmän emoyritykseen;
- 4) 7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka kohdistuvat konsolidointiryhmän tytäryrityksiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu yhteinen päätös on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona Finanssivalvonta on toimittanut konsolidointiryhmän elvytysuunnitelman 10 §:ssä tarkoitetuille valvontaviranomaisille.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 2 momentissa säädetyssä määräajassa, Finanssivalvonnan on tehtävä päätös, jossa sen on otettava huomioon muiden toimivaltaisten valvontaviranomaisten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaiset kannat ja varaukset. Finanssivalvonnan on toimitettava päätös konsolidointiryhmän emoyhtiölle ja 1 momentissa tarkoitetuille muille valvontaviranomaisille.

Jos 1 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä 1 momentin 2 tai 4 kohdassa tarkoitetuista asioista ei ole tehty 2 momentissa säädetyssä määräajassa, Finanssivalvonnan on tehtävä päätös erillisten elvytysuunnitelmien laatimisesta sen valvontaan kuuluville yrityksille ja 7 §:ssä tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta tytäryritysten tasolla.

Jos Finanssivalvonta tai muu 1 momentissa tarkoitettu ETA-valvontaviranomainen on saattanut 1 momentissa tarkoitettua asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, Finanssivalvonnan on lykättävä 3 ja 4 momentissa tarkoitettua omaa päätöstään. Jos Euroopan pankkiviranomainen tekee asiassa päätöksen, Finanssivalvonnan on tehtävä asiassa päätös Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Edellä 2 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on edellä mainitussa artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole tehnyt päätöstä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen ratkaistavaksi, Finanssivalvonta voi tehdä asiassa päätöksen.

Finanssivalvonta voi 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa oman päätöksensä asemesta tehdä yhteisen päätöksen yhdessä joidenkin 1 momentissa tarkoitettujen valvontaviranomaisten kanssa.

12 § (19.12.2014/1199)

Konsolidointiryhmän elvytysuunnitelman arviointi Finanssivalvonnan ollessa tytäryrityksen valvonnasta vastaava valvontaviranomainen

Finanssivalvonnan on, saatuaan konsolidointiryhmän emoyrityksen valvonnasta vastaavalta ETA-valvontaviranomaiselta konsolidointiryhmän elvytysuunnitelman, osaltaan pyrittävä siihen, että 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista asioista tehdään Finanssivalvonnan ja muiden asianosaisten ETA-valvontaviranomaisten yhteinen päätös neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvonnasta vastaava ETA-valvontaviranomainen on toimittanut konsolidointiryhmän elvytysuunnitelman kyseisille valvontaviranomaisille.

Jos yhteistä päätöstä 11 §:n 1 momentin 1 tai 3 kohdassa tarkoitetuista asioista ei ole tehty tämän pykälän 1 momentissa säädettyssä määräajassa ja konsolidointiryhmän valvonnasta vastaava ETA-valvontaviranomainen tekee asiasta oman päätöksensä, Finanssivalvonnan on sovellettava päätöstä. Finanssivalvonta voi kuitenkin saattaa asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi.

Jos yhteistä päätöstä 11 §:n 1 momentin 2 tai 4 kohdassa tarkoitetuista asioista ei ole tehty tämän pykälän 1 momentissa säädettyssä määräajassa, Finanssivalvonnan on päätettävä sen valvonnassa olevaa yritystä koskevasta elvytysuunnitelmasta.

Jos Finanssivalvonta tai ETA-valvontaviranomainen on saattanut 1 momentissa tarkoitetun asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, Finanssivalvonnan on lykättävä 3 momentissa tarkoitettua päätöstään. Jos Euroopan pankkiviranomainen tekee asiassa päätöksen, Finanssivalvonnan on tehtävä asiassa päätös Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 1 momentissa säädetyn neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiasta on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole tehnyt päätöstä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen ratkaistavaksi, Finanssivalvonta voi tehdä asiassa päätöksen.

Finanssivalvonta voi 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa oman päätöksen asemesta tehdä asiassa yhteisen päätöksen yhdessä joidenkin 1 momentissa tarkoitettujen ETA-valvontaviranomaisten kanssa.

13 § (19.12.2014/1199)

Yksinkertaistetut velvoitteet

Finanssivalvonnan on, ottaen huomioon kriisiratkaisulain 1 luvun 6 §:ssä säädettyt tavoitteet ja soveltamisperiaatteet sekä luottolaitoksen konkurssiin asettamisesta rahoitusmarkkinoiden toimintaan, muihin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, rahoituksen saatavuuteen ja talouteen laajemmin aiheutuvat vaikutukset, määriteltävä elvytysuunnitelmia koskevat vaatimukset, joissa voidaan poiketa edellä tässä luvussa säädettyistä seuraavista vaatimuksista:

- 1) elvytysuunnitelmaan sisällytettävät tiedot;
- 2) elvytysuunnitelmaa ja sen päivittämistä koskevat määräajat;
- 3) laitokselta 3 ja 8 §:n mukaisesti tarvittavien tietojen sisältö.

Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

14 § (19.12.2014/1199)

Yhteenliittymää koskevat velvoitteet

Finanssivalvonta voi päättää Rahoitusvakausvirastoa kuultuaan, ettei tämän luvun säännöksiä sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitettun yhteenliittymän jäsenluottolaitokseen, joka on tämän lain 9 luvun 1 §:n mukaisesti kokonaan tai osittain vapautettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitetuista vakavaraisuusvaatimuksista, tai joka kuuluu laitosten suojajärjestelmään.

Jos laitos on vapautettu 1 momentin mukaisesti, tämän luvun säännöksiä on sovellettava konsolidoinnin perusteella keskusyhteisöön ja siihen EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneisiin laitoksiin. Edellä 1 momentissa tarkoitettun suojajärjestelmän on täytettävä tässä luvussa säädetty vaatimukset yhteistyössä vapautetun jäsenensä kanssa.

Sellaisen jäsenluottolaitoksen elvytysuunnitelma, joka kuuluu YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun valvonnan piiriin tai joilla on huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, on laadittava tämän luvun säännösten mukaisesti.

Laitoksella on 3 momentissa tarkoitettu huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, jos sen varojen:

- 1) kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa; tai

2) osuus kotivaltion bruttokansantuotteesta ylittää 20 prosenttia, ja varojen kokonaisarvo ei alita viittä miljardia euroa.

Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

III OSA

TALOUDELLINEN ASEMA

9 luku

Riskien hallinta

1§

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointi

Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sillä on jatkuvasti riittävä määrä omia varoja kattamaan luottolaitokseen kohdistuvat ja sen ulkoiseen toimintaympäristöön liittyvät riskit siten kuin tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään. Luottolaitos ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa luottolaitoksen vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle. Tämän varmistamiseksi luottolaitoksella on oltava terveet, kattavat ja tehokkaat strategiat ja menettelytavat, joiden avulla se arvioi, seuraa ja ylläpitää sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista.

Luottolaitoksen on arvioitava säännöllisesti 1 momentissa tarkoitettuja strategioita ja menettelytapoja, jotta ne pysyvät luottolaitoksen liiketoiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden kattavina ja oikeasuhteisina.

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta ja sen riskienhallinnasta, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidointiryhmän emoyritykseen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvaan muuhun yritykseen ja luottolaitoksen konsolidointiryhmän riskienhallintaan.

Finanssivalvonta voi luottolaitoksen hakemuksesta myöntää luvan poiketa 1 ja 2 momentin soveltamisesta konsolidointiryhmään kuuluvaan luottolaitokseen. Lupa on myönnettävä, jos kullekin konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle on asetettu riittävä omien varojen tavoite yrityksen liiketoiminnan kullekin osa-alueelle lukuun ottamatta konsolidoidun valvonnan tavoitteiden kannalta vähäisiä yrityksiä ja liiketoiminta-alueita. Luvan myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että luvan myöntäminen ei vaaranna luottolaitoksen vakavaraisuutta tai vakavaraisuuden valvontaa.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään luottolaitoksesta, ei sovelleta EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitetun poikkeuksen alaiseen luottolaitokseen. Mitä 3 momentissa säädetään konsolidoidusta riskienhallinnasta, ei sovelleta EU:n vakavaraisuusasetuksen 15 artiklassa tarkoitetun poikkeuksen alaiseen konsolidointiryhmään.

2§

Riskienhallintajärjestelmälle asetettavat yleiset vaatimukset

Luottolaitoksella on oltava tehokkaat ja luotettavat sekä kirjallisesti kuvatut hallinto- ja ohjausjärjestelmät luottolaitokseen ja sen toimintaan kohdistuvien nykyisten ja tulevien riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi, rajoittamiseksi, seuraamiseksi ja riskeistä raportoimiseksi. Näihin kuuluvat:

- 1) selkeä organisaatorakenne, jossa toimivalta- ja vastuusuhteet on määritelty kattavasti ja selkeästi;
- 2) tehokkaat riskienhallinnan raportointiprosessit;
- 3) terveet sisäisen valvonnan, hallinnon ja laskennan prosessit;
- 4) palkitsemisjärjestelmiä koskevat toimintaperiaatteet ja menettelytavat, jotka ovat sopusoinnussa terveen ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen järjestelmien on oltava laitoksen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden kattavia ja oikeasuhteisia.

3§

Hallituksen tehtävät riskien hallinnassa

Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä luottolaitokseen ja sen toimintaan kohdistuvia riskejä koskevat strategiat ja menettelytavat sekä säännöllisesti arvioitava niitä. Kaikki olennaiset riskit, riskienhallintaa koskevat ohjeet sekä näiden muutokset on raportoitava hallitukselle.

Luottolaitoksen hallituksen on käytettävä riittävästi aikaa luottolaitoksen riskejä koskevien asioiden käsittelyyn sekä varmistuttava siitä, että luottolaitoksella on riittävät voimavarat riskien hallintaa koskevien tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen.

Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, tässä luvussa säädetyistä hallituksen tehtävistä vastaa hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin sille on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

4 §

Riskivaliokunta

Luottolaitoksella, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, on oltava hallituksen jäsenistä koostuva riskivaliokunta, joka raportoi koko hallitukselle. Jos luottolaitos kuuluu konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään, joka on edellä mainitulla tavalla merkittävä, vain konsolidointiryhmän emoyrityksellä ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oltava riskivaliokunta. Riskivaliokunnan jäsen ei saa toimi- tai palvelussuhteessa osallistua sellaisen luottolaitoksen tai yrityksen päivittäiseen johtamiseen, jonka asiat kuuluvat valiokunnan tehtäviin. Riskivaliokunnan jäsenellä tulee olla tarpeellinen luottolaitoksen riskinotto- ja riskistrategiaan liittyvä asiantuntemus.

Riskivaliokunnan on avustettava hallitusta luottolaitoksen riskistrategiaa ja riskinottoa koskevissa asioissa sekä sen valvomisessa, että luottolaitoksen toimiva johto noudattaa hallituksen päättämää riskistrategiaa. Riskivaliokunnan on arvioitava, vastaavatko laitoksen pääomaa sitovista palveluista perimät hinnat laitoksen liiketoimintamallia ja riskistrategiaa sekä jos näin ei ole, valmisteltava hallituksen hyväksyttäväksi suunnitelma asian korjaamiseksi.

Riskivaliokunnan on myös avustettava hallituksen palkitsemisvaliokuntaa terveiden palkitsemisjärjestelmien luomisessa ja arvioitava, kannustavatko palkitsemisjärjestelmät ottamaan huomioon laitoksen riskit, pääoma- ja maksuvalmiusvaatimukset sekä tuottojen jaksotuksen ja tuottojen kertymistodennäköisyyden.

Jos riskivaliokuntaa ei ole tai sille ei anneta hoidettavaksi tässä pykälässä mainittuja tehtäviä, niistä vastaa hallitus taikka hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin nämä tehtävät yhtiöjärjestyksen tai yhteisön sääntöjen mukaan kuuluvat niille.

5 §

Tarkastusvaliokunta

Luottolaitoksella, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, on oltava hallituksen jäsenistä koostuva tarkastusvaliokunta, joka raportoi koko hallitukselle. Jos luottolaitos kuuluu sellaiseen konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään, joka on edellä mainitulla tavalla merkittävä, vain konsolidointiryhmän emoyrityksellä ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oltava tarkastusvaliokunta. Mitä edellä säädetään, ei koske luottolaitosta, jonka osakkeet eivät ole kaupankäynnin kohteena kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 1 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla ja joka on laskenut liikkeeseen ainoastaan velkasitoumuksia, joiden yhteenlaskettu nimellisarvo on alle 100 000 000 euroa ja joka ei ole julkaissut arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla ottamisen yhteydessä julkaistavasta esitteestä ja direktiivin 2003/71/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1129 mukaista esitettä. (19.12.2018/1233)

Tarkastusvaliokunnalla tulee olla riittävä asiantuntemus laskentatoimesta, kirjanpidosta, taloudellisesta raportoinnista ja tilinpäätöskäytännöistä sekä sisäisestä tarkastuksesta. Tarkastusvaliokunnan jäsen ei saa toimi- tai palvelussuhteessa osallistua sellaisen luottolaitoksen päivittäiseen johtamiseen, jonka asiat kuuluvat valiokunnan tehtäviin. Valiokunnan jäsenistä vähintään yhden on oltava luottolaitoksesta ja sen merkittävistä osakkeenomistajista riippumaton, jolla on riittävä asiantuntemus laskentatoimesta tai tilintarkastuksesta.

Tarkastusvaliokunnan on avustettava hallitusta ainakin seuraavien asioiden seuraamisessa, valvomisessa ja valmistelussa:

- 1) taloudellinen raportointijärjestelmä;
- 2) sisäisen valvonnan ja tarkastuksen sekä riskinhallintajärjestelmien tehokkuus;
- 3) tilintarkastus;
- 4) tilintarkastajan riippumattomuus ja tilintarkastajan valinnan valmistelu.

Jos tarkastusvaliokuntaa ei ole tai sille ei anneta hoidettavaksi tässä pykälässä mainittuja tehtäviä, niistä vastaa hallitus taikka hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin nämä tehtävät yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan kuuluvat hallintoneuvostolle.

Luottolaitoksen tarkastusvaliokuntaan ei sovelleta osakeyhtiölain 6 luvun 16 a–16 c §:ää eikä osuuskuntalain 6 luvun 16 a–16 c §:ää. (12.8.2016/637).

6 §

Yhdistetty riski- ja tarkastusvaliokunta

Muulla kuin 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella, jolla on tarkastusvaliokunta, voi olla sen hallituksen jäsenistä koostuva yhdistetty riski- ja tarkastusvaliokunta. Valiokunnan jäsenillä on oltava asiantuntemus hoitaa kummankin valiokunnan tehtäviä.

7 §

Riskivaliokunnan jäsenten tiedonsaantioikeus

Hallituksen riskivaliokunnan jäsenten tulee saada käyttöönsä riittävät tiedot luottolaitoksen riskeistä. Riskivaliokunnan on määriteltävä sille ilmoitettavien tietojen sisältö ja muoto. Riskivaliokunnan tulee pitää säännöllisesti yhteyttä 8 §:ssä tarkoitettuun riskien valvontatoimintoon. Valiokunnalla on oikeus käyttää tarpeellisessa määrin myös ulkopuolisia asiantuntijoita.

8 §

Liiketoiminnoista riippumaton riskien valvontatoiminto ja muut valvontatoiminnot

Luottolaitoksella on oltava luottolaitoksen liiketoiminnoista riippumattomat riskien valvontatoiminto, säännösten ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamista valvova toiminto, sisäinen tarkastus sekä muut tarpeelliset valvontatoiminnot.

Riskien valvontatoiminnon tehtävänä on huolehtia siitä, että luottolaitoksen olennaiset riskit tunnistetaan, mitataan ja raportoidaan hallitukselle. Valvontatoiminnon on osallistuttava aktiivisesti laitoksen riskistrategian luomiseen ja kaikkien olennaisten riskienhallintaa koskevien päätösten tekemiseen sekä huolehdittava siitä, että hallitus saa kokonaiskuvan luottolaitokseen kohdistuvista riskeistä.

Tässä pykälässä tarkoitetuille valvontatoiminnoille on annettava niiden tehtävien hoitamiseksi riittävä hallinnollinen asema, toimivalta ja voimavarat. Jos hallitus ei saa muulla tavalla riittäviä tietoja laitoksen olennaisista riskeistä tavanomaisten raportointiprosessien kautta, riskien valvontatoiminnon ja muiden valvontatoimintojen johtajalla tulee olla mahdollisuus saattaa tehtäviinsä kuuluvia asioita suoraan hallituksen tietoon. Valvontatoiminnoissa työskentelevien tulee olla riippumattomia niistä liiketoimintayksiköistä, joita he valvovat. Riskien valvontatoiminnon johtajan tehtävänä on oltava päätoiminen. Hänen vapauttamisestaan tehtävistään päättää luottolaitoksen hallitus.

Luottolaitos voi poiketa tässä pykälässä säädetyistä vaatimuksista, jotka koskevat liiketoiminnoista riippumattomien valvontatoimintojen perustamista sekä riskien valvontatoiminnon johtajan tehtävän päätoimisuutta, jos se on perusteltua ottaen huomioon luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus. Riskien valvontatoiminnon johtajan mahdollisten muiden tehtävien tulee kuitenkin aina olla liiketoiminnoista riippumattomia, eivätkä ne muutoinkaan saa aiheuttaa eturistiriitaa valvontatoiminnon tehtävien kanssa.

9 §**Luottoriskin ja vastapuoliriskin arvioiminen sisäisin arviointimenetelmin**

Luottolaitoksella on oltava luotto- ja vastapuoliriskin arvioimista varten omat luottolaitoksen toiminnan laadun, laajuuden ja monimuotoisuuden kannalta riittävät sisäiset arviointimenetelmät, jotka eivät saa perustua yksinomaan tai kaavamaisesti vastapuolta tai rahoitusvälinettä koskevaan ulkopuoliseen luottoluokitukseen.

Luottolaitoksen, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla merkittävä, on pyrittävä käyttämään sisäisen luokituksen menetelmiä omien varojen vaatimuksen laskemiseen ja ainakin sellaisten olennaisen suurten luottoriskien arvioimiseen, joihin liittyy samanaikaisesti suuri määrä merkittäviä vastapuolia, sekä kaupankäyntivarastossa oleviin velkarahoitusvälineisiin liittyvän olennaisen suuren vastapuoliriskin arvioimiseen, jos vastapuoliriski kohdistuu suureen määrään eri vastapuolia.

10 §**Luotto- ja vastapuoliriski**

Luotonannon on perustuttava terveisiin ja selkeästi määriteltyihin perusteisiin. Luottojen myöntämistä, luottoehtojen muuttamista, luottojen uudistamista ja jälleenrahoitusta koskevista prosesseista on oltava selkeät ja dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

Luottolaitoksella on oltava sisäiset menetelmät, joilla se voi arvioida yksittäisiä luotto- ja vastapuoliriskejä. Se ei saa arviointimenetelmissään tukeutua yksinomaan tai kaavamaisesti ulkopuoliseen luottoluokitukseen. Jos luottolaitoksen omia varoja koskevat laskelmat perustuvat ulkopuoliseen luottoluokitukseen tai siihen, että luokitusta tietyistä luottoriskistä ei ole, luottolaitoksen on lisäksi itse arvioitava kyseiseen riskiin kohdistettavan omien varojen vaatimuksen määrä.

Luottolaitoksen on hallinnoitava ja seurattava luottoriskejä sisältäviä varallisuus- ja velkaeriä jatkuvasti tehokkain järjestelmin. Sillä on oltava prosessit, joilla se tunnistaa ja hallitsee ongelmaluottoja sekä tekee niistä riittävät arvonalennuskirjaukset ja tappiovaraukset. Luottosaatatavat on pidettävä riittävästi hajautettuina luottolaitoksen kohdemarkkinoiden ja luottolaitoksen hallituksen hyväksymän luotonantostrategian mukaisesti.

11 §**Jäännösriski**

Luottolaitoksen on varauduttava siihen, että sen käyttämät riskienhallinnan sekä luottoriskien vähentämismenetelmät epäonnistuvat. Sillä on oltava jäännösriskiä koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

12 §**Keskittymäriski**

Luottolaitoksen on varauduttava riskien keskittymisestä aiheutuvan riskin toteutumiseen. Sillä on oltava asiaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat. Keskittymäriskiä hallittaessa vastapuolina on otettava huomioon ainakin OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolien, luottolaitoksen 15 luvun 13 §:ssä tarkoitettuun lähipiiriin kuuluvat, samalla toimialalla tai samalla maantieteellisellä alueella toimivat sekä samoja hyödykkeitä tuottavat vastapuolien. Lisäksi sen on otettava huomioon luottoriskien vähentämismenetelmistä aiheutuva riski sekä suuret välilliset luottoriskit, kuten yhden vakuudenantajan vakuuskeskittymä.

13 §**Arvopaperistamiseen liittyvä riski**

Luottolaitoksen on varauduttava varojen tai velkaerien arvopaperistamiseen liittyviin riskeihin. Kyseisten riskien hallinnassa on riittävästi varmistuttava siitä, että riskien arviointi ja niitä koskevat päätökset perustuvat riskien todelliseen arvoon ja luonteeseen. Sillä on oltava arvopaperistamiseen liittyvän riskin hallintaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

Luottolaitoksella on oltava alulle panemistaan uusiutuvista arvopaperistamisjärjestelyistä suunnitelma, jonka mukaan sillä on riittävä maksuvalmius huolehtia järjestelyihin liittyvistä sopimuksenmukaisista ja ennenaikaisista takaisinmaksuista.

14 §

Markkinariski

Luottolaitoksella on oltava menetelmät olennaisten markkinariskien tunnistamiseen, mittaamiseen ja hallitsemiseen. Sillä on oltava markkinariskin hallintaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

Sen on varauduttava riittävästi lyhyiden ja pitkien markkinapositionien epäsuhdasta johtuvaan maksuvalmiustarpeeseen. Luottolaitoksella on oltava riittävä sisäinen pääoma kattamaan nekin olennaiset markkinariskit, joihin ei ole kohdistettava omia varoja.

Jos luottolaitos on laskiessaan markkinapositionriskin kattamiseksi vaadittavien omien varojen määrää EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti nettouttanut yhden tai useamman osakeindeksiin sisältyvän osakkeen position yhden tai useamman osakeindeksifutuurin tai muun osakeindeksituotteen position kanssa, luottolaitoksella on oltava riittävä sisäinen pääoma kattamaan kyseisestä positiosta aiheutuva tappioriski siitä, että futuurin tai muun johdannaisrahoitusvälineen arvonmuutokset eivät täysin noudata sen kohde-etuusosakkeiden arvonmuutoksia. Luottolaitoksen on toimittava näin myös silloin, kun sillä on hallussaan vastakkaissuuntaisia positioita sellaisista osakeindeksifutureista, joiden maturiteetit tai koostumus eivät täysin vastaa toisiaan.

Jos luottolaitos noudattaa EU:n vakavaraisuusasetuksen 345 artiklan mukaista käsittelyä, laitoksen on huolehdittava siitä, että sillä on riittävä sisäinen pääoma tappioriskin kattamiseen, joka sillä on merkintäsitoumuksen antamisajankohdan ja seuraavan arkipäivän välisenä aikana.

15 § (26.3.2021/233)

Rahoitustaseen korkoriski

Luottolaitoksen on käytettävä rahoitustaseen pääoman arvoon ja nettokorkotuottoihin liittyvien riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi sisäistä menetelmää tai vakiomenetelmää. Finanssivalvonta voi määrätä luottolaitoksen käyttämään vakiomenetelmää, jos luottolaitoksen käyttämällä sisäisellä menetelmällä ei pystytä riittävällä tavalla arvioimaan tässä momentissa mainittuja riskejä.

EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa tarkoitettu pieni ja rakenteeltaan yksinkertainen laitos voi kuitenkin käyttää yksinkertaistettua vakiomenetelmää. Finanssivalvonnan päätöksellä tällaisen luottolaitoksen on käytettävä vakiomenetelmää, jos yksinkertaistettu vakiomenetelmä on riittämätön rahoitustaseen korkoriskin arvioimiseksi.

Luottolaitoksen on lisäksi arvioitava ja seurattava rahoitustaseen pääoman arvoon ja nettokorkotuottoihin liittyviä riskejä, jotka johtuvat luottoriskimarginaalien potentiaalisista muutoksista.

Tässä pykälässä tarkoitetuista vakiomenetelmästä ja yksinkertaistetusta vakiomenetelmästä säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

16 §

Operatiivinen riski

Luottolaitoksella on oltava menetelmät operatiivisten riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi. Sen on varauduttava ainakin mallintamisriskin, ulkoistamiseen liittyvien riskien sekä harvoin tapahtuvien vakavien riskitapahtumien toteutumiseen. Laitoksen täytyy selkeästi kuvata, mitä se pitää operatiivisina riskeinä. Sillä on oltava operatiivisen riskin hallintaa koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat. (26.3.2021/233).

Luottolaitoksella on oltava riittävät, turvalliset ja toimintavarmat maksu-, arvopaperi- ja muut tietojärjestelmät.

Luottolaitoksella on oltava varautumis- ja jatkuvuussuunnitelmat liiketoiminnan vakaviin häiriöihin varautumiseen, toiminnan jatkuvuuden turvaamiseen sekä häiriötilanteissa aiheutuvien vahinkojen rajoittamiseen.

Lisäksi maksupalveluita tarjoavaan luottolaitokseen sovelletaan maksulaitoslain 19 a §:ää operatiivisten ja turvallisuusriskien hallinnasta ja 19 b §:ää poikkeamista ja petoksista ilmoittamisesta. ([14.12.2017/892](#)).

17 §

Maksuvalmiusriski

Luottolaitoksella on oltava tehokkaat ja luotettavat strategiat ja järjestelmät, joilla se tunnistaa, mittaa, hallitsee ja seuraa maksuvalmiusriskiä, päivänsäistä riskiä ja riskiprofiilia tarkoituksenmukaisin aikaväleihin riittävän maksuvalmiuden ja maksuvalmiuspuskurien ylläpitämiseksi. Maksuvalmiusriskin hallinnan on oltava sopuoinnassa luottolaitoksen eri liiketoiminta-alueisiin, valuuttoihin, luottolaitoksen sivuliikkeisiin ja sen konsolidointiryhmään kuuluviin oikeushenkilöihin liittyvän maksuvalmiusriskin kanssa. Maksuvalmiusriski sekä sen kustannukset ja hyödyt on riittävin menetelmin pystyttävä kohdentamaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen strategioiden ja järjestelmien on oltava tehokkaat ja oikeassa suhteessa laitoksen liiketoiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen, riskiprofiiliin sekä laitoksen hallituksen vahvistamiin maksuvalmiusriskin sietorajoihin. Niiden on myös oltava oikeassa suhteessa laitoksen tärkeyteen kussakin ETA-valtiossa, jossa se toimii. Strategioita ja järjestelmiä koskevat toimintaperiaatteet ja menettelytavat on dokumentoitava. Laitoksen on huolehdittava siitä, että kunkin liiketoiminta-alueen johto ja henkilöstö tuntevat laitoksen maksuvalmiusriskin hyväksytyt rajat.

Luottolaitoksella on oltava menetelmät rahoitusasemiensa tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi. Menetelmiin on sisällyttävä sekä tarkasteluhetken että tulevat olennaiset kassavirrat varoista, veloista, taseen ulkopuolisista eristä, ehdollisista sitoumuksista sekä mahdolliset maineriskin toteutumisen vaikutukset.

Luottolaitoksen on eriteltävä pantattuna tai muutoin vakuutena oleva ja vakuusoikeuksista vapaa omaisuus, joka on käytettävissä luottolaitoksen vastuiden katteena. Sen on myös pystyttävä erittelemään, mille oikeudelliselle yksikölle mikin omaisuuserä oikeudellisesti kuuluu, missä valtiossa omaisuuserä on oikeudellisesti rekisteröity tai kirjattu ja miten nopeasti omaisuus voidaan käyttää luottolaitoksen vastuiden katteeksi.

Luottolaitoksen, joka on kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista annetun lain 8 §:n nojalla saanut luvan kiinnitysluottopankkitoimintaan tai hakee tällaista lupaa, sekä mainitun lain 33 §:ssä tarkoitetun väliluoton velallisenä olevan luottolaitoksen on asetettava määrällinen tavoite kiinnitysluottopankkitoiminnan suhteelliselle osuudelle koko luottolaitoksen liiketoiminnasta. Tavoitteessa on määriteltävä katetuilla joukkolainoilla hankittavan varainhankinnan osuus kokonaisvarainhankinnasta ja taseen loppusummasta sekä katettujen joukkolainojen enimmäismäärä suhteessa käytettävissä olevien vakuuksien määrään. Tavoite on käsiteltävä luottolaitoksen hallituksessa vähintään vuosittain ja asetettava siten, että se ei perustellusti vaaranna luottolaitoksen muun liiketoiminnan kuin kiinnitysluottopankkitoiminnan jälleenrahoitusta. Jälleenrahoituksen vaarantumista arvioitaessa on huomioitava vähintään:

- 1) luottolaitoksen ja konsolidointiryhmän taseen sitoutuneisuus katettuihin joukkolainoihin ja muihin rahoitusinstrumentteihin;
- 2) katetuista joukkolainoista aiheutuvat katepoolien täydentämisvelvollisuudet ja johdannaissuojausten ylläpitovelvollisuudet, ottaen huomioon myös mahdollisuus katepooleihin sisältyvien kiinteistövakuudellisten luottojen vakuuksien arvojen merkittävästä alentumisesta;
- 3) jälleenrahoitusjärjestelyt konsolidoidulla ja yhteenliittymätasolla sekä konsolidointiryhmän ja yhteenliittymän jälleenrahoitusasema; ja
- 4) luottolaitoksen kriisinratkaisusuunnitelma ja elvytysuunnitelman toimintavaihtoehtojen riittävyys.

([11.3.2022/152](#)).

L:lla 152/2022 muutettu 5 momentti tulee voimaan 8.7.2022. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Luottolaitoksen, joka on kiinnitysluottopankkilain 10 §:n nojalla saanut luvan kiinnitysluottopankkitoimintaan tai hakee tällaista lupaa, on asetettava määrällinen tavoite kiinnitysluottopankkitoiminnan suhteelliselle osuudelle koko luottolaitoksen liiketoiminnasta. Tavoite on asetettava siten, että se ei vaaranna luottolaitoksen muun liiketoiminnan kuin kiinnitysluottopankkitoiminnan jälleenrahoitusta.

18 §

Varojen ja velkojen siirrot liiketoimintayksiköiden välillä

Luottolaitoksen on otettava huomioon oikeudelliset ja operatiiviset rajoitukset, jotka liittyvät mahdollisiin helposti rahaksi muutettavan sekä vakuusoikeuksista vapaan omaisuuden siirtoihin luottolaitoksen eri oikeudellisten yksiköiden välillä sekä ETA-alueella että sen ulkopuolella.

19 §

Maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmät

Luottolaitoksen on pyrittävä käyttämään riittävästi limiittijärjestelmiä, maksuvalmiuspuskureita ja muita maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmiä voidakseen kestää laajasti erilaisia kuormitustapahtumia sekä pyrittävä ylläpitämään riittävän monipuolista rahoitusrakennetta ja rahoituslähteitä. Sen on arvioitava käyttämiään menetelmiä säännöllisesti.

20 §

Maksuvalmiusasemaa koskevien vaihtoehtojen toteutumisenäkymien säännöllinen tarkastelu

Luottolaitoksen on tarkasteltava säännöllisesti, kuitenkin vähintään vuosittain, maksuvalmiusasemaansa koskevia vaihtoehtoisia toteutumisenäkymiä ja riskiä vähentäviä tekijöitä sekä arvioitava oletuksia, joiden perusteella se tekee rahoitusasemaansa koskevat päätökset.

Vaihtoehtoisia toteutumisenäkymiä tarkastellessaan luottolaitoksen on otettava huomioon taseen varojen ja velkojen kassavirtojen lisäksi ainakin taseen ulkopuoliset erät ja muut ehdolliset velat, jotka liittyvät arvopaperistamista varten perustettuihin ja muihin erillisyyhtiöihin. Eri toteutumisenäkymien mahdollisia vaikutuksia on tarkasteltava luottolaitoskohtaisesti, markkinakohtaisesti ja näiden piirteiden yhdistelminä. Erilaiset aikajänteet ja kuormitustilanteiden erilaiset vakavuusasteet on otettava huomioon.

Luottolaitoksen on kulloinkin mukautettava strategiansa, toimintatapansa ja maksuvalmiuslimiittinsä sekä maksuvalmiutta koskevat palautumissuunnitelmansa eri toteutumisenäkymien mukaisiin tuloksiin.

21 §

Maksuvalmiuden heikkenemiseen liittyvä palauttamissuunnitelma

Luottolaitoksella on oltava maksuvalmiuden palauttamissuunnitelma, jolla se varautuu maksuvalmiuden heikkenemiseen, kuten toiseen jäsenvaltioon perustetun sivuliikkeen maksuvalmiuskriisiin. Palauttamissuunnitelmaan on sisällyttävä riittävät strategiat ja toimivan johdon hyväksymät toimintaohjeet, joiden mukaisesti suunnitelma on pantavissa toimeen välittömästi. Niihin on sisällyttävä ainakin sellaisen keskuspankkivakuuskelpoisen omaisuuden hallinta, joka on tarvittaessa vastaanottavan jäsenvaltion tai kolmannen maan valuuttana tai sijaitsee kolmannessa maassa.

Luottolaitoksen on testattava palauttamissuunnitelma ja tarvittaessa päivitettävä se 20 §:ssä tarkoitettujen toteutumisenäkymien ja niiden muutosten perusteella vähintään vuosittain.

22 §

Liiallisen velkaantumisen riski

Luottolaitoksella on oltava menetelmät, joilla se tunnistaa, hallitsee ja seuraa liiallisen velkaantumisen riskiä. Sen on käytettävä tunnuslukuina EU:n vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan mukaista vähimmäisomavaraisuusastetta sekä muutenkin seurattava varojen ja vastuiden välistä epätasapainoa. Sillä on oltava liiallisen velkaantumisen riskin hallintaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

Luottolaitoksen on varottava liiallista velkaantumista ja otettava huomioon velkaantumisriskin mahdollinen lisääntyminen, jos luottolaitoksen omat varat vähenevät arvioitujen tai toteutuneiden tappioiden johdosta.

23 §

Laskelmista ja menetelmistä ilmoittaminen Finanssivalvonnalle

Luottolaitoksen, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan käyttää sisäisen luokituksen menetelmiä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimuksen laskemiseen, on ilmoitettava Finanssivalvonnalle laskelmien tulokset viiteportfoliossa olevista vastuueristä tai positioista, lukuun ottamatta operatiivista riskiä, sekä laskemisessa käytetyt sisäiset menetelmät säännöllisesti, kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

24 §

Finanssivalvonnan määräystenantovaltuus

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 9 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista luottoriskien arviointimenetelmistä, 10 §:ssä tarkoitetusta luotto- ja vastapuoliriskistä, 14 §:ssä tarkoitetusta markkinariskistä, 16 §:ssä tarkoitetusta operatiivisesta riskistä, 17 §:ssä tarkoitetusta maksuvalmiusriskistä ja 21 §:ssä tarkoitetusta suunnitelmasta.

9 a luku (19.12.2014/1199)

Konsolidointiryhmän sisäinen rahoitustuki

1 § (19.12.2014/1199)

Konsolidointiryhmän rahoitustukisopimus

Laitos ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvat yritykset voivat sen estämättä, mitä tällaisten sopimusten tekemistä koskevista rajoituksista muualla laissa säädetään, tehdä tässä luvussa säädetty vaatimukset täyttävän sopimuksen rahoitustuen tarjoamisesta toiselle konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle, jos se täyttää 11 luvun 5 a §:ssä säädetty varhaisen puuttumisen edellytykset.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen on noudatettava, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa, muussa laitosten vakauden valvontaa koskevassa Euroopan unionin asetuksessa ja luottolaitosdirektiivissä säädetään konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten keskinäisten liiketoimien rajoittamisesta.

Rahoitustukisopimuksen osapuolena oleva konsolidointiryhmään kuuluva yritys voi myöntää toiselle konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle rahoitustukea myöntämällä lainaa, antamalla takauksen tai asettamalla vakuuden.

Rahoitustukisopimuksessa on sovittava rahoitustukea annettaessa järjestelystä maksettava markkinaehtoinen vastike tai mainittava vastikkeen määräytymisperusteet. Vastike määräytyy sen ajankohdan mukaan, jolloin rahoitustukea annetaan. Rahoitustukisopimuksen on lisäksi täytettävä seuraavat vaatimukset:

- 1) kukin rahoitussopimuksen osapuoli päättää rahoitussopimuksesta itsenäisesti;
- 2) osallistuminen rahoitustukisopimukseen on siihen osallistuvan yhtiön edun mukaista;
- 3) rahoitustukea tarjoavalla rahoitustukisopimuksen osapuolella on tarpeelliset tiedot tukea saavista yrityksistä rahoitustukisopimusta laadittaessa sekä ennen rahoitustuen myöntämistä;
- 4) rahoitustukisopimuksen vastikkeesta voidaan sopia osapuolten kesken riippumatta siitä, perustuuko vastikkeen määräytyminen tietoon, joka osapuolten on lain mukaan julkistettava;
- 5) konsolidointiryhmän ulkopuolisista tekijöistä johtuvia tilapäisiä markkinahinnan muutoksen vaikutuksia ei tarvitse ottaa huomioon, kun sovitaan rahoitustuen vastikkeen määräytymisperusteista.

2 § (19.12.2014/1199)

Konsolidointiryhmän rahoitustukisopimuksen hyväksyminen

Finanssivalvonta hyväksyy konsolidointiryhmän emoyrityksen hakemuksesta konsolidointiryhmän rahoitussopimuksen, jos Finanssivalvonta vastaa ryhmään kuuluvan laitoksen konsolidoidusta valvonnasta eikä laitos ole sellaisen luottolaitoksen tytäryritys, jonka konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion viranomainen. Hakemukseen on liitettävä sopimusehdotus ja siitä on käytävä ilmi ne konsolidointiryhmään kuuluvat yritykset, joita sopimuksen on tarkoitus koskea.

Finanssivalvonnan on saatettava hakemus viipymättä kunkin rahoitustukisopimuksen osapuoleksi ehdotetun tytäryrityksen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen tiedoksi yhteistä päätöstä varten.

Finanssivalvonta voi kieltää sopimuksen tekemisen, jos ehdotettu sopimus ei täytä tässä luvussa säädettyjä edellytyksiä.

Finanssivalvonnan ja muiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä tekemään yhteinen päätös siitä, täyttääkö ehdotettu rahoitustukisopimus tässä luvussa säädetty ehdot, neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, kun Finanssivalvonta on vastaanottanut 1 momentissa tarkoitettua hakemuksen.

Jos Finanssivalvonnan ja muiden toimivaltaisten viranomaisten kesken ei saada aikaan yhteistä päätöstä 4 momentissa tarkoitettua määräajan kuluessa, Finanssivalvonnan on tehtävä oma päätös. Päätöksessä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten neljän kuukauden kuluessa ilmaisemat kannat ja varaukset. Finanssivalvonnan on annettava päätös tiedoksi muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos toimivaltainen viranomainen on 4 momentissa tarkoitettua määräajan kuluessa saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava Euroopan pankkiviranomaisen tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti.

Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun 4 momentissa tarkoitettu määräaika on päättynyt tai asiassa on tehty yhteinen päätös.

3 § (19.12.2014/1199)

Tytäryrityksen rahoitustukisopimuksen hyväksyminen

Jos Finanssivalvonta on saanut laitoksen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalta toiselta ETA-valvontaviranomaiselta ilmoituksen, että konsolidointiryhmään kuuluvaa Suomeen rekisteröityä tytäryritystä on ehdotettu konsolidointiryhmän rahoitustukisopimuksen osapuoleksi, Finanssivalvonnan on arvioitava, onko ehdotettu rahoitustukisopimus tässä luvussa säädettyjen ehtojen mukainen.

Jos Finanssivalvonta toteaa, että 1 momentissa tarkoitettu ehdotus rahoitustukisopimukseksi ei täytä tässä laissa säädettyjä vaatimuksia, Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksensä konsolidointiryhmän emoyritykselle ja sen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalle toiselle ETA-valvontaviranomaiselle.

Jos Finanssivalvonnan ja muiden toimivaltaisten viranomaisten kesken ei saada aikaan yhteistä päätöstä konsolidointiryhmän rahoitustukisopimuksesta 2 §:n 4 momentissa tarkoitettua määräajassa, Finanssivalvonta voi siirtää ehdotetun rahoitustukisopimuksen Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi neljän kuukauden määräajassa.

4 § (19.12.2014/1199)

Osakkeen- tai osuudenomistajien hyväksyntä rahoitustukisopimukselle

Sopimuksen osapuolena olevan yrityksen on saatettava Finanssivalvonnan hyväksymä ehdotus rahoitustukisopimukseksi yhtiökokouksen, osuuskunnan kokouksen tai isäntien kokouksen hyväksyttäväksi.

Rahoitustukisopimus tulee voimaan, kun sopimuksen osapuolena olevan yrityksen 1 momentissa tarkoitettu hallintoelin on osaltaan hyväksynyt sopimuksen ja valtuuttanut yrityksen hallituksen lopullisesti päättämään, että yritys tarvittaessa tarjoaa tai vastaanottaa rahoitustukea rahoitustukisopimuksessa sovitun ja tässä luvussa säädetyn mukaisesti.

Rahoitustukisopimuksen osapuolena olevan yrityksen hallituksen on annettava 1 momentissa tarkoitettulle hallintoelimelle vuosittain kertomus sopimuksesta ja sen nojalla mahdollisesti tehtyjen päätösten täytäntöönpanosta.

5 § (19.12.2014/1199)**Finanssivalvonnan tiedonantovelvollisuus**

Finanssivalvonnan on toimitettava Rahoitusvakausvirastolle hyväksymänsä rahoitustukisopimukset ja niihin tehdyt muutokset.

6 § (19.12.2014/1199)**Rahoitustuen edellytykset**

Rahoitustuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- 1) sen arvioidaan poistavan tukea saavan yrityksen rahoitusvaikeudet;
- 2) sen tarjoamisen tarkoituksena on koko konsolidointiryhmän tai siihen kuuluvan yrityksen vakavaraisuuden tai maksuvalmiuden sellainen säilyttäminen tai palauttaminen, joka on myös rahoitustukea tarjoavan yrityksen etujen mukaista;
- 3) sitä tarjotaan tämän lain mukaisesti ja se on vastikkeellista;
- 4) sen myöntämishetkellä yrityksen hallituksen käytettävissä olevien tietojen perusteella voidaan perustellusti arvioida, että tukea saava yritys maksaa takaisin saamansa tuen ja siitä sovitun vastikkeen;
- 5) se ei vaaranna tukea tarjoavan yrityksen maksuvalmiutta tai vakavaraisuutta;
- 6) sitä tarjoava yritys täyttää tuen tarjoamishetkellä ja tuen myöntämisen jälkeen yrityksen taloudelliselle asemalle laissa säädetyt vaatimukset, jollei Finanssivalvonta myönnä näistä poikkeusta;
- 7) sen myöntäminen ei vaikeuta tukea myöntävässä yrityksessä mahdollisesti tarvittavaa toimintojen uudelleenjärjestelyä.

7 § (19.12.2014/1199)**Päätös rahoitustuen tarjoamisesta ja vastaanottamisesta**

Päätöksen ryhmän rahoitustuen tarjoamisesta tai vastaanottamisesta hyväksytyyn rahoitustukisopimuksen mukaisesti tekee kukin rahoitustukisopimuksen osapuolena olevan yrityksen hallitus.

Rahoitustuen tarjoamista koskevassa päätöksessä on esitettävä ehdotetun rahoitustuen tavoitteet ja erityisesti osoitettava, että rahoitustuelle tässä luvussa säädetyt vaatimukset toteutuvat.

Rahoitustuen myöntämistä koskeva päätös on ilmoitettava Finanssivalvonnalle tai mahdolliselle muulle konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavalle viranomaiselle, rahoitustukea vastaanottavan yrityksen valvonnasta vastaavalle viranomaiselle ja Euroopan pankkiviranomaiselle. Ilmoituksessa on esitettävä ehdotetun rahoitustuen tavoitteet sekä osoitettava, että ehdotettu rahoitustuki täyttää tässä luvussa rahoitustuelle säädetyt vaatimukset. Ilmoitukseen on liitettävä rahoitustukisopimus.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksestä viivytyksettä konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten valvonnasta vastaaville toisen ETA-valtion viranomaisille ja muille Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettuun valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille sekä ryhmän kriisinratkaisukollegioon kuuluville viranomaisille.

8 § (19.12.2014/1199)**Finanssivalvonnan oikeus vastustaa rahoitustuen myöntämistä**

Finanssivalvonta voi viiden työpäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 7 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen, kieltää rahoitustuen tarjoamisen tai rajoittaa sitä, jos rahoitustuen tarjoamiselle tässä luvussa säädetyt vaatimukset eivät täyty. Finanssivalvonnan on ilmoitettava rahoitustuen kieltämisestä tai rajoittamisesta koskevasta päätöksestään viivytyksettä Euroopan pankkiviranomaiselle, konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten valvonnasta vastaaville toisen ETA-valtion viranomaisille ja muille Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettuun valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille sekä ryhmän kriisinratkaisukollegioon kuuluville viranomaisille.

Jos Finanssivalvonta kieltää rahoitustuen tarjoamisen tai rajoittaa sitä, Finanssivalvonnan on rahoitustukea vastaanottavan yrityksen valvonnasta vastaavan viranomaisen vaatimuksesta esitettävä arvio siitä, täyttääkö konsolidointiryhmän elvytysuunnitelma, tai jos vastaanottava yritys on velvollinen laatimaan erillisen elvytysuunnitelman, yrityksen elvytysuunnitelma, 8 a luvun 10 §:ssä säädetyt vaatimukset.

Jos toinen ETA-valvontaviranomainen on kieltänyt rahoitustuen tai rajoittanut sen tarjoamista Finanssivalvonnan valvonnassa olevalle yritykselle, Finanssivalvonta voi saattaa asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi kahden päivän kuluessa saatuaan siitä tiedon.

Rahoitustukea ei saa maksaa ennen kuin Finanssivalvonta on tehnyt tässä pykälässä tarkoitetun päätöksen tai päätöksen tekemiselle 1 momentissa tarkoitettu määräaika on päättynyt.

9 § (19.12.2014/1199)

Rahoitustukisopimuksen julkistaminen

Rahoitustukisopimuksen osapuolena olevien yritysten on julkistettava sopimuksen keskeiset ehdot ja sen osapuolina olevien yritysten nimet sekä tarkistettava julkistettavat tiedot vähintään kerran vuodessa noudattaen, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 431–434 artiklassa säädetään laitoksen taloudellista asemaa koskevien tietojen julkistamisesta.

10 luku

Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

Omien varojen määrää koskevat yleiset vaatimukset

1 §

Omien varojen vähimmäismäärä

Luottolaitoksella on jatkuvasti oltava omia varoja ja konsolidoituja omia varoja vähintään EU:n vakavaraisuusasetuksessa sekä tässä luvussa säädetty määrä. Finanssivalvonta voi lisäksi asettaa luottolaitokselle harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen niin kuin 11 luvun 6 §:ssä säädetään.

Omilla varoilla tarkoitetaan tässä luvussa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa tarkoitettuja omia varoja. Konsolidoitujen omien varojen määrä lasketaan niin kuin mainitussa asetuksessa säädetään.

Kokonaisriskin määrällä tarkoitetaan tässä luvussa EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskin määrää.

1 a § (26.3.2021/233)

Omia varoja koskevien vaatimusten keskinäinen suhde

Luottolaitoksen on katettava omia varoja koskevat pääomavaatimukset seuraavassa järjestyksessä:

- 1) EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitetut pääomavaatimukset;
- 2) 11 luvun 6 §:ssä tarkoitettu harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus;
- 3) tämän luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kokonaislisäpääomavaatimukseen laskettavat lisäpääomavaatimukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten kattamiseen laskettavia omia varoja ja konsolidoituja omia varoja ei saa samanaikaisesti laskea kuuluvaksi kuin yhdessä 1 momentin kohdista tarkoitetun vaatimuksen kattamiseksi kerrallaan. Mainittuja vaatimuksen kattamiseksi laskettavia omia varoja ei myöskään saa samanaikaisesti laskea kuuluvaksi 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun kokonaislisäpääomavaatimuksen, EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a tai 92 b artiklassa tarkoitetun vaatimuksen tai kriisinratkaisulain 8 luvun 7 a, 7 b ja 7 d §:ssä säädetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan kokonaisriskiin pohjautuvan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen. (11.3.2022/152)

Sen lisäksi, mitä tässä pykälässä säädetään, luottolaitos saa kattaa 11 luvun 6 d §:ssä tarkoitetun ohjeellisen lisäpääoman ainoastaan sellaisilla omilla varoilla, joita ei ole käytetty 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseen.

2 § (29.3.2019/394)**Vähimmäispääoma**

Luottolaitoksen osakepääoman, osuuspääoman tai peruspääoman on oltava vähintään viisi miljoonaa euroa. Pääoman on oltava kokonaan merkitty toimilupaa myönnettäessä. Pääoman on täytettävä päämainstrumentteja koskevat vaatimukset EU:n vakavaraisuusasetuksen 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Vähimmäispääomaan luettavan osakepääoman on täytettävä EU:n vakavaraisuusasetuksen 28 artiklan mukaiset vaatimukset. Osuuspääoman ja peruspääoman on vastaavasti täytettävä EU:n vakavaraisuusasetuksen 27–29 artiklan mukaiset vaatimukset.

2 a § (29.3.2019/394)**Luottolaitoksia koskevat poikkeukset osakeyhtiölain soveltamisesta**

Osakeyhtiölain 8 luvun 2 §:ssä tarkoitetun sijoitetun vapaan oman pääoman rahastoon kirjattua osakkeita ja osuuksia vastaavaa pääomaa, joka on sisällytetty luottolaitoksen ydinpääomaan, ei saa palauttaa tai käyttää voitonjakoon ilman Finanssivalvonnan etukäteistä lupaa.

Mitä osakeyhtiölain 13 luvun 7 §:ssä säädetään vähemmistöosingosta sekä 16 luvun 13 §:ssä ja 17 luvun 13 §:ssä osakkeiden lunastamisesta, ei sovelleta luottolaitokseen.

Lisäpääomavaatimukset**3 § (26.3.2021/233)****Lisäpääomavaatimusten määrä**

Sen lisäksi, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään, luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa ja konsolidoitua ydinpääomaa määrä, joka kattaa tässä luvussa säädettyt lisäpääomavaatimukset ja konsolidoidut lisäpääomavaatimukset.

Kokonaislisäpääomavaatimus koostuu kiinteästä lisäpääomavaatimuksesta, kokonaistaloudellisten muuttujien perusteella määrättävästä muuttuvasta lisäpääomavaatimuksesta, rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävästä lisäpääomavaatimuksesta sekä rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimuksesta.

Kiinteä lisäpääomavaatimus on 2,5 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

Muuttuva lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 4, 5 ja 6 §:ää. Muuttuva lisäpääomavaatimus saa olla enintään 2,5 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä, jollei 6 §:stä muuta johdu.

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 4 a–4 c §:ää. Tämän momentin mukainen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 5 prosenttia luottolaitoksen konsolidointiryhmän ylimmän suomalaisen emoyrityksen tai talletuspankkien yhteenliittymän konsolidoidusta kokonaisriskin määrästä tai, siltä osin kuin lisäpääomavaatimus perustuu 4 b §:ssä tarkoitettuun yhteen tai useampaan riskikeskittymään, yhteensä enintään 10 prosenttia niiden tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien riskin määrästä. Tämän momentin mukaisten lisäpääomavaatimusten yhteismäärä saa olla kuitenkin enintään 5 prosenttia luottolaitoksen konsolidoitujen kokonaisriskien määrästä.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen pääomavaatimus määrätään noudattaen 7 ja 9 §:ää. Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,5 prosenttia.

Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 8 ja 9 §:ää. Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,0 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

Mitä tässä luvussa säädetään lisäpääomavaatimuksesta, koskee myös konsolidoitua lisäpääomavaatimusta. Mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksen velvollisuudesta täyttää konsolidoitu vähimmäispääomavaatimus, koskee myös luottolaitosten velvollisuutta täyttää konsolidoitu kiinteä pääomavaatimus, konsolidoitu rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä

lisäpääomavaatimus ja konsolidoitu muuttuva lisäpääomavaatimus sekä 8 §:ssä tarkoitettu muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen konsolidoitu lisäpääomavaatimus. Jäljempänä 7 §:ssä tarkoitettun luottolaitoksen velvollisuudesta täyttää konsolidoitu maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus säädetään mainitussa pykälässä.

4 § (26.3.2021/233)

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrääminen

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrää Finanssivalvonta.

Finanssivalvonnan on yhteistyössä valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Rahoitusvakausviraston kanssa neljännesvuosittain arvioitava, onko tarpeen asettaa lisäpääomavaatimus, muuttaa voimassa olevaa vaatimusta tai pitää se ennallaan. Päätös asiassa on tehtävä kolmen kalenterikuukauden kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

Finanssivalvonnan on lisäksi viivytyksettä otettava käsiteltäväksi lisäpääomavaatimuksen asettamista tai muuttamista koskeva asia, jos valtiovarainministeriö tai Suomen Pankki vaatii sitä taikka jos Euroopan järjestelmäriskikomitea on antanut Suomen finanssimarkkinoiden kannalta merkittävän suosituksen tai varoituksen.

Finanssivalvonnan on ennen lisäpääomavaatimuksen määräämistä kuultava valtiovarainministeriötä, sosiaali- ja terveysministeriötä ja Suomen Pankkia sekä tarvittaessa Euroopan järjestelmäriskikomiteaa ja Euroopan komissiota.

Tässä pykälässä tarkoitettu lisäpääomavaatimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua päätöksen tekemisestä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä päättää aikaisemmasta voimaantuloajankohdasta. Päätös lisäpääomavaatimuksen alentamisesta tai poistamisesta tulee voimaan välittömästi. Lisäpääomavaatimus voidaan asettaa 0,25 prosenttiyksikön tarkkuudella.

Sen lisäksi, mitä päätöksen perustelemisesta muualla laissa säädetään, tässä pykälässä tarkoitettua päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen voimassaoloaika, lisäpääomavaatimuksen määrä ja kokonaislisäpääomavaatimuksen määrä sekä niiden mahdollinen muutos edellisestä päätöksestä, mahdolliset erityiset syyt muutoksen aikaistetulle voimaantulolle sekä muut tarpeelliset tiedot. Perusteluista on lisäksi ilmentävä ne seikat, joiden perusteella lisäpääomavaatimuksen asettamisedellytysten katsotaan täyttyvän sekä selvitys lisäpääomavaatimusten kohdentumisesta.

Sen lisäksi, mitä päätöksen tiedoksi antamisesta muualla laissa säädetään, Finanssivalvonnan on julkistettava tässä pykälässä tarkoitettu päätös internetsivustollaan.

Tässä pykälässä tarkoitettuihin päätöksiin liitettävistä tiedoista ja päätösten julkistamisesta annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

EKP:n oikeudesta asettaa tämän pykälän mukaisesti määrättyä lisäpääomavaatimusta korkeampi lisäpääomavaatimus säädetään YVM-asetuksessa.

4 a § (26.3.2021/233)

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määrääminen

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määrää Finanssivalvonta.

Finanssivalvonnan on yhteistyössä valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Rahoitusvakausviraston kanssa vähintään joka toinen vuosi arvioitava, onko tarpeen asettaa rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus, muuttaa voimassa olevaa vaatimusta tai pitää se ennallaan. Päätös asiasta on tehtävä kuuden kalenterikuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä.

Tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta koskevan asian käsittelyyn, kuulemismenettelyyn sekä päätöksen voimaantuloon, siitä ilmeneviin tietoihin sekä tiedoksi antamiseen ja julkistamiseen sovelletaan 4 §:n 3–7 momenttia. Tässä pykälässä tarkoitettu lisäpääomavaatimus voidaan kuitenkin asettaa 0,5 prosenttiyksikön tarkkuudella.

Lisöpääomavaatimuksen laskemisesta, päätöksessä annettavista tiedoista sekä päätöksen julkistamisesta annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

EKP:n oikeudesta asettaa tämän pykälän mukaisesti määrättyä lisöpääomavaatimusta korkeampi lisöpääomavaatimus säädetään YVM-asetuksessa.

4 b § (26.3.2021/233)

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisöpääomavaatimuksen määrittämisen perusteet

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisöpääomavaatimuksen määrittämisen perusteena on rahoitusjärjestelmän vakaaseen toimintaan tai reaalityönteeseen kielteisesti vaikuttavien riskien estäminen ja vähentäminen.

Lisöpääomavaatimus voidaan asettaa, jos:

- 1) pitkäaikaisten ja suhdannevaihteluista riippumattomien rahoitusjärjestelmää tai kokonaistaloutta uhkaavien tekijöiden muodostama riski edellyttää suurempaa pääomatarvetta;
- 2) 1 kohdassa tarkoitettu riski uhkaa tai saattaa uhata Suomen rahoitusjärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta;
- 3) lisöpääomavaatimuksen asettamisella ei ole vähäistä suurempia kielteisiä vaikutuksia muiden maiden rahoitusjärjestelmien toimintaan; eikä
- 4) tässä pykälässä tarkoitettuja riskejä ole jo katettu muilla lisöpääomavaatimuksilla.

Finanssivalvonnan on lisöpääomavaatimuksen määrittämisessä otettava vähintään huomioon:

- 1) luottolaitossektorin riskikeskittymät luotonannossa, varainhankinnassa ja muissa keskeisissä pankkitoiminnoissa;
- 2) kotimaisten luottolaitosten keskinäinen kytkeytyneisyys luotonannossa, maksujen välityksessä ja muissa rahoitusvakauden kannalta tärkeissä pankkitoiminnoissa;
- 3) luottolaitossektorin kytkeytyneisyys ulkomaisiin pankki- ja rahoitusjärjestelmiin, keskusvastapuoliin ja muihin finanssimarkkinoilla toimiviin;
- 4) luottolaitossektorin kytkeytyneisyys Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja muiden maiden rahoitusjärjestelmien riskeihin;
- 5) luottolaitossektorin koko ja keskittyneisyys luottolaitosten taseiden suuruudella mitattuna sekä keskittyneisyys luotonannossa ja vähittäistalutusten vastaanottamisessa;
- 6) luottolaitossektorin merkitys rahoituksen välityksessä kotimaiselle yksityiselle sektorille;
- 7) luottolaitosten suurimpien asiakasryhmien velkaantuneisuus;
- 8) rahoitusjärjestelmän vakavien häiriöiden todennäköisyyttä vähentävät toimenpiteet ja seikat.

Lisöpääomavaatimuksen määrittämisen perusteita koskevista mittareista annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

4 c § (26.3.2021/233)

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisöpääomavaatimuksen kohdentaminen

Finanssivalvonta voi määrätä rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisöpääomavaatimuksen luottolaitoksen 1 §:n 3 momentissa tarkoitettun kokonaisriskin ja yhden tai useamman riskikeskittymän taikka niiden yhdistelmän perusteella.

Luottolaitoksen riskikeskittymän perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus voidaan asettaa Suomessa tai muussa kuin ETA-valtiossa sijaitsevien seuraavien tase-erien perusteella:

- 1) asuntovakuudelliset kuluttajaluotot;
- 2) vakuudelliset liikekiinteistöluotot;
- 3) muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut kuluttajaluotot;
- 4) muut kuin 2 kohdassa tarkoitetut yritysluotot;
- 5) 1–4 kohdassa tarkoitettujen tase-erien aluerät.

Kokonaisriskin perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään samoin perustein kaikille luottolaitoksille. Yhden tai useamman riskikeskittymän perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään samoin perustein kaikille luottolaitoksille.

Jos Finanssivalvonta määrää lisäpääomavaatimuksen muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa sijaitsevien vastuiden perusteella, lisäpääomavaatimus on kuitenkin asetettava samalle tasolle kaikkien Euroopan unionin alueella sijaitsevien vastuiden osalta, paitsi jos lisäpääomavaatimus asetetaan toisen jäsenvaltion asettaman lisäpääomavaatimuksen luottolaitosdirektiivin 134 artiklan mukaista virallista hyväksymistä varten.

Lisäpääomavaatimusta määrätessä on otettava huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean antamat suositukset ja varoitukset siltä osin kuin ne koskevat Suomen finanssimarkkinoita sekä Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet ja suositukset.

Tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta ei saa määrätä kattamaan sellaista riskiä, jonka kattamisesta on säädetty muualla tässä luvussa.

4 d § (26.3.2021/233)

Ulkomaisen lisäpääomavaatimuksen hyväksyminen

Finanssivalvonta voi tehdä päätöksen muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettaman 4 b §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavan vaatimuksen soveltamisesta luottolaitoksen siinä valtiossa oleviin tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin.

Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan järjestelmäriskikomiteaa antamaan toiselle ETA-valtiolle suosituksen hyväksyä 4 b §:n nojalla määrätty lisäpääomavaatimus.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettua päätöksestä Euroopan järjestelmäriskikomitealle.

4 e § (26.3.2021/233)

Lisäpääomavaatimuksesta ilmoittaminen ja hyväksyminen

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 4 a §:ssä tarkoitetun rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävää lisäpääomavaatimusta koskevasta päätöksestä Euroopan järjestelmäriskikomitealle vähintään kalenterikuukautta ennen päätöksen julkistamista, jos kokonaisriskin tai riskikeskittymän perusteella laskettava lisäpääomavaatimus on enintään 3 prosentin suuruinen.

Jos 4 a §:ssä tarkoitetun päätöksen mukainen lisäpääomavaatimus on yli 3 prosentin ja enintään 5 prosentin suuruinen, Finanssivalvonnan on 1 momentissa tarkoitetussa ilmoituksessa lisäksi pyydettävä Euroopan komission kantaa lisäpääomavaatimuksen asettamiseen, muuttamiseen tai poistamiseen. Finanssivalvonnalla ei ole velvollisuutta noudattaa Euroopan komission kielteistä kantaa. Jos Finanssivalvonta ei noudata Euroopan komission kantaa, sen on ilmoitettava perustelut kannasta poikkeamiselle.

Jos 4 a §:ssä ja 7 tai 8 §:ssä tarkoitettujen päätösten mukainen yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus on suurempi kuin 5 prosenttia, Finanssivalvonnan on 1 momentissa tarkoitetussa ilmoituksessa pyydettävä Euroopan komission hyväksyntä lisäpääomavaatimuksen asettamiselle, muuttamiselle tai poistamiselle.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, kun 4 a §:ssä tarkoitettua päätöstä sovelletaan luottolaitokseen, jonka omistusyhteisö sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä Euroopan järjestelmäriskikomitealle, kun 4 a §:ssä tarkoitettua päätöstä sovelletaan vastuisiin, jotka sijaitsevat kolmansissa maissa.

Jos 4 momentissa tarkoitettua ilmoituksen saaja vastustaa lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista tai poistamista, Finanssivalvonta voi saattaa asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi. Asian käsittelystä säädetään Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa. Tässä momentissa tarkoitettua päätöstä ei saa soveltaa ennen Euroopan pankkiviranomaisen välipäätöstä asiassa.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällytettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) rahoitusjärjestelmän vakautta uhkaavat riskit;
- 2) perustelut, miksi riskin laajuus voi aiheuttaa rahoitusjärjestelmän vakaudelle uhan;
- 3) perustelut, miksi lisäpääomavaatimuksen asettamisen arvioidaan olevan välttämätön, tehokas ja oikeasuhtainen toimenpide;
- 4) arvio lisäpääomavaatimuksen asettamisesta seuraavista myönteisistä ja kielteisistä vaikutuksista EU:n sisämarkkinoiden toiminnalle;
- 5) lisäpääomavaatimuksen suuruus ja vastuut, joiden perusteella vaatimus lasketaan;
- 6) luottolaitokset, joihin lisäpääomavaatimusta sovelletaan;
- 7) jos lisäpääomavaatimusta sovelletaan kaikkiin luottolaitoksiin ja niiden kaikkiin vastuisiin, perustelut, miksi lisäpääomavaatimus asetetaan 8 §:ssä säädetyn lisäpääomavaatimuksen sijasta.

5 §

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisen perusteet

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisen ensisijaisena perusteena on luottokannan ja bruttokansantuotteen välisen suhteen poikkeama tämän suhteen pitkäaikaisesta kehityksestä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua perusteen lisäksi tai erityisestä syystä sen sijasta muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisen perusteeksi voidaan ottaa yksi tai useampi muu luottolaitostoimialan kehityksen ja kansantalouden tai sen jonkin osan kehityksen väliseen suhteeseen perustuva seikka.

Sen lisäksi, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, lisäpääomavaatimusta määrättäessä on otettava huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean antamat suositukset ja varoitukset siltä osin kuin ne koskevat Suomen finanssimarkkinoita.

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisen perusteista annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

6 § (26.3.2021/233)

Ulkomaisten erien huomioon ottaminen muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisessä

Jos luottolaitoksella on useammassa valtiossa kokonaisriskiin luettavia erinä, kokonaisriskin määrä lasketaan erikseen kunkin tällaisen valtion osalta ja kunkin valtion näin laskettuun osuuteen kohdistuva lisäpääomavaatimus lasketaan erikseen kunkin tällaisen osuuden osalta kyseisen valtion lainsäädännön perusteella.

Sovellettaessa tätä pykälää luottolaitoksen muuttuva lisäpääomavaatimus on 1 momentin mukaisesti laskettujen maakohtaisten pääomavaatimusten yhteenlaskettu määrä.

Jos Finanssivalvontaa vastaava kolmannen maan viranomainen on asettanut tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavan pääomavaatimuksen, joka poikkeaa tämän lain mukaan lasketusta vaatimuksesta, Finanssivalvonta voi määrätä luottolaitosta soveltamaan korkeampaa vaatimusta, jos se on tarpeen ehkäisemään liiallista luotonantoa tase-erien sijaintivaltiossa.

Jos luottolaitoksella on kokonaisriskiin luettavia eriä sellaisessa muussa kuin ETA-valtiossa, jossa ei ole säädetty tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavasta vaatimuksesta, Finanssivalvonta voi määrätä lisäpääomavaatimuksen tämän lain mukaisesti.

6 a § (26.3.2021/233)

6 a § on kumottu L:lla 26.3.2021/233.

7 § Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella tarkoitetaan tässä pykälässä luottolaitosta, jonka maksukyvyttömyys voi vaarantaa maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän vakauden.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos luottolaitos ei sisälly sellaisen luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan, josta Finanssivalvonta tai toisen ETA-valtion valvontaviranomainen vastaa.

Muulla kuin 2 momentissa tarkoitettulla maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella on oltava konsolidoitua ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta ja luottolaitos ei ole sellaisen luottolaitoksen tai omistusyhteisön tytäryritys, jonka konsolidoidusta valvonnasta emoyrityksen tasolla vastaa toisen ETA-valtion valvontaviranomainen.

Finanssivalvonnan on jaettava 1 momentissa tarkoitettut luottolaitokset kuuteen luokkaan, joiden lisäpääomavaatimus lasketaan seuraavan taulukon mukaisesti prosenttiosuutena luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä:

Luokka	Lisäpääomavaatimus
1	1,0 %
2	1,5 %
3	2,0 %
4	2,5 %
5	3,0 %
6	3,5 %

Finanssivalvonnan on internetsivustollaan julkistettava tämän pykälän soveltamista koskevat periaatteet, luottolaitokset, joihin tätä pykälää sovelletaan, sekä kuhunkin tällaiseen luottolaitokseen tämän pykälän nojalla sovellettava lisäpääomavaatimus 4 momentissa mainittuna prosenttiosuutena.

Euroopan komission asetuksella säädetään tässä pykälässä tarkoitettujen luottolaitosten yksilöintiin sovellettavista periaatteista.

8 § Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus

Muulla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella tarkoitetaan tässä pykälässä muuta kuin 7 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta, jonka taseen loppusumma on vähintään miljardi euroa ja jonka maksukyvyttömyys vaarantaisi Suomen tai Euroopan unionin muun jäsenvaltion rahoitusmarkkinoiden vakauden.

Tässä pykälässä tarkoitettulla luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos luottolaitos ei sisälly sellaisen luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan, josta Finanssivalvonta vastaa. (19.12.2014/1199)

Tässä pykälässä tarkoitettulla luottolaitoksella on oltava konsolidoitua ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta. (19.12.2014/1199)

Finanssivalvonnan on jaettava 1 momentissa tarkoitettut luottolaitokset seitsemään luokkaan, joiden lisäpääomavaatimus lasketaan seuraavan taulukon mukaisesti prosenttiosuutena luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä:

Luokka Lisäpääomavaatimus

1	0 %
2	0,5 %
3	1,0 %
4	1,5 %
5	2,0 %
6	2,5 %
7	3,0 %

(26.3.2021/233)

Finanssivalvonnan on jaettava 1 momentissa tarkoitettut luottolaitokset yhteen tai useampaan 4 momentissa tarkoitettuista luokista seuraavien perusteiden nojalla:

- 1) luottolaitoksen koko mitattuna sen vastuiden kokonaismäärällä taikka taseen tai konsolidoidun taseen loppusummalla;
- 2) luottolaitoksen ja sen konsolidoituun valvontaan sisällytettyjen yritysten vastuut muille luottolaitoksille ja saamiset muilta luottolaitoksilta sekä muut välittömät yhteydet rahoitusjärjestelmään;
- 3) luottolaitoksen ja sen konsolidoituun valvontaan sisällytettyjen yritysten kriittisten toimintojen korvattavuus yrityksen menetettyä edellytykset jatkaa toimintaansa;
- 4) luottolaitoksen ja sen konsolidoituun valvontaan kuuluvien yritysten rajat ylittävän toiminnan laajuus ja merkitys Suomessa ja Euroopan talousalueella.

Poiketen siitä, mitä 3 §:n 8 momentissa ja tässä pykälässä säädetään, jos luottolaitos on sellainen 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritys, johon sovelletaan tämän momentin mukaista vaatimusta konsolidoidusti, tällaiseen luottolaitokseen sovellettava lisäpääomavaatimus ei saa luottolaitoskohtaisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla ylittää alemmaa seuraavista:

- 1) 1 prosentti luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä lisättyä konserniin konsolidoidusti sovellettavan joko 7 momentissa tai tässä momentissa tarkoitettun vaatimuksen määrällä riippuen siitä, kumpi on suurempi;
- 2) 3 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

(26.3.2021/233)

Finanssivalvonnan on internetsivuillaan julkistettava tämän pykälän soveltamista koskevat periaatteet, luottolaitokset, joihin tätä pykälää sovelletaan, sekä kuhunkin tällaiseen luottolaitokseen tämän pykälän nojalla sovellettava lisäpääomavaatimus 4 momentissa mainittuna prosenttiosuutena.

Finanssivalvonnan on vuosittain tarkistettava tämän pykälän mukaisesti kullekin luottolaitokselle laskettu lisäpääomavaatimus. Jos luottolaitos ylittää tai alittaa 1 momentissa säädetyn rajan tai luottolaitoksen tässä pykälässä tarkoitettu pääomavaatimus muuttuu, Finanssivalvonnan on tehtävä siitä päätös. Jos laitokseen

sovellettavat vaatimukset päätöksen johdosta kiristyvät, Finanssivalvonnan on päätöksessä määrättävä vähintään kuuden kuukauden pituinen aika, jonka kuluessa laitoksen on täytettävä päätöksestä seuraavat vaatimukset.

9 § (26.3.2021/233)

Lisöpääomavaatimusten yhteensovittaminen

Jos luottolaitokseen voitaisiin soveltaa 7 ja 8 §:ssä tarkoitettua lisöpääomavaatimusta, luottolaitoksen on täytettävä näistä vaatimuksista ainoastaan korkeampi.

Jos luottolaitokseen voitaisiin soveltaa joko 7 tai 8 §:ssä tarkoitettua lisöpääomavaatimusta ja rahoitusjärjestelmän järjestelmäriskien kattamiseksi määrättävää lisöpääomavaatimusta, luottolaitoksen on täytettävä molemmat lisöpääomavaatimukset.

Jos luottolaitokseen voitaisiin soveltaa muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettamaa rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättyä lisöpääomavaatimusta ja 4 a §:ssä tarkoitettua lisöpääomavaatimusta, luottolaitoksen on täytettävä molemmat vaatimukset, jos vaatimukset kohdistuvat eri vastuisiin ja taseen ulkopuolisiin eriin. Jos vaatimukset kohdistuvat samoihin vastuisiin ja taseen ulkopuolisiin eriin, luottolaitoksen on täytettävä vaatimuksista korkeampi.

10 § (26.3.2021/233)

Varojenjaon rajoittaminen

Luottolaitos ei saa jakaa varoja siten, että se ei enää täyttäisi tässä luvussa tarkoitettua lisöpääomavaatimusta.

Luottolaitoksen, joka ei täytä tässä luvussa tarkoitettua lisöpääomavaatimusta, on rajoitettava varojenjako 3 momentissa säädetyllä tavalla.

Jos tämän luvun mukaisen lisöpääomavaatimuksen kattamiseen luettavat omat varat ovat:

1) alle 25 prosenttia luottolaitokseen sovellettavasta lisöpääomavaatimuksesta, luottolaitos ei saa jakaa lainkaan varoja;

2) vähintään 25 prosenttia, mutta vähemmän kuin 50 prosenttia luottolaitokseen sovellettavasta lisöpääomavaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoina enintään määrän, joka vastaa luottolaitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,2:lla;

3) vähintään 50 prosenttia, mutta vähemmän kuin 75 prosenttia luottolaitokseen sovellettavasta lisöpääomavaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoina enintään määrän, joka vastaa luottolaitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,4:llä;

4) vähintään 75 prosenttia, mutta kuitenkin alittavat lisöpääomavaatimuksen, luottolaitos saa jakaa varoina enintään määrän, joka vastaa luottolaitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,6:lla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina lisöpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina omina varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdissa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten tai tämän lain 11 luvun 6 §:ssä tarkoitettua harkinnanvaraisen lisöpääomavaatimuksen kattamiseksi.

Voitonjakokelpoisina varoina pidetään tässä pykälässä edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty laskennallinen verovelka sillä olettamalla, että luottolaitos ei lainkaan jaa osinkoa tai toteuta muuta varojenjako.

Varojenjako pidetään tässä pykälässä sellaisia seuraavia varojenjako tapoja, jotka vaikuttavat ydinpääomaa tai voittovaroja vähentävästi ja joiden suorittamatta jättämisen perusteella luottolaitosta ei ole pidettävä maksukyvyttömänä:

1) osingon tai koron maksu käteisenä, omien osakkeiden tai osuuksien hankinta, osakkeiden tai osuuksien lunastus, pääoman takaisinmaksu tai muu näihin rinnastettava suoritus EU:n vakavaraisuusasetuksen 25 artiklassa tarkoitettuun ensisijaiseen pääomaan luettavan pääomainstrumentin perusteella;

2) muuttuvaan palkkion maksamiseen sitoutuminen tai muuttuvan palkkionosan tai harkinnanvaraisen lisäeläkkeen maksaminen, jos luottolaitos ei ole täyttänyt tässä luvussa tarkoitettua lisäpääomavaatimusta maksuajankohtana tai muuttuvaan palkitsemiseen liittyvänä ansaintajaksena.

Jos luottolaitos aikoo jakaa varoja 6 momentissa tarkoitettulla tavalla, sen on hyvissä ajoin ennen varojenjako tehtävä varojenjaon enimmäismäärää koskeva laskelma ja toimitettava se Finanssivalvonnalle. Laskelmasta on ilmentävä tämän pykälän mukaisesti lasketun varojenjaon enimmäismäärä sekä luottolaitoksen omat varat lajeittain, edellisen ja kuluvan tilikauden voitto tai tappio sekä suunniteltu varojenjaon määrä ja varojenjako tapa.

10 a § (26.3.2021/233)

Varojenjaon rajoittaminen alitettaessa vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimus

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos ei saa jakaa varoja siten, että se ei enää täyttäisi EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 a kohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos, joka ei täytä 1 momentissa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta, on rajoitettava varojenjako 3 momentissa säädetyllä tavalla.

Jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan mukaisen vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksen kattamiseen luettava ensisijainen pääoma on:

- 1) alle 25 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos ei saa jakaa lainkaan varoja;
- 2) vähintään 25 prosenttia, mutta alle 50 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoja enintään määrän, joka vastaa voitonjakokelpoisten varojen määrää kerrottuna 0,2:lla;
- 3) vähintään 50 prosenttia, mutta alle 75 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoja enintään määrän, joka vastaa voitonjakokelpoisten varojen määrää kerrottuna 0,4:llä;
- 4) vähintään 75 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, mutta kuitenkin alle vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoja enintään määrän, joka vastaa voitonjakokelpoisten varojen määrää kerrottuna 0,6:lla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksen kattamiseen luettavina ensisijaisina omina varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ensisijaista pääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 tai 1a kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten tai vähimmäisomavaraisuusvaatimusten taikka tämän lain 11 luvun 6 §:ssä tarkoitettujen harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen täyttämiseksi.

Voitonjakokelpoisina varoina pidetään tämän luvun 10 §:n 5 momentissa tarkoitettuja voitonjakokelpoisia varoja. Varojenjako pidetään tässä pykälässä sellaisia varojenjako tapoja, jotka vaikuttavat ensisijaisia omia varoja tai voittovaroja vähentävästi ja joiden suorittamatta jättämisen perusteella luottolaitosta ei ole pidettävä maksukyvyttömänä ja jotka täyttävät muut 10 §:n 6 momentissa säädetty edellytykset.

10 b § (26.3.2021/233)

Omien varojen kartuttamissuunnitelma

Jos luottolaitos ei täytä tässä luvussa säädettyjä lisäpääomavaatimuksia tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 a kohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta, luottolaitoksen on laadittava omien varojen kartuttamissuunnitelma. Suunnitelma on toimitettava Finanssivalvonnalle viimeistään viiden arkipäivän, tai Finanssivalvonnan luvalla 10 arkipäivän, kuluessa siitä, kun luottolaitos on havainnut, että se ei täytä näitä vaatimuksia.

Omien varojen kartuttamissuunnitelmaan on sisällytettävä ennusteet tuloslaskelman ja taseen kehittymisestä, omien varojen kartuttamiseksi suunnitellut toimenpiteet tavoiteaikatauluineen sekä muut sellaiset tiedot, jotka ovat tarpeen arvioitaessa luottolaitoksen taloudellisen aseman kehittymistä eri pääomavaatimusten täyttämiseksi.

Finanssivalvonnan on hyväksyttävä luottolaitoksen toimittama omien varojen kartuttamissuunnitelma, jos sen perusteella Finanssivalvonta arvioi luottolaitoksen pystyvän todennäköisesti täyttämään tarkoituksenmukaisessa aikataulussa luottolaitokselle asetetut lisäpääomavaatimukset ja vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksen.

Jos Finanssivalvonta ei hyväksy omien varojen kartuttamissuunnitelmaa 3 momentissa säädetyllä tavalla, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä vähintään toiseen seuraavista toimenpiteistä:

- 1) vaadittava luottolaitosta ryhtymään toimenpiteisiin omien varojen vahvistamiseksi määräajassa;
- 2) rajoitettava luottolaitoksen varojenjakoja 11 luvun 10 §:n 14 kohdan mukaisesti.

Muut taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

11 §

Asiakasriskit

Luottolaitoksen asiakasriskien ja konsolidoitujen asiakasriskien ilmoittamisesta, asiakasriskejä ja konsolidoituja asiakasriskejä koskevista rajoituksista ja asiakasriskien ja konsolidoitujen asiakasriskien hallinnalle asetettavista laadullisista vaatimuksista säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksessa.

Asiakasriskeistä, jotka saadaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 493 artiklan 3 kohdan nojalla jättää lukematta asiakasriskeihin, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

EU:n vakavaraisuusasetuksen 493 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta voidaan soveltaa asiakasriskiin, joka kohdistuu luottolaitoksen emoyritykseen tai emoyrityksen toiseen tytäryritykseen, ainoastaan Finanssivalvonnan luvalla.

12 §

Taloudellista asemaa koskevien tietojen julkistaminen

Luottolaitoksen on julkistettava taloudellista asemaansa koskevat tiedot niin kuin EU:n vakavaraisuusasetuksen kahdeksannessa osassa säädetään.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, luottolaitoksen on, jollei vastaavasta velvollisuudesta säädetä muualla laissa, ilmoitettava tilinpäätöksensä yhteydessä jokaisen ulkomaan osalta, jossa luottolaitoksella tai sen omistusyhteisöllä on sivuliike tai tytäryritys:

- 1) sivuliikkeen ja tytäryrityksen sijaintivaltio, tytäryritysten nimet ja sijaintivaltiossa harjoitetun liiketoiminnan luonne;
- 2) 1 kohdassa tarkoitetun liiketoiminnan tuottojen yhteenlaskettu määrä;
- 3) 1 kohdassa tarkoitetun liiketoiminnan henkilöstön yhteenlaskettu määrä henkilötyövuosina;
- 4) liikevoiton tai -tappion yhteenlaskettu määrä ennen veroja;
- 5) tilikauteen kohdistuvien tuloverojen yhteenlaskettu määrä;
- 6) vastaanotetun julkisen pääomatuen sekä julkisyhteisöjen antamien lainojen ja takausten yhteenlaskettu määrä.

Jos luottolaitoksella tai sen omistusyhteisöllä on 2 momentissa tarkoitettussa sijaintivaltiossa vähintään yksi sivuliike ja yksi tytäryritys tai vähintään kaksi tytäryritystä, 2 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua yhteismäärästä on vähennettävä sijaintivaltiossa toimivien konserniyritysten keskinäisistä liiketoimista aiheutuneet merkittävät tuotot ja kulut.

Sen lisäksi, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, luottolaitoksen on, jollei vastaavasta velvollisuudesta säädetä muualla laissa, toimintakertomuksessaan vuosittain ilmoitettava taseen tuottosuhte.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 2 momentissa tarkoitetut tiedot Euroopan komissiolle viivytyksettä jokaisesta 8 §:ssä tarkoitetusta luottolaitoksesta.

Tarkemmat määräykset

13 §

Finanssivalvonnan määräystenanto-oikeus

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset tämän luvun 4–10 ja 12 §:n täytäntöönpanosta.

11 luku

Luottolaitoksen valvonta (26.3.2021/233)

Taloudellisten toimintaedellytysten seuranta

1 §

Ilmoitusvelvollisuus

Luottolaitoksen on ilmoitettava neljännesvuosittain Finanssivalvonnalle 10 luvun 3 §:ssä säädettyä lisäpääomavaatimusta koskevat tiedot, jollei tämän luvun 3 §:n 3 momentissa tarkoitetusta tehostetusta valvonnasta tai 10 §:n 2 kohdassa tarkoitetusta laajennetusta velvollisuudesta antaa tietoja muuta johdu. Muilta osin velvollisuudesta antaa tietoja säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksessa.

2 § (26.3.2021/233)

Valvojan arvio

Finanssivalvonnan on laadittava säännöllisesti arvio luottolaitokseen kohdistuvista riskeistä ja siitä, täyttääkö luottolaitos 9 ja 10 luvussa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetyt vaatimukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa valvojan arviossa tulee ottaa huomioon ainakin:

- 1) luottolaitoksen tekemien kuormituskokeiden tulokset, jos luottolaitos käyttää sisäisiä malleja luottoriskin tai markkinariskin pääomavaatimuksen laskemiseen;
- 2) luottolaitoksen keskittymäriskit ja niiden hallinta, vastapuoliriskien maantieteellinen jakauma sekä mahdollisten hajautusvaikutusten käsittely vakavaraisuuden hallinnassa myös muilta osin kuin mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista;
- 3) luottoriskin vähentämismenetelmien käytöstä aiheutuvan jäännösriskin hallintaa koskevien periaatteiden riittävyys;
- 4) arvopaperistetuista eristä johtuvien riskien kattamiseksi tarvittavien omien varojen vähimmäismäärän riittävyys sekä sellaisten järjestelyjen vaikutus, joiden nojalla luottolaitokselle on mahdollisesti jäänyt tällaisiin eriin kohdistuvaa välitöntä tai välillistä riskiä;
- 5) maksuvalmiusriskit ja niiden mittaamista ja hallintaa koskevien periaatteiden sekä rahoituksen jatkuvuussuunnitelman riittävyys sekä mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen niissä ETA-valtioissa, joiden alueella luottolaitos toimii;
- 6) arvio siitä, onko kaupankäyntivarasto arvostettu riittävän varovasti, jotta luottolaitokselle ei aiheudu merkittäviä tappioita sen joutuessa nopeasti myymään tai suojaamaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia eriä;
- 7) arvio riskistä, joka aiheutuu riittämättömästä omavaraisuudesta tätä kuvaavien mittareiden sekä omavaraisuutta koskevien riskien hallintaan liittyvien järjestelyiden ja strategioiden perusteella määritettynä;
- 8) luottolaitoksen liiketoimintamalli;
- 9) luottolaitoksen hallintoa koskevat periaatteet ja hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan edellytykset suoriutua tehtävistään;
- 10) luottolaitokseen kohdistuva rahoitustaseen korkoriski.

Valvojan arvion laajuudessa ja arviointitiheydessä on otettava huomioon luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus sekä merkittävyys rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta. Arviointi on kuitenkin tehtävä vähintään vuosittain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista. Finanssivalvonta voi mukauttaa edellä 2 momentissa säädettyjä arviointikriteerejä ottaen huomioon luottolaitoksen riskiprofiili. Mukauttamista on sovellettava yhdenmukaisesti riskiprofiililtaan samankaltaisiin luottolaitoksiin. Finanssivalvonnan on ilmoitettava arviointikriteereistä poikkeamisesta Euroopan pankkiviranomaiselle luottolaitosdirektiivin 97 artiklan 4 a kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Finanssivalvonnan on valvojan arvion perusteella ryhdyttävä tarvittaessa 6, 6 d tai 10 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin, taikka edellytettävä luottolaitosta muuttamaan rahoitustaseen korkoriskin arvioimiseen käytettyjä oletamia Finanssivalvonnan vaatimalla tavalla. Finanssivalvonnalla on velvollisuus ryhtyä näihin toimenpiteisiin, jos:

- 1) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu rahoitustaseen pääoman arvonalentuma on yli 15 prosenttia luottolaitoksen ensisijaisesta pääomasta ja alentuma johtuu odottamattomasta korkojen muutoksesta; tai
- 2) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitettujen nettokorkotuotot laskevat jyrkästi odottamattoman korkojen muutoksen vuoksi.

Finanssivalvonta voi jättää ryhtymättä 4 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rahoitustaseen korkoriskien perusteella, jos se katsoo, että rahoitustaseeseen liittyvien riskien hallinta on riittävällä tasolla eikä rahoitustaseen korkoriski ole liiallinen.

Edellä 4 momentin 1 ja 2 kohtien arvioimisessa on käytettävä Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa säädettyjä kriteerejä.

3 § (26.3.2021/233)

Valvontaohjelma

Finanssivalvonnan on vähintään vuosittain päätöksellään vahvistettava sen valvonnassa olevien luottolaitosten valvontaa koskeva ohjelma, josta käy ilmi, millä tavoin ja miten laajasti kutakin luottolaitosta valvotaan. Ohjelmasta on lisäksi käytävä ilmi ne luottolaitokset, joihin sovelletaan 3 momentissa tarkoitettua tehostettua valvontaa, sekä luottolaitoksissa ja sen ulkomaisissa sivuliikkeissä ja tytäryrityksissä toteutettavat tarkastukset.

Finanssivalvonnan on sisällytettävä 1 momentissa tarkoitettuun suunnitelmaan luottolaitokset, joissa kuormituskokeet tai 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arvio ovat paljastaneet merkittäviä uhkia luottolaitoksen toiminnan jatkuvuudelle tai joissa on rikottu lakia, sekä muut luottolaitokset, jotka Finanssivalvonta katsoo tarpeelliseksi sisällyttää suunnitelmaan.

Edellä 1 momentissa tehostetulla valvonnalla tarkoitetaan:

- 1) luottolaitoksen tarkastamista tavanomaista useammin;
- 2) Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitettujen asiamiehen asettamista luottolaitokseen tai muun Finanssivalvonnan edustajan jatkuvaa läsnäoloa luottolaitoksessa;
- 3) tavanomaista tiheämpää ja yksityiskohtaisempaa säännöllistä raportointia luottolaitoksen taloudellisesta asemasta;
- 4) luottolaitoksen strategioiden ja liiketoimintasuunnitelmien arviointia tavanomaista useammin;
- 5) yksittäisten riskien tai riskialueiden tarkastamista.

4 §

Kuormituskokeet

Finanssivalvonnan on tarvittaessa suoritettava luottolaitoksessa kuormituskokeita 2 §:ssä tarkoitettua arvion laatimisen tueksi.

5 §**Sisäisten menetelmien käytön jatkuva valvonta**

Finanssivalvonnan on säännöllisesti ja vähintään kolmen vuoden välein tarkastettava, että luottolaitos, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan sisäisten menetelmien käyttöön riskipainotettujen erien määrän tai omien varojen vähimmäismäärän laskemisessa, täyttää luvan myöntämisen edellytykset ja että menetelmät ovat muutenkin riittävät ja ajanmukaiset, ottaen erityisesti huomioon mahdolliset muutokset luottolaitoksen toiminnassa sekä sisäisten menetelmien soveltamisesta 3 momentissa tarkoitettuun viiteportfolioon saatujen tulosten poikkeama muiden luottolaitosten vastaavista tuloksista.

Jos tässä pykälässä tarkoitetut sisäiset menetelmät eivät täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen vaatimuksia, eivät riittävästi kata luottolaitoksen riskejä tai 3 momentin mukaisesti laskettu pääomavaatimus poikkeaa perusteettomasti merkittäväällä tavalla muiden luottolaitosten vastaavalla tavalla lasketuista pääomavaatimuksista, Finanssivalvonta voi vaatia luottolaitosta tekemään menetelmiin tarvittavat muutokset tai peruuttaa myöntämänsä luvan, jos luottolaitos ei ole Finanssivalvonnan asettamassa määräajassa tehnyt menetelmiin tarvittavia muutoksia. Finanssivalvonnan on soveltaessaan tätä pykälää otettava huomioon Euroopan pankkiviranomaisen tekemät selvitykset, jotka koskevat sisäisten menetelmien käytön yhtenäistämistä, sekä sisäisten menetelmien käytölle asetetut tavoitteet.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun luottolaitoksen on vähintään vuosittain laskettava luottolaitoksen käyttämän sisäisen menetelmän mukainen pääomavaatimus Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolle. Tämän pykälän mukaisten laskelmien tulokset ja laskelmissa noudatetut menetelmät on ilmoitettava Finanssivalvonnalle ja Euroopan pankkiviranomaiselle niiden määräämällä tavalla.

Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta operatiivisen riskin kattamiseksi vaadittavan omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen.

5 a § (19.12.2014/1199)**Varhaisen puuttumisen yleiset edellytykset**

Finanssivalvonta voi 6, 9, 10 ja 10 a §:ssä säädetyin edellytyksin ryhtyä mainittujen pykälien mukaisiin valvontatoimiin, jos:

- 1) Finanssivalvonnalla on 4 §:n mukaisen kuormituskokeen perusteella tai muuten painavia syitä olettaa, että luottolaitos ei seuraavan kahdentoista kuukauden aikana todennäköisesti kykene täyttämään toimilupaedellytyksiä tai suoriutumaan velvoitteistaan; tai
- 2) luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys muuten rikkoo tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjä velvollisuuksiaan.

Finanssivalvonta voi myös ryhtyä 1 momentissa tarkoitettuihin valvontatoimiin, jos luottolaitos on ilmoittanut tarvitsevansa kriisinratkaisulain 4 luvun 1 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua poikkeuksellista julkista tukea tai jos luottolaitos ei täytä mainitun lain 8 luvun 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta.
(26.3.2021/233)

Luottolaitoksen tai sen emoyrityksen on viipymättä ilmoitettava Finanssivalvonnalle ja Rahoitusvakausvirastolle 1 momentin 1 kohdassa ja 2 momentissa säädettyjen varhaisen puuttumisen edellytysten täyttymisestä.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 3 momentissa tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä Rahoitusvakausvirastolle, valtiovarainministeriölle, Suomen Pankille ja talletussuojarahastolle kuten 3 momentissa säädetään. Finanssivalvonnan on lisäksi ilmoitettava virastolle valvontatoimista, joihin se 6, 9, 10 tai 10 a §:n nojalla ryhtyy.

Mitä 4 momentissa säädetään, sovelletaan myös sellaisen ETA-valtion 4 momentissa tarkoitettua viranomaista vastaavaan viranomaiseen ja talletussuojarahastoon, jossa luottolaitoksella on ryhmän emoyritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka luottolaitoksen tai sen ryhmään kuuluvan toisen luottolaitoksen sivuliike, sekä jos tällaisessa toisessa ETA-valtiossa makrovakauden valvonnasta vastaa muu kuin edellä

mainittu viranomainen, tällaiseen muuhun toisen ETA-valvontaviranomaiseen, jos tietojen vastaanottajaa sitoo tätä lakia vastaava salassapitovelvollisuus.

5 b § (26.3.2021/233)

Rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen epäily tai kohonnut riski

Jos Finanssivalvonnalla on valvojan arvion pohjalta perusteltua syytä epäillä, että luottolaitoksessa on tapahtunut tai yritetty rahanpesua tai terrorismin rahoittamista tai että luottolaitokseen kohdistuu kohonnut tällainen riski, Finanssivalvonnan on tehtävä tätä koskeva ilmoitus Euroopan pankkiviranomaiselle. Kohonneesta rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskistä on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle myös riskiarvio.

Edellä 1 momentissa todetuissa tilanteissa Finanssivalvonnan on ryhdyttävä niihin tämän luvun 6, 6 d ja 10 §:ssä sekä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädettyihin toimenpiteisiin, joihin havainto antaa aiheutta.

6 § (26.3.2021/233)

Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus

Finanssivalvonnan on 6 a §:ssä säädettyjen edellytysten täytyessä asetettava luottolaitokselle tarvittava lisävaatimus luottolaitoksen omien varojen vähimmäismäärälle EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen omien varojen vaatimuksen lisäksi (*harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus*). Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus on asetettava 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvion, 5 §:ssä tarkoitetun sisäisten menetelmien tarkastuksen tai etukäteen vahvistetuin perustein laaditun muun arvion pohjalta.

Finanssivalvonta voi asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen omien varojen lisävaatimuksena, vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksena tai molempina.

Finanssivalvonta voi asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen konsolidoidun valvonnan kohteena olevalle luottolaitokselle sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Finanssivalvonta saa asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Finanssivalvonnan on annettava Rahoitusvakausvirastolle tiedoksi harkinnanvaraiseen lisäpääomavaatimukseen liittyvä asettamispäätös.

6 a § (26.3.2021/233)

Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamisen edellytykset

Finanssivalvonnan on asetettava harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus, jos:

- 1) luottolaitoksen toimintaan kohdistuu sellaisia riskejä tai riskitekijöitä, joiden kattamiseksi luottolaitoksen omien varojen vaatimus on riittämätön 6 b §:ssä tarkoitetulla tavalla;
- 2) luottolaitoksen arvio oman pääoman riittävydestä ei täytä sille asetettuja edellytyksiä ja on todennäköistä, että muut Finanssivalvonnan käytössä olevat valvonnalliset toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi kohtuullisessa ajassa ovat riittämättömät;
- 3) luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmät, riskienhallintajärjestelmä, palkitsemisjärjestelmä tai suurten asiakasriskien hallinnointia koskevat menetelmät eivät täytä niille asetettuja vaatimuksia ja on todennäköistä, että Finanssivalvonnan käytössä olevat muut valvonnalliset toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi kohtuullisessa ajassa ovat riittämättömät;
- 4) luottolaitoksen kaupankäyntivarasto ei ole arvostettu 2 §:n 2 momentin 6 kohdan edellyttämällä tavalla;
- 5) 5 §:ssä tarkoitetun tarkastuksen perusteella havaitaan, että sisäiset menetelmät eivät täytä niille asetettuja edellytyksiä;
- 6) luottolaitos jättää toistuvasti noudattamatta 6 d §:n mukaista suositusta ohjeellisen lisäpääoman kartuttamiseksi tai ylläpitämiseksi; tai

7) Finanssivalvonta katsoo, että muulla kuin 1–6 kohdassa tarkoitettulla olennaisella perusteella harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettaminen on perusteltua.

Finanssivalvonta saa asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen ainoastaan sellaisten riskien kattamiseksi, joita yksittäisen luottolaitoksen toiminnassa aiheutuu. Tällaisena riskinä pidetään myös talous- ja markkinakehityksen vaikutusta yksittäisen luottolaitoksen riskiprofiiliin.

6 b § (26.3.2021/233)

Omien varojen riittämättömyyden arviointi harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta asetettaessa

Luottolaitoksen omien varojen vaatimusta on pidettävä riittämättömänä 6 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, jos Finanssivalvonta arvioi, että:

1) se ei riittävällä tavalla kata niitä riskejä ja riskitekijöitä, joista säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa sekä yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa; tai

2) jotain olennaista riskiä tai riskitekijää ei ole lainkaan katettu.

Finanssivalvonnan on omien varojen vaatimuksen riittävyyttä arvioidessaan otettava huomioon oma arvionsa luottolaitoksen sisäisen pääoman riittävyyttä koskevasta arviosta.

6 c § (26.3.2021/233)

Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kattaminen

Luottolaitoksen on katettava harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus siten, että lisäpääomavaatimuksesta vähintään kolme neljäsosaa on oltava ensisijaista pääomaa, josta vähintään kolme neljäsosaa on oltava ydinpääomaa.

Finanssivalvonta voi määrätä ensisijaisen pääoman ja ydinpääoman osuudet 1 momentissa säädettyä korkeampina, jos se on tarpeen ottaen huomioon myös kyseisen luottolaitoksen erityiset olosuhteet.

Jos harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus on asetettu vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksena, luottolaitoksen on katettava harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus ensisijaisella pääomalla.

6 d § (26.3.2021/233)

Ohjeellinen lisäpääoma

Arvioituaan 9 luvun 1 §:n mukaisesti luottolaitoksen sisäisen pääoman riittävyyttä Finanssivalvonnan on tarvittaessa annettava luottolaitokselle suositus omien varojen tarpeeksi, joka ylittää tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa asetetut pääomavaatimukset (*ohjeellinen lisäpääoma*).

Ohjeelliseen lisäpääomaan liittyvä suositus on annettava sellaisten luottolaitoskohtaisten riskien perusteella, jotka eivät jo tule riittävästi katetuksi 6 §:ssä tarkoitettusta harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta.

Finanssivalvonta voi antaa ohjeellista lisäpääomaa koskevan suosituksen konsolidoidun valvonnan kohteena olevalle luottolaitokselle sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Finanssivalvonnan on annettava Rahoitusvakaustalvonnalle tiedoksi ohjeelliseen lisäpääomaan liittyvä suositus.

7 § (26.3.2021/233)

7 § on kumottu L:lla 26.3.2021/233.

8 §

Omien varojen määrästä johtuvat varojenjaon rajoitukset (26.3.2021/233)

Jos luottolaitoksen omien varojen tai konsolidoitujen omien varojen määrä alittaa EU:n vakavaraisuusasetuksessa tai tämän luvun 6 §:ssä tarkoitetun pääomavaatimuksen, luottolaitos ei saa toteuttaa 10 luvun 10 §:n 6 momentin mukaista varojenjakoja, ellei Finanssivalvonta erityisestä syystä määrääjäksi myönnä poikkeusta. (26.3.2021/233).

Luottolaitoksen konsolidointiryhmään kuuluvan osakeyhtiömuotoisen rahoituslaitoksen osakkeenomistajan oikeudesta osinkoon sovelletaan 1 momentin estämättä osakeyhtiölain 13 luvun 7 §:ää.

Jos luottolaitos on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettu rahoitus- ja vakuutusryhmittymän osakasyritys tai tällaisen ryhmittymän emoyrityksen tytäryritys ja ryhmittymän omien varojen määrä vähenee alle mainitun lain 19 §:ssä säädetyn vähimmäismäärän, luottolaitokseen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen sovelletaan tämän pykälän 1 ja 2 momenttia. Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa tarkoitetun päätöksen tekemistä pyydettävä siitä lausunto muilta mainitussa laissa tarkoitetuilta keskeisiltä valvontaviranomaisilta.

Voittovarojen käytön rajoituksista luottolaitoksen omien varojen määrän alittaessa 10 luvun 3 §:ssä säädetty vaatimukset säädetään mainitun luvun 10 §:ssä.

9 §

Maksuvalmiutta koskevat lisävaatimukset

Sen lisäksi, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään, Finanssivalvonnan on asetettava luottolaitokselle sen maksuvalmiutta koskevat tarvittavat laadulliset ja määrälliset vaatimukset, jos Finanssivalvonta katsoo vaatimusten asettamisen olevan 2 §:ssä tarkoitetun arvion perusteella maksuvalmiusriskien kattamiseksi välttämätöntä. (29.3.2019/394).

Vaatimus voidaan asettaa enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi asettaa 1 momentissa säädettyin edellytyksin konsolidoidun valvonnan kohteena olevalle luottolaitokselle sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella konsolidoidun maksuvalmiusvaatimuksen.

Finanssivalvonnan on tätä pykälää soveltaessaan otettava huomioon luottolaitoksen sisäisen maksuvalmiuden hallintaprosessin laadullinen riittävyys sekä hallinto-, ohjaus- ja riskinhallintajärjestelmien yleinen riittävyys. (26.3.2021/233).

10 § (19.12.2014/1199)

Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa

Jos luottolaitoksen omien varojen tai maksuvalmiuden riittävyyttä suhteessa kokonaisriskiin ei voida muulla tarkoituksenmukaisella tavalla varmistaa, Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä 6, 6 d, 8 ja 9 §:ssä ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään: (26.3.2021/233).

- 1) rajoittaa luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen muuttuvien palkkioiden sekä sopimukseen perustuvien eläkkeiden yhteenlaskettua määrää suhteessa tilikauden voittoon; (26.3.2021/233).
- 2) vaatia luottolaitosta toimittamaan säännöllisesti EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuja tietoja luottolaitoksen taloudellisesta asemasta laajemmin ja useammin kuin niissä vaaditaan, mutta ei kuitenkaan siltä osin kuin luottolaitos on jo muutoin velvollinen toimittamaan samat tiedot; (26.3.2021/233).
- 3) asettaa laadullisia vaatimuksia luottolaitoksen maksuvalmiuden hallinnalle sekä määrällisiä vaatimuksia luottolaitoksen maksuvalmiudelle niiden tietojen perusteella, jotka luottolaitos on EU:n vakavaraisuusasetuksen nojalla tai muuten velvollinen ilmoittamaan säännöllisesti Finanssivalvonnalle;
- 4) vaatia luottolaitosta julkistamaan säännöllisesti sen taloudellista asemaa koskevia muita kuin EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettuja tietoja tai julkistamaan niitä useammin kuin mainitussa asetuksessa vaaditaan;
- 5) velvoittaa luottolaitoksen määrääjässä esittämään arvion syistä, joiden vuoksi luottolaitos ei täytä tai todennäköisesti seuraavan kahdentoista kuukauden aikana täytä sen toiminnalle asetettuja vaatimuksia; jos 8

a luvussa tarkoitetun elvytyssuunnitelman mukaiset toimenpiteet eivät Finanssivalvonnan käsityksen mukaan ole riittäviä vaatimusten täyttämiseksi kohtuullisessa ajassa, Finanssivalvonta voi velvoittaa luottolaitoksen esittämään erillisen suunnitelman vaatimusten täyttämiseksi suunnitelmasta ilmenevässä määrääjässä;

6) velvoittaa luottolaitoksen kutsumaan koolle yhtiökokouksen tai sitä vastaavan luottolaitoksessa ylintä päätösvaltaa käyttävän hallintoelimen kokouksen käsittelemään yhtä tai useampaa Finanssivalvonnan määräämää asiaa tai, jos luottolaitos ei ole Finanssivalvonnan määräämässä ajassa ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin kokouksen koolle kutsumiseksi, kutsua kokouksen koolle käsittelemään yhtä tai useampaa Finanssivalvonnan määräämää asiaa noudattaen muuten, mitä laissa ja luottolaitoksen yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä on säädetty ylimääräisen kokouksen koollekutsumisesta;

7) velvoittaa luottolaitoksen tekemään suunnitelman velkojensa uudelleenjärjestelystä Finanssivalvonnan määräämällä tavalla;

8) velvoittaa luottolaitoksen muuttamaan strategiaansa taikka oikeudellista tai hallinnollista rakennettaan Finanssivalvonnan määräämällä tavalla;

9) asettaa luottolaitokseen Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitetun asiamiehen;

10) velvoittaa luottolaitoksen ryhtymään sen elvytyssuunnitelman mukaisiin muihin toimiin;

11) velvoittaa luottolaitoksen ryhtymään tarvittaviin kriisinratkaisulain 5 luvun mukaisiin toimiin luottolaitoksen varojen ja velkojen arvostamiseksi; (26.3.2021/233).

12) velvoittaa luottolaitos toimittamaan suunnitelma siitä, millä tavalla se korjaa tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisessa havaitut puutteet; (26.3.2021/233).

13) velvoittaa luottolaitos soveltamaan erityistä taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta; (26.3.2021/233).

14) edellyttää luottolaitoksen vahvistavan omia varojaan rajoittamalla varojenjako. (26.3.2021/233).

Mitä tässä pykälässä säädetään luottolaitoksen taloudelliselle asemalle sekä sitä koskevien tietojen ilmoittamiselle ja julkistamiselle asetetuista vaatimuksista, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidoidulle taloudelliselle asemalle sekä sitä koskevien tietojen ilmoittamiselle ja julkistamiselle asetettuihin vaatimuksiin.

Finanssivalvonnan on asetettava luottolaitokselle määräaika, jonka kuluessa luottolaitoksen on suoritettava Finanssivalvonnan tämän pykälän nojalla määräämät toimenpiteet.

10 a § (19.12.2014/1199)

Luottolaitoksen asettaminen erityishallintoon

Jos Finanssivalvonta on rajoittanut luottolaitoksen johdon toimintaa Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:n nojalla, Finanssivalvonta voi 5 a §:ssä säädettyjen edellytysten täytyessä asettaa enintään vuodeksi kerrallaan yhden tai useamman Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitetun asiamiehen käyttämään johdolle kuuluvaa toimivaltaa, jos se on tarpeen luottolaitoksen toiminnan turvaamiseksi. Asiamiehen on toiminnassaan noudatettava Finanssivalvonnan ohjeita.

Finanssivalvonnan on yksilöitävä, miltä osin asiamies käyttää luottolaitoksen johdolle kuuluvaa toimivaltaa, ja julkistettava asiamiehen nimi ja asiamiehellä luottolaitoksessa oleva toimivalta sekä ilmoitettava rekisteröitäväksi asiamiehen henkilötiedot ja toimivalta noudattaen, mitä sen henkilötietojen rekisteröinnistä on säädetty, jolle kuuluvaa toimivaltaa asiamies käyttää.

Finanssivalvonta voi milloin tahansa päättää asiamiehen toimivallan lakkauttamisesta.

10 b § (19.12.2014/1199)

Valvontatoimia koskeva kuulemis- ja ilmoitusvelvollisuus

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen ryhtymistä 6, 8–10 tai 10 a §:ssä tarkoitettuun valvontatoimeen kuultava asiasta luottolaitoksen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan tytärluottolaitoksen valvonnasta vastaavaa viranomaista ja ilmoitettava asiasta Euroopan pankkiviranomaiselle.

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen valvonnasta, joka on toisessa ETA-valtiossa olevan omistusyhteisön tai luottolaitoksen tytäryritys, Finanssivalvonnan on ennen ryhtymistä 1 momentissa tarkoitettuun valvontatoimeen kuultava asiasta konsolidoidusta valvonnasta vastaavaa ulkomaista ETA-valvontaviranomaista.

Finanssivalvonnan on saatuaan toiselta ETA-valvontaviranomaiselta ilmoituksen 1 momentissa tarkoitettua valvontainta vastaavasta suomalaisen luottolaitoksen toisessa ETA-valtiossa olevaan tytärluottolaitokseen kohdistuvasta valvontatoimesta, arvioitava valvontatoimen vaikutusta luottolaitoksen muihin tytäryrityksiin ja ilmoitettava arviointinsa tällaisen tytäryritysten valvonnasta vastaavalle ETA-valvontaviranomaiselle viimeistään kolmen päivän kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta.

11 § (26.3.2021/233)

11 § on kumottu L:lla 26.3.2021/233.

Valvonnan julkisuus ja yhteistyö valvonnassa

12 §

Valvontaperiaatteiden ja sovellettavien säännösten julkistaminen

Finanssivalvonnan on:

1) julkistettava 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvion tekemistä koskevat yleiset periaatteet ja menetelmät sekä kuvaus siitä, millä tavalla arviointia suhteutetaan luottolaitoksen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen; (26.3.2021/233)

2) pidettävä yleisön saatavilla tiedot 10 luvun ja tämän luvun säännöksistä sekä niiden nojalla annetuista säädöksistä ja määräyksistä sekä siitä, mitä Euroopan unionin lainsäädännön mukaisia sääntely- ja soveltamisvaihtoehtoja Suomessa sovelletaan;

3) pidettävä yleisön saatavilla tilastotietoja 10 luvun ja tämän luvun sekä niiden nojalla annettujen säädösten ja määräysten soveltamisesta.

13 § (26.3.2021/233)

Valvonta-arvioita koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 2, 3, 6, 6 d ja 9 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkiviranomaiselta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Jos yhteisymmärrystä ei ole saavutettu neljän kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on laatinut 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun arvion ja antanut sen tiedoksi tämän pykälän 4 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, Finanssivalvonta voi yksin päättää 1 momentissa tarkoitettujen pykälien soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on annettava 2 §:ssä tarkoitettu arvio ja 3, 6, 6 d ja 9 §:n nojalla tehty päätös viivytyksettä tiedoksi 4 momentissa tarkoitetuille viranomaisille. Jos Finanssivalvonta tai jokin mainitussa momentissa tarkoitetuista muista toimivaltaisista viranomaisista on kuitenkin ennen tässä momentissa säädetyn neljän kuukauden määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi siten kuin Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa säädetään, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan pankkiviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Jos ulkomainen ETA-valvontaviranomainen vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu suomalainen luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen 2 §:ssä tarkoitetun arvon tai 3, 6, 6 d taikka 9 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemistä kuultava edellä tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista. Jos kuitenkin Finanssivalvonta tai joku muu konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen on saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi siten kuin Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa säädetään, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan pankkiviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu arvio tai päätös on tehtävä vuosittain uudelleen noudattaen, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, taikka erityisestä syystä useamminkin, jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen sitä pyytää.

Jos Euroopan pankkiviranomaiselta on pyydetty lausunto 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tai 3 momenttia sovellettaessa, Finanssivalvonnan on otettava lausunto huomioon päätöksessään ja, jos päätös poikkeaa merkittävästi lausunnosta, perusteltava poikkeaminen.

13 a § (19.12.2014/1199)

Varhaisen puuttumisen toimia koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 5 a §:n soveltamisesta luottolaitoksen emoyritykseen. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkiviranomaiselta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Jos yhteisymmärrystä 5 a §:n soveltamisesta ei ole saavutettu viiden päivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on antanut päätöksen tiedoksi 10 b §:n 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, Finanssivalvonta voi yksin päättää 5 a §:n soveltamisesta konsolidointiryhmän emoyritykseen. Finanssivalvonnan on annettava päätös viivytyksettä tiedoksi edellä tässä momentissa tarkoitetuille viranomaisille. Jos Finanssivalvonta tai jokin tässä momentissa tarkoitetuista muista toimivaltaisista viranomaisista on ennen edellä mainitun määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava Euroopan pankkiviranomaisen tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti.

Jos ulkomainen ETA-valvontaviranomainen vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu suomalainen luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa tarkoitettua luottolaitosta koskevan päätöksen tekemistä kuultava edellä tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista. Jos Finanssivalvonta tai joku muu konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen on saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava Euroopan pankkiviranomaisen tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti.

13 b § (19.12.2014/1199)

Varhaisen puuttumisen vaikutus eräisiin sopimusehtoihin

Edellä 5 a §:ssä tarkoitettuihin valvontatoimiin sovelletaan, mitä kriisinratkaisulain 12 luvun 7 §:ssä säädetään kriisinratkaisutoimien vaikutuksesta siinä tarkoitettuihin sopimusehtoihin.

14 §

Tietojenvaihto kriisitilanteissa

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi toisessa ETA-valtiossa säännelty yritys, Finanssivalvonnan on viivytyksettä ilmoitettava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 18 artiklassa tarkoitettua ja siihen rinnastettavasta kriisitilanteesta Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:n 1 momentin 3 ja 11 kohdassa

tarkoitettulle tällaisen toisen ETA-valtion viranomaiselle hallussaan olevat näiden viranomaisten tehtävien hoitamiseksi tarvittavat tiedot.

Edellä 1 momentissa säännellyllä yrityksellä tarkoitetaan toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanutta yritystä, joka vastaa tässä laissa tarkoitettua luottolaitosta, sijoituspalvelulaissa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä, sijoitusrahastolaissa tarkoitettua rahastoyhtiötä, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa tarkoitettua vaihtoehtorahastojen hoitajaa, vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusyhtiötä tai maksulaitoslaissa tarkoitettua maksulaitosta.

15 §

Konsolidoitua valvontaa koskevien tehtävien siirtäminen toiselle valvontaviranomaiselle

Finanssivalvonta voi tehdä yhden tai useamman muun ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa sopimuksen siitä, että konsolidoidusta valvonnasta vastaavana valvontaviranomaisena toimii toinen ETA-valtion valvontaviranomainen ja että konsolidoituun valvontaan sovelletaan kyseisen valtion lakia. Tässä momentissa tarkoitettu sopimus voidaan tehdä, jos konsolidointiryhmän emoyritys ei ole suomalainen luottolaitos.

Finanssivalvonta voi tehdä yhden tai useamman ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa sopimuksen siitä, että Finanssivalvonta toimii konsolidoidusta valvonnasta vastaavana valvontaviranomaisena muussa kuin 1 luvun 16 §:ssä tarkoitettussa konsolidointiryhmässä ja että konsolidoituun valvontaan sovelletaan Suomen lakia. Tässä momentissa tarkoitettu sopimus voidaan tehdä, jos konsolidointiryhmään kuuluu vähintään yksi suomalainen luottolaitos.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu sopimus voidaan tehdä, jos siihen on konsolidoidun valvonnan tehokkaan järjestämisen edellyttämä painava syy. Finanssivalvonnan on laadittava sopimuksesta kirjallinen valvontapöytäkirja, joka on kaikkien 1 tai 2 momentissa tarkoitettuun konsolidointiryhmään kuuluvien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten allekirjoitettava. Finanssivalvonnan on annettava valvontapöytäkirja tiedoksi tällaisen konsolidointiryhmän emoyritykselle, Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

Tarkemmat määräykset

16 §

Finanssivalvonnan määräystenantovaltuus

Finanssivalvonta antaa luottolaitosdirektiivin ja EU:n vakavaraisuusasetuksen täytäntöönpanon edellyttämät tarkemmat määräykset 9 ja 10 luvussa tarkoitetuista luottolaitostoiminnan taloudellisista edellytyksistä ja niiden valvonnan edellyttämästä säännöllisestä tietojenantamisvelvollisuudesta.

12 luku

Tilinpäätös, puolivuosisikatsaus ja tilintarkastus (28.12.2017/1073)

1 §

Tilinpäätöksen laadintaan sovellettavat säännökset

Luottolaitoksen tilinpäätös laaditaan ja julkistetaan tämän luvun säännösten ja niiden nojalla annetun valtiovarainministeriön asetuksen ja Finanssivalvonnan määräysten mukaisesti. Luottolaitoksiin sovelletaan lisäksi kirjanpitolakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä siltä osin kuin tässä laissa tai sen nojalla annetuissa valtiovarainministeriön asetuksissa taikka muualla laissa ei toisin säädetä. Liikepankkiin ja muuhun osakeyhtiömuotoiseen luottolaitokseen sovelletaan lisäksi osakeyhtiölain ja osuuspankkiin sekä muuhun osuuskuntamuotoiseen luottolaitokseen osuuskuntalain tilinpäätöstä koskevia säännöksiä siltä osin kuin jäljempänä ei toisin säädetä. Osakeyhtiölain 8 luvun 11 §:ää ja osuuskuntalain 8 luvun 11 §:ää ei sovelleta luottolaitokseen. Mitä tässä luvussa säädetään tilinpäätöksestä, sovelletaan kokonaisuuteen, joka käsittää tilinpäätökseen kuuluvat ja siihen liitetyt asiakirjat, jollei jäljempänä erikseen toisin säädetä.

Kirjanpitolain 1 luvun 4 §:n 1 momenttia tilikaudesta, 3 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohtaa rahoituslaskelman laatimisvelvollisuuden rajoittamisesta ja 3 momenttia toimintakertomuksen laatimisvelvollisuuden rajoittamisesta, 1 a §:ää toimintakertomuksen sisällöstä ja 6 §:ää tilinpäätöksen laatimisajasta, 4 luvun 1 §:ää liikevaihdon määritelmästä, 3 §:ää pysyvien ja vaihtuvien vastaavien määritelmästä ja 4 §:ää vaihto- ja rahoitusomaisuuden määritelmästä sekä 5 luvun 2 §:ää saamisten, rahoitusvarojen ja velkojen taseeseen merkitsemisestä, 2 a §:ää rahoitusvälineiden merkitsemisestä käypään arvoon sekä käyvän arvon rahastosta,

4 §:ää tulon kirjaamisesta tuotoksi valmistusasteen perusteella ja 6 §:ää vaihto-omaisuuden hankintamenon jaksottamisesta ei sovelleta luottolaitoksen tilinpäätöksen laatimiseen. Siihen ei myöskään sovelleta osakeyhtiölain omaa pääomaa, tilinpäätöstä, toimintakertomusta ja konsernia koskevan 8 luvun 1 §:n 1 momenttia, 3 eikä 4 §:ää, 5 §:n 3 momentin 2 kohtaa eikä 6 §:ää eikä osuuskuntalain omaa pääomaa, tilinpäätöstä, toimintakertomusta ja konsernia koskevan 8 luvun 1 §:n 1 momenttia, 3 eikä 4 §:ää, 5 §:n 3 momentin 3 kohtaa eikä 6 §:ää. (30.12.2015/1624).

Kirjanpitolain 6 luvun 1 §:n 3–6 momenttia konsernitilinpäätöksen laatimisvelvollisuutta koskevista poikkeuksista ja 2 §:n 3 momenttia konsernin toimintakertomuksesta, osakeyhtiölain 8 luvun 9 §:n 1 momenttia sekä osuuskuntalain 8 luvun 9 §:n 1 momenttia ei sovelleta luottolaitoksen konsernitilinpäätöksen laatimiseen. (30.12.2015/1624).

Kirjanpitolain 3 luvun 9 ja 11 §:ää, osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:ää ja osuuskuntalain 8 luvun 10 §:ää ei sovelleta luottolaitoksen eikä omistusyhteisön tilinpäätöksen rekisteröintiin tai muuhun julkistamiseen.

2 § (30.12.2015/1624)

Tarkempien säännösten, määräysten, ohjeiden, lausuntojen ja poikkeuslupien antaminen

Tarkemmat säännökset rahoitusvälineiden ja sijoituskiinteistöjen sekä niiden arvonmuutosten merkitsemisestä tilinpäätökseen, tase- ja tuloslaskelmakaavoista, rahoituslaskelmasta, taseen, tuloslaskelman ja rahoituslaskelman liitetiedoissa ja toimintakertomuksessa annettavista tiedoista, konsernitaseen ja konsernituloslaskelman kaavoista ja konsernin rahoituslaskelmasta, konsernitaseen, konsernituloslaskelman ja konsernin rahoituslaskelman liitetiedoissa annettavista tiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä annetaan valtiovarainministeriön asetuksella. Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan lisäksi säätää poikkeuksia rahoitusvälineiden ja sijoituskiinteistöjen ja niiden arvonmuutosten merkitsemistä tilinpäätökseen koskevista kansainvälisistä tilinpäätösstandardeista sekä niiden soveltamiseen perustuvista lisävaatimuksista tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa esittäville tiedoille.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä luottolaitoksen tilinpäätöksen laatimisesta. Määräyksissä voidaan rajoittaa kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettujen kansainvälisten tilinpäätösstandardien (jäljempänä *kansainväliset tilinpäätösstandardit*) mukaisten liitetietojen esittämistä sekä sellaisten korko- ja vuokratulojen kirjaamista tilikauden tuotoksi, jotka perustuvat sellaisiin saamisiin tai rahoitusleasingsopimuksiin, joiden erääntyneet korot, lyhennykset taikka vuokrat ovat olleet tilinpäätöshetkellä maksamatta Finanssivalvonnan määräyksessä tarkoitettua määräaikaa kauemmin taikka velallisen todetun maksukyvyttömyyden johdosta todennäköisesti jäävät maksamatta. Ennen määräyksen antamista Finanssivalvonnan on pyydettävä siitä valtiovarainministeriön ja kirjanpitolautakunnan lausunto.

Jos Finanssivalvonnan antama ohje tai lausunto tämän luvun, osakeyhtiölain, osuuskuntalain tai kirjanpitolain tilinpäätöstä koskevien säännösten sekä niiden nojalla annettujen asetusten soveltamisesta luottolaitoksiin on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen taikka osakeyhtiölain tai osuuskuntalain yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, Finanssivalvonnan on ennen ohjeen tai lausunnon antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Finanssivalvonta voi luottolaitoksen hakemuksesta erityisistä syistä määrääjäksi myöntää luvan poiketa kansainvälisistä tilinpäätösstandardeista, tilinpäätöksen laatimisajasta sekä konsernitilinpäätökseen yhdisteltävän kotimaisen tytäryrityksen tilikaudesta ja tämän luvun 10 §:n 2 momentissa tarkoitettun vuokrasopimuksen kohteena olevan hyödykkeen merkitsemisestä konsernitilinpäätökseen. Poikkeuksen myöntämisen edellytyksenä on, ettei se ole luottolaitoksiin sovellettavien Euroopan unionin säädösten vastainen.

3 §

Tilikausi

Tilikausi on kalenterivuosi. Liiketoimintaa aloitettaessa tai lopetettaessa tilikausi saa olla kalenterivuotta lyhyempi tai pitempi, kuitenkin enintään 18 kuukautta.

4 §

Laatimisaika

Tilinpäätös ja toimintakertomus on laadittava kahden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

5 § (28.12.2017/1073)**Toimintakertomus**

Toimintakertomuksessa on annettava oikean kuvan antava selostus kirjanpitovelvollisen toiminnan kehittymistä koskevista tärkeistä seikoista. Toimintakertomukseen on sisällytettävä vakavaraisuuslaskelma, jossa annetaan tiedot kirjanpitovelvollisen 10 luvun 1–3 §:ssä tarkoitetusta omien varojen määrästä ja omien varojen vähimmäismäärästä.

6 § (30.12.2015/1624)**Rahoitusvälineen kirjaaminen, arvostaminen ja esittäminen sekä käyvän arvon rahasto (28.12.2017/1073)**

Johdannaissopimusten ja muiden rahoitusvälineiden kirjaamisessa, arvostamisessa ja esittämisessä tilinpäätöksessä noudatetaan kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja. (28.12.2017/1073)

Muutokset rahoitusvälineen käyvässä arvossa mukaan lukien rahoitusvelan luottoriskissä esitetään käyvän arvon rahastossa silloin, kun 1 momentissa tarkoitettu kansainvälinen tilinpäätösstandardi edellyttää sen esittämistä muun laajan tuloksen erissä. (28.12.2017/1073)

Käyvän arvon rahastoa on oikaistava, kun rahoitusväline luovutetaan tai erääntyy taikka siihen muuten kohdistuu arvonalennus, joka merkitään 1 momentissa tarkoitettua standardin edellyttämällä tavalla tulosaikutteisesti.

Jolleivät 1 momentissa tarkoitettua kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja edellyttä vastaavien seikkojen ilmoittamista liitetietona, toimintakertomuksessa tulee esittää käypään arvoon merkityistä rahoitusvälineistä tiedot:

1) rahoitusriskien hallinnan tavoitteista ja menettelytavoista, mukaan luettuna kunkin sellaisen ennakoitun liiketoimen pääajin suojausmenettely, johon sovelletaan suojauslaskentaa;

2) markkina-, luotto-, likviditeetti- ja kassavirtariskeistä.

Emoyrityksen toimintakertomuksessa on esitettävä 4 momentissa tarkoitettua tiedot myös konsernista.

7 § (30.12.2015/1624)

7 § on kumottu L:lla 30.12.2015/1624.

8 § (30.12.2015/1624)**Sijoituskiinteistön merkitseminen käypään arvoon**

Sijoituskiinteistö voidaan merkitä käypään arvoon. Tällaisessa merkitsemisessä ja esittämisessä tilinpäätöksessä noudatetaan kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja sekä 6 §:n 2–4 momentin säännöksiä käyvän arvon rahastosta.

9 §**Sidottu ja vapaa oma pääoma**

Sidottua omaa pääomaa ovat osake-, osuus- tai peruspääoma, lisäpääoma, lisäosuuspääoma, kantarahasto, vararahasto, ylikurssirahasto, arvonkorotusrahasto, uudelleenarvostusrahasto ja käyvän arvon rahasto. Muut rahastot sekä tilikauden ja edellisten tilikausien voitto ovat vapaata omaa pääomaa.

10 § (30.12.2015/1624)**Konsernitilinpäätös**

Luottolaitos, joka on konsernin emoyritys tai sellainen EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu emoyritys, joka on mainitun asetuksen mukaisen konsolidoidun valvonnan kohteena, on velvollinen laatimaan konsernitilinpäätöksen.

Milloin luottolaitos on tehnyt vuokrasopimuksen, jonka kohteena olevaan hyödykkeeseen perustuvat riskit ja edut siirtyvät olennaisilta osin vuokralleottajalle sopimuskauden alkaessa, vuokralleantaja merkitsee

hyödykkeen konsernitilinpäätökseensä siten kuin se olisi myyty ja vuokralleottaja siten kuin se olisi ostettu. Merkitsemisessä ja esittämisessä tilinpäätöksessä noudatetaan kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja.

Konsernitilinpäätökseen on sisällytettävä konsernin rahoituslaskelma, jossa on annettava selvitys konsernin varojen hankinnasta ja niiden käytöstä tilikauden aikana. Lisäksi emoyhtiön toimintakertomuksessa esitetään konsernia koskevat toimintakertomus- ja vakavaraisuustiedot.

Konsernin tytäryritys tai omistusyhteisyrittäjä, jonka taseen loppusumma on vähemmän kuin yksi prosentti sen emoyrityksen viimeksi vahvistetun taseen loppusummasta ja vähemmän kuin 10 miljoonaa euroa, saadaan jättää yhdistelemättä konsernitilinpäätökseen. Jos konsernin tällaisen tytär- tai osakkuusyrittäjän taseen loppusumma laskettuna yhteen muiden sellaisten konserniin kuuluvien tytär- ja omistusyhteisyrittäjien taseiden loppusummien kanssa on vähintään viisi prosenttia konsernitaseen loppusummasta, se on kuitenkin yhdisteltävä konsernitilinpäätökseen.

Jos luottolaitoksen tai omistusyhteisön konserniin kuuluu vakuutusyhtiö tai siihen rinnastettava ulkomainen vakuutuslaitos, konsernitilinpäätös voidaan laatia tämän luvun estämättä siten kuin rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 luvussa säädetään, jos se on tarpeen oikean ja riittävän kuvan antamiseksi konsernin toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

11 §

Tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen julkistaminen

Luottolaitoksen ja omistusyhteisön on ilmoitettava tilinpäätös ja toimintakertomus rekisteröitäväksi kahden kuukauden kuluessa taseen ja tuloslaskelman vahvistamisesta. Ilmoitukseen on liitettävä jäljennös tilintarkastuskertomuksesta sekä hallituksen jäsenen tai toimitusjohtajan kirjallinen ilmoitus tilinpäätöksen vahvistamisen päivämäärästä ja luottolaitoksen voittoa ja tappiota koskevasta yhtiökokouksen taikka osuuskunnan, edustajiston, isännistön tai hypoteekkiyhdistyksen kokouksen päätöksestä.

Luottolaitoksen on pidettävä jäljennökset 1 momentissa tarkoitetuista luottolaitosta sekä sen emoyrityksenä olevaa omistusyhteisöä tai luottolaitosta koskevista viimeksi vahvistetuista asiakirjoista jokaisen nähtävänä luottolaitoksen toimipaikassa, kun kaksi viikkoa on kulunut tuloslaskelman ja taseen vahvistamisesta. Omistusyhteisön on lisäksi pidettävä jäljennökset sitä koskevista asiakirjoista nähtävänä omistusyhteisön pääkonttorissa. Nähtävinä pidettävistä asiakirjoista on annettava jäljennös jokaiselle sitä pyytävälle kahden viikon kuluessa pyynnöstä.

Emoyrityksen on pyynnöstä annettava jäljennös sellaisen tytäryrityksen tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta, jota ei ole sisällytetty konsernitilinpäätökseen, jollei tilinpäätöstä ja toimintakertomusta ole ilmoitettu rekisteröitäväksi Suomen lain mukaisesti.

Luottolaitoksella ja omistusyhteisöllä on oikeus saada muulta kuin viranomaiselta maksu antamastaan jäljennöksestä saman perusteen mukaan kuin rekisteriviranomainen perii maksun vastaavasta jäljennöksestä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna rekisteriviranomaisena toimii Patentti- ja rekisterihallitus. Rekisteriviranomainen valvoo 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuuden noudattamista. Jos ilmoitusvelvollisuus laiminlyödään, rekisteriviranomainen voi velvoittaa sen, jonka on allekirjoitettava tilinpäätös, sakon uhalla toimittamaan se sille määräämässään ajassa. Päätökseen, jolla uhkasakko on asetettu, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitettua yhteenliittymän keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen velvollisuudesta pitää nähtävänä yhteenliittymän yhdistelty tilinpäätös säädetään talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa.

12 § (28.12.2017/1073)

Puolivuosisikatsaus

Talletuspankin on laadittava puolivuosisikatsaus tilikauden kuudelta ensimmäiseltä kuukaudelta, jollei arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10 §:n 1 momentista muuta johdu. Puolivuosisikatsaukseen sovelletaan muuten tämän pykälän 2 ja 3 momenttia sekä arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10 §:n 2 ja 3 momenttia. Jollei tästä pykälästä muuta johdu, sellaisen talletuspankin puolivuosisikatsauksesta, johon sovelletaan

arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10 §:ää, sovelletaan lisäksi, mitä mainitussa laissa muuten säädetään puolivuositarkastuksesta.

Talletuspankin puolivuositarkastuksen tulee sisältää puolivuosituloslaskelma ja -tase tai, jos talletuspankki on konsernin emoyritys, konsernituloslaskelma ja -tase sekä selostus pankin tai konsernin tuloskehityksestä samoin kuin varojen, velkojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten sekä toimintaympäristön merkittävistä muutoksista katsauskautena, tuloskehitykseen vaikuttaneista poikkeuksellisista seikoista, olennaisista katsauskauden jälkeisistä tapahtumista sekä pankin tai konsernin todennäköisestä kehityksestä tilikautena. Puolivuositarkastuksessa esitettävien tietojen on oltava vertailukelpoisia edellisen tilikauden vastaavan katsauskauden tietoihin.

Puolivuositarkastus on julkistettava kahden kuukauden kuluessa katsauskauden päättymisestä. Tarkastuksen julkistamisessa on noudatettava soveltuvin osin 11 §:n 2 ja 4 momenttia sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään puolivuositarkastuksen julkistamisesta.

Talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisön velvollisuudesta laatia ja julkistaa yhteenliittymän puolivuositarkastus ja vuositarkastus säädetään talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa.

Omistusyhteisön, joka on talletuspankin emoyritys, puolivuositarkastukseen sovelletaan 1–3 momenttia. Talletuspankkiin, jonka emoyritys julkistaa tämän pykälän mukaisesti puolivuositarkastuksen, ei sovelleta, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ellei muualla laissa toisin säädetä.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä, ohjeita ja lausuntoja edellä tässä pykälässä tarkoitettun puolivuositarkastuksen laatimisesta sekä myöntää luvan erityisestä syystä määrääjäksi poiketa tämän pykälän säännöksistä, jos poikkeus ei vaaranna sijoittajan tai tallettajan asemaa. Määräysten, ohjeiden ja lausuntojen antamisessa sekä poikkeuslupien myöntämisessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä 2 §:n 2–4 momentissa säädetään. Poikkeusluvan myöntämisestä on mainittava puolivuositarkastuksessa.

13 § (12.8.2016/637)

Tilintarkastusta ja tilintarkastajaa koskevien säännösten soveltaminen

Luottolaitoksen tilintarkastukseen ja tilintarkastajaan sovelletaan tilintarkastuslakia ja osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen tilintarkastukseen ja tilintarkastajaan lisäksi osakeyhtiölakia ja osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen tilintarkastukseen ja tilintarkastajaan osuuskuntalakia, jollei jäljempänä toisin säädetä. (9.11.2018/866).

Luottolaitoksen tilintarkastukseen ja tilintarkastajaan sovelletaan tilintarkastuslain 4 luvun 11 §:n 2 momenttia ja 5 lukua sekä yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteistä tilintarkastusta koskevista erityisvaatimuksista ja komission päätöksen 2005/909/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 537/2014.

Luottolaitoksen tilintarkastajaan ei sovelleta tilintarkastuslain 4 luvun 7 §:n 1 momentin 5 kohtaa. Tilintarkastajan on kuitenkin ilmoitettava Finanssivalvonnalle luottolaitokselta taikka sen kanssa samaan konserniin kuuluvalta yritykseltä saamastaan luotosta tai sen hänen hyväkseen antamasta takauksesta, vastuusitoumuksesta, vakuudesta tai näitä vastaavasta etuudesta.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään luottolaitoksen tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta, sovelletaan myös omistusyhteisön tilintarkastukseen ja tilintarkastajaan.

14 § (18.9.2015/1197)

Tilintarkastajan kelpoisuus

Luottolaitoksen ja omistusyhteisön tilintarkastajista vähintään yhden on oltava KHT-tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, jonka päävastuullisen tilintarkastajan tulee olla KHT-tilintarkastaja.

15 § (18.9.2015/1197)

Finanssivalvonnan velvollisuus määrätä tilintarkastaja sekä erityinen tarkastus ja tarkastaja

Tilintarkastuslain 2 luvun 8 §:ssä, osakeyhtiölain 7 luvun 5 §:ssä ja osuuskuntalain 7 luvun 5 §:ssä tarkoitettun tilintarkastajan sekä osakeyhtiölain 7 luvun 7 §:ssä ja osuuskuntalain 7 luvun 15 §:ssä tarkoitettun

erityisen tarkastuksen ja osakeyhtiölain 7 luvun 8 §:ssä ja osuuskuntalain 7 luvun 16 §:ssä tarkoitetun tarkastajan luottolaitokseen ja sen omistusyhteisöön määrää Finanssivalvonta. Tilintarkastajan sekä erityisen tarkastajan määräämiseen edellä tarkoitetuissa tapauksissa sovelletaan muutoin, mitä niistä säädetään tilintarkastuslaissa, osakeyhtiölaissa ja osuuskuntalaissa. Finanssivalvonnan on lisäksi määrättävä luottolaitokseen ja sen omistusyhteisöön kelpoisuusehdot täyttävä tilintarkastaja, jos luottolaitoksella tai omistusyhteisöllä ei ole tämän luvun 14 §:ssä säädetyt vaatimukset täyttävää tilintarkastajaa.

Sijoituspalveluja tarjoavan luottolaitoksen tilintarkastajan tulee toimittaa Finanssivalvonnalle vähintään kerran vuodessa tilintarkastajan antama lausunto siitä, vastaavatko luottolaitoksen asiakasvarojen säilyttämistä ja käsittelyä koskevat järjestelyt sijoituspalvelulain 9 luvun säännöksiä ja niiden nojalla annettu määräyksiä. (28.12.2017/1073)

13 luku

Vakuusrahastosuojaja

1 §

Vakuusrahaston jäsenyys

Talletuspankkien vakaan toiminnan turvaamiseksi talletuspankki voi kuulua vakuusrahastoon.

2 §

Vakuusrahastosta eroaminen

Vakuusrahastoon kuuluva talletuspankki voi erota vakuusrahastosta ilmoittamalla siitä kirjallisesti rahaston hallitukselle. Ero tulee voimaan eroamisilmoituksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden päättyttyä.

Jos vakuusrahastosta eronnut pankki on eroamisvuonna tai viiden sitä välittömästi edeltävän kalenterivuoden aikana saanut avustusta vakuusrahastosta, sen on vakuusrahaston vaatimuksesta, rahaston säännöissä määrätyllä tavalla maksettava avustus takaisin vakuusrahastolle.

3 §

Vakuusrahaston säännöt

Vakuusrahaston säännöissä on mainittava:

- 1) rahaston nimi ja kotipaikka;
- 2) talletuspankin rahaston jäseneksi ottamisesta ja eroamisesta;
- 3) liittymis- ja kannatusmaksun määräytymisperusteet ja perimisajankohta;
- 4) valtuuskunnan jäsenten lukumäärä, eroamisikä ja toimikausi sekä valtuuskunnan päätösvaltaisuus ja tehtävät;
- 5) hallituksen jäsenten lukumäärä, eroamis-ikä, toimikausi sekä hallituksen päätösvaltaisuus ja tehtävät;
- 6) perusteet rahaston vuotuisen ylijäämän käyttämisestä;
- 7) rahaston tilikausi;
- 8) tilintarkastajien lukumäärä ja toimikausi;
- 9) sääntöjen muuttamistapa;
- 10) rahaston purkamisesta.

Vakuusrahaston säännöt ja niiden muutokset on toimitettava Finanssivalvonnalle tiedoksi siten kuin Finanssivalvonta tarkemmin määrää.

4 §

Vakuusrahaston hallinto

Vakuusrahastoa hoitaa siihen kuuluvien talletuspankkien valitsema valtuuskunta ja valtuuskunnan valitsema hallitus.

5 §

Vakuusrahaston kannatusmaksu

Vakuusrahaston valtuuskunta voi määrätä, että rahastoon kuuluvan talletuspankin on vuosittain maksettava vakuusrahaston velvoitteiden täyttämiseksi riittävä kannatusmaksu.

Kannatusmaksun tulee perustua talletuspankin toiminnassaan ottamiin riskeihin. Kannatusmaksun laskentaperusteen on oltava sama kaikille vakuusrahastoon kuuluville pankeille. Eri yhteisömuotoa olevien talletuspankkien kannatusmaksun laskentaperusteet voivat kuitenkin olla keskenään erilaisia. Eri yhteisömuotoa olevia talletuspankkeja ei saa laskentaperustetta määrättäessä perusteettomasti asettaa keskenään eriarvoiseen asemaan. Vakuusrahastolle vuosittain perittävät kannatusmaksut voivat olla enintään 0,5 prosenttia rahastoon kuuluvien pankkien viimeksi vahvistettujen taseiden yhteenlasketusta loppusummasta.

Vakuusrahaston hallitus voi vapauttaa talletuspankin määräajaksi maksamasta kannatusmaksua.

6 §

Vakuusrahaston itsenäisyys

Rahastoon kuuluvalla talletuspankilla ei ole oikeutta vaatia osuuttaan vakuusrahastosta erotettavaksi itselleen eikä luovuttaa sitä toiselle. Tätä osuutta ei saa lukea pankin varoiksi.

7 §

Tuen myöntäminen

Vakuusrahaston varoista voidaan vakuusrahaston päättämin ehdoin antaa avustuslainoja tai avustuksia rahastoon kuuluvalla talletuspankille, jos se on joutunut sellaisiin taloudellisiin vaikeuksiin, että avustuslainan tai avustuksen myöntäminen on sen toiminnan turvaamiseksi tarpeellista. Vakuusrahasto voi myös päättämillään ehdoilla antaa takauksia vakuusrahastoon kuuluvan talletuspankin ottamille lainoille tai merkitä pankin osakkeita tai osuuksia, sen liikkeeseen laskeman pääomalainan tai muita pankin omiin varoihin luettavia sitoumuksia.

Vakuusrahasto ei 1 momentissa tarkoitettuja tukipäätöksiä tehdessään saa ilman perusteltua syytä asettaa rahastoon kuuluvia talletuspankkeja keskenään eriarvoiseen asemaan. Kunkin tukipäätöksen tulee perustua tuettavan pankin taloudellisen tilan huolelliseen selvittämiseen.

Vakuusrahasto voi päättää rahaston varojen luovuttamisesta Valtion vakuusrahastolle käytettäväksi suomalaisen talletuspankin Valtion vakuusrahastosta annetun lain 1 §:n mukaisiin tukitoimiin.

Jos 1 momentissa tarkoitettu pankki sulautuu toiseen pankkiin, avustuslaina, pääomalaina tai avustus voidaan antaa myös vastaanottavalle pankille.

8 §

Avustuslainan takaisin perimisestä luopuminen

Vakuusrahaston valtuuskunnalla on hallituksen esityksestä oikeus kokonaan tai osittain luopua avustuslainan tai pääomalainan takaisin perimisestä, jos takaisin periminen on kohtuutonta avustuslainan tai pääomalainan saaneelle talletuspankille. Vakuusrahaston valtuuskunnan ja hallituksen tulee tehdessään päätöstä avustuslainan tai pääomalainan takaisin perimisestä luopumisesta noudattaa, mitä 7 §:n 2 momentissa säädetään.

Jos vakuusrahastosta lainaa saanut talletuspankki joutuu selvitystilaan tai konkurssiin, avustuslainan tai pääomalainan takaisin maksamiseen saa käyttää vain niitä pankin varoja, jotka jäävät jäljelle, kun pankin muut sitoumukset on täytetty.

9 §

Vakuusrahaston lainanotto

Vakuusrahasto ei saa ottaa toimintaansa varten lainaa, ellei valtiovarainministeriö erityisestä syystä myönnä tähän lupaa.

10 §

Vakuusrahaston varojen sijoittaminen

Vakuusrahaston varat on sijoitettava turvallisella ja rahaston maksuvalmiuden turvaavalla tavalla.

IV OSA

ASIAKKAANSUOJA JA MENETTELYTAVAT ASIAKASLIIKETOIMINNASSA

14 luku (19.12.2014/1199)

(19.12.2014/1199)

14 luku on kumottu L:lla 19.12.2014/1199.

15 luku

Menettelytavat asiakasliiketoiminnassa

1 §

Hyvä pankkitapa

Sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa säädetään, luottolaitoksen on noudatettava hyvää pankkitapaa.

Markkinointi ja sopimusehdot

2 §

Markkinointi

Luottolaitoksen on markkinoinnissaan annettava asiakkaalle markkinoitavasta hyödykkeestä kaikki ne tiedot, joilla saattaa olla merkitystä asiakkaan tehdessä hyödykettä koskevia ratkaisuja.

Luottolaitos ei saa markkinoinnissaan antaa totuudenvastaisia tai harhaanjohtavia tietoja eikä käyttää muutoinkaan asiakkaan kannalta sopimatonta tai hyvän tavan vastaista menettelyä. Kuluttajan kannalta sopimattomasta tai hyvän tavan vastaisesta menettelystä säädetään lisäksi kuluttajansuojalain (38/1978) 2 luvussa.

Markkinointia, joka ei sisällä asiakkaan taloudellisen turvallisuuden kannalta tarpeellisia tietoja, on aina pidettävä sopimattomana.

3 §

Sopimusehdot

Luottolaitos ei saa toiminnassaan käyttää sopimusehtoa, joka ei kuulu luottolaitoksen toimintaan tai jota sen sisältö, osapuolten asema tai olosuhteet huomioon ottaen on pidettävä asiakkaan kannalta kohtuuttomana. Kohtuuttomana sopimusehtoa on pidettävä aina, jos luottolaitoksen toiminnan ulkopuolisten hyödykkeiden hankkiminen tai käyttö asiakkaan kannalta kokonaisuutena arvioiden asiattomasti vaikuttaa luoton saamiseen, sopimuksen voimassaoloon tai muihin sopimuksen ehtoihin taikka jos asiakkaan oikeutta ryhtyä sopimussuhteeseen muun elinkeinonharjoittajan kanssa rajoitetaan.

Luottolaitoksen on toimitettava Finanssivalvonnalle luottolaitoksen toiminnassa käytettävien vakioehtoisten sopimusten ehdot.

Talletusten vastaanottaminen

4 §

Talletuspankin toiminimi

Talletuspankin toiminimessä on oltava sana tai yhdysosa "pankki", ja siitä on ilmevä pankin yhteisömuoto.

5 §

Markkinointirajoitus

Talletuspankki ei saa markkinoinnissaan käyttää talletussuojarahaston antamaa tai muuta vastaavaa talletussuojaa taikka vakuusrahastosuojaa koskevia tietoja rahoitusmarkkinoiden vakautta tai tallettajien

luottamusta vaarantavalla tavalla.

Talletuspankki saa markkinoinnissaan käyttää ainoastaan talletussuojarahaston antamaa tai muuta vastaavaa talletussuojaa taikka omaa vakuusrahastosuojaa koskevia tietoja.

3 momentti on kumottu L:lla 29.3.2019/394.

6 § (9.12.2016/1054)

Asiakkaan oikeus peruspankkipalveluihin

Talletuspankin on maksutiliä, maksupalveluita ja sähköisen tunnistamisen palveluita tarjotessaan tarjottava niitä yhdenvertaisesti ja syrjimättömästi ETA-valtiossa laillisesti asuville. Maksupalveluita tarjoavan talletuspankin on tarjottava euromääräistä perusmaksutiliä, siihen liittyviä maksupalveluita ja sähköisen tunnistamisen palveluita ETA-valtiossa laillisesti asuville luonnollisille henkilöille noudattaen tätä pykälää ja 6 a ja 6 b §:ää. Perusmaksutiliä, siihen liittyviä maksupalveluita ja sähköisen tunnistamisen palveluita tarjotessaan talletuspankin tulee kohdella kaikkia asiakkaita yhdenvertaisesti ja syrjimättömästi. Asiakkaalla tarkoitetaan tässä pykälässä ja 6 a ja 6 b §:ssä luonnollista henkilöä, joka toimii pääasiallisesti sellaisessa tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa.

Talletuspankin on hyväksyttävä tai hylättävä asiakkaan perusmaksutilihakemus ilman aiheetonta viivytystä ja viimeistään kymmenen pankkipäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut hakemuksen. Talletuspankki saa kieltäytyä perusmaksutilin avaamisesta ja perusmaksutiliin liittyvien maksupalveluiden tarjoamisesta vain rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetusta laista (444/2017) tai eräiden Suomelle Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan unionin jäsenenä kuuluvien velvoitusten täyttämistä annetusta laista (659/1967) johtuvasta syystä. (28.6.2017/448)

Kieltäytymisen täsmällinen peruste on ilmoitettava asiakkaalle viivytyksettä, kirjallisesti ja maksutta. Ilmoitusta ei kuitenkaan tule antaa, jos se olisi kansallisen turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain tavoitteiden vastaista. Talletuspankin on annettava asiakkaalle riittävä selvitys menettelystä, jolla tämä voi valittaa hylkäämispäätöksestä ja kuluttajan oikeudesta ottaa yhteyttä toimivaltaiseen viranomaiseen ja vaihtoehtoiseen riitojenratkaisuelimeen sekä annettava asianmukaiset yhteystiedot. (28.6.2017/448)

Talletuspankin on asetettava asiakkaan saataville maksutta helposti käytettävissä olevia tietoja ja annettava riittävä selvitys perusmaksutileistä ja niihin liittyvistä maksupalveluista, sähköisen tunnistamisen palveluista, veloitetavista maksuista sekä käyttöehdoista.

Talletuspankkien on tiedotettava riittävästi yleisöä perusmaksutilien saatavuudesta, perusmaksutilien ja niihin liittyvien maksupalveluiden ominaisuuksista ja ehdoista, sähköisen tunnistamisen palveluista sekä menetelmistä, jotka mahdollistavat vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen käytön.

6 a § (9.12.2016/1054)

Perusmaksutilin ominaisuudet ja siitä perittävät maksut

Talletuspankin tarjoaman perusmaksutilin tulee sisältää seuraavat palvelut:

- 1) perusmaksutilin avaaminen, käyttäminen ja sulkeminen;
- 2) varojen tallettaminen;
- 3) käteisen nostaminen ETA-valtion alueella;
- 4) maksutapahtumien toteuttaminen suoraveloituksina, maksukortilla, tilisiirroilla, pankkipäätteillä, luottolaitoksen toimipisteissä ja luottolaitoksen verkkopalveluissa.

Talletuspankin on tarjottava 1 momentissa tarkoitettuja palveluita yhtä laajasti kuin se jo tarjoaa niitä asiakkailleen, joilla on jokin muu maksutili kuin perusmaksutili. Talletuspankki ei saa rajoittaa 1 momentissa tarkoitettujen palveluiden tai sähköisen tunnistamisen palveluiden tapahtumamääriä. Talletuspankkien on tarjottava vahva sähköinen tunnistuspalvelu perusmaksutiliasiakkaalleen, jos se tarjoaa sitä muille asiakkaille.

Asiakkailta veloitettavien maksujen tulee olla kohtuullisia ja vastattava niistä talletuspankille aiheutuvia todellisia kustannuksia. Maksujen kohtuullisuutta arvioitaessa tulee huomioida ainakin kansallinen tulotaso ja maksutilipalveluista keskimäärin veloitettavat maksut.

6 b § (9.12.2016/1054)

Perusmaksutiliä koskeva puitesopimus sekä puitesopimuksen irtisanominen ja purkaminen

Perusmaksutiliä koskevaan puitesopimukseen sovelletaan maksupalvelulakia (290/2010), jollei tästä pykälästä muuta johdu.

Talletuspankki saa irtisanoa perusmaksutiliä koskevan puitesopimuksen vain, jos:

- 1) asiakkaan maksutilillä ei ole ollut tapahtumia 24 peräkkäisen kuukauden aikana;
- 2) asiakas ei enää asu laillisesti ETA-valtiossa.

Irtisanomisen perusteesta on ilmoitettava asiakkaalle kirjallisesti ja maksutta vähintään kaksi kuukautta ennen irtisanomisen voimaantuloa, jollei perusteen ilmoittaminen olisi kansallisen turvallisuuden tai yleisen järjestyksen vastaista.

Talletuspankki saa purkaa perusmaksutiliä koskevan puitesopimuksen vain, jos:

- 1) asiakas on tahallisesti käyttänyt maksutiliä laittomaan tarkoitukseen; tai
- 2) asiakas on antanut virheellisiä tietoja tai jättänyt antamatta tietoja, ja oikein annetut tiedot olisivat johtaneet perusmaksutilihakemuksen hylkäämiseen.

Talletuspankin on neuvottava irtisanomista ja purkamista koskevassa ilmoituksessaan asiakasta menettelystä, jolla tämä voi valittaa irtisanomisesta tai purkamisesta, ja asiakkaan oikeudesta ottaa yhteyttä toimivaltaiseen viranomaiseen ja vaihtoehtoiseen riidanratkaisuelimeen sekä annettava asianmukaiset yhteystiedot.

6 c § (9.12.2016/1054)

Perusmaksutiliraportointi

Talletuspankin on ilmoitettava Finanssivalvonnalle, tarjoaako se 6 ja 6 a §:ssä tarkoitettuja perusmaksutilejä sekä avattujen perusmaksutilien ja evättyjen perusmaksutilihakemusten lukumäärä.

6 d § (9.12.2016/1054)

Vertailusivusto

Finanssivalvonnan velvollisuudesta pitää yllä palveluntarjoajien maksupalveluistaan veloittamia hintoja vertailevaa sivustoa säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa vertailusivustossa on oltava ainakin:

- 1) vertailutiedot edustavimmista maksutileihin liittyvistä palveluista;
- 2) tieto, kuuluvatko maksutilillä olevat varat rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa tarkoitettun talletussuojan piiriin.

Vertailusivuston on oltava riippumaton ja tarjottava täsmällisiä, ajantasaisia ja riittävän kattavia tietoja maksupalveluista ja niiden hinnoittelusta. Finanssivalvonta ylläpitää verkkosivuillaan luetteloa tämän pykälän mukaisista vertailusivustoista.

Finanssivalvonta voi vertailusivuston ylläpitäjänä veloittaa palveluntarjoajalta kohtuulliset kustannukset sivuston perustamisesta ja ylläpidosta. Sivuston käytön on oltava kuluttajille maksuton.

7 §

Talletusta koskeva sopimus

Talletettaessa varoja pankkiin pankin ja tilinavaajan välillä on tehtävä talletusta koskeva sopimus. Tilinavaajan henkilöllisyys on aina todettava ja sopimukseen on merkittävät riittävät tiedot tilinavaajasta, omistajasta ja käyttöön oikeutetuista.

Jos talletuksesta annetaan erillinen todiste, se on asetettava nimetylle henkilölle ja se voidaan siirtää vain nimetylle henkilölle.

Talletusta koskevaan 1 momentissa tarkoitettuun sopimukseen otetusta erityisestä ehdosta on oltava merkintä myös todisteessa. Ehto, lukuun ottamatta tilinomistajan määräystä tilin käyttöön oikeutetuista, voidaan muuttaa tai peruuttaa vain pankin suostumuksella.

8 §

Vajaavaltainen tilinomistaja

Viisitoista vuotta täyttänyt vajaavaltainen voi itse tehdä talletuspankin kanssa talletusta koskevan sopimuksen niistä varoista, joista hänellä holhoustoimesta annetun lain ([442/1999](#)) [25 §:n](#) 1 momentin mukaan tai muulla perusteella on oikeus määrätä, sekä tallettaa ja nostaa varoja ja muutoinkin määrätä talletuksesta. Edunvalvoja voi kuitenkin holhousviranomaisen suostumuksella ottaa talletetut varat hoitoonsa, jos vajaavaltaisen etu sitä vaatii.

Jos viisitoista vuotta täyttäneen vajaavaltaisen nimiin on talletuspankkiin talletettu varoja ehdolla, että ainoastaan hänellä itsellään on oikeus nostaa varoja, talletetuista varoista määräävät vajaavaltainen ja hänen edunvalvojansa yhdessä. Ehdosta voidaan kuitenkin poiketa tuomioistuimen luvalla.

9 §

Koronmaksuvelvollisuuden lakkaaminen

Kun kymmenen vuotta on kulunut sen kalenterivuoden lopusta, jonka kuluessa talletuspankkiin talletettujen varojen tiliä on viimeksi käytetty, lakkaa talletuspankin velvollisuus maksaa korkoa talletetuille varoille, jollei tiliehdoista muuta johdu.

10 §

Kuittaus

Talletuspankki ei saa vastasaatavallaan kuitata sellaisia yksityishenkilön tilillä olevia tai tälle maksettavaksi osoitettuja varoja, joita ei lain mukaan saa ulosmitata. Pankin on ennen kuittausta selvitettävä varojen ulosmittauskelpoisuus. Kuittausvaatimuksesta on ilmoitettava tilinomistajalle. Tämän momentin vastainen kuittaus on mitätön.

Jos varojen ulosmittauskelpoisuuden selvittäminen ei ole mahdollista ilman kohtuutonta vaivaa, pankki saa kuitenkin vaatia kuittausta, jos se ilmoittaa tilinomistajalle kuittausvaatimuksen yhteydessä kirjallisesti 1 momentissa säädetystä kuittausoikeuden rajoituksesta sekä tässä momentissa säädetystä kuittauksen peruuntumisesta. Kuittaus peruuntuu, jos tilinomistaja 14 päivän kuluessa kuittausvaatimuksesta tiedon saatuaan esittää selvityksen siitä, etteivät varat ole ulosmittauskelpoisia. Jollei kuittausvaatimuksen tiedoksisaamisen ajankohdasta voida esittää muuta selvitystä, vaatimuksen katsotaan tulleen tilinomistajan tietoon seitsemäntenä päivänä vaatimusta koskevan ilmoituksen lähettämisestä. Jos tilinomistajalle ei anneta tässä momentissa säädettyjä tietoja, kuittaus on mitätön.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske tilinomistajan nimenomaiseen valtuutukseen perustuvia veloituksia tilillä olevista varoista. Tällaisen valtuutuksen tilinomistaja voi peruuttaa milloin tahansa. Muu sopimus, jolla vähennetään tilinomistajalle tämän pykälän mukaan kuuluvia oikeuksia, on mitätön.

Luotonanto

11 §

Enimmäisluototussuhde

Luottolaitos saa myöntää kuluttajaluottoa, jonka vakuudeksi annetaan asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat yhteisöosuudet, asuinkiinteistö tai kiinteistöä koskeva käyttöoikeus, enintään tämän pykälän mukaisen luototussuhteen mukaisen määrän, jos luotolla on tarkoitus:

1) hankkia asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat yhteisöosuudet, asuinkiinteistö tai sellainen asuinrakennus, joka sijaitsee kiinteistöä koskevan käyttöoikeuden nojalla hallitulla alueella; tai

2) tehdä asuinhuoneiston, asuinkiinteistön tai asuinrakennuksen peruskorjaus.

(14.10.2016/854)

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna vakuutena ei oteta huomioon henkilötakausta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun luoton määrä saa olla enintään 90 prosenttia vakuuksien käyvästä arvosta luottoa myönnettäessä.

Poiketen siitä, mitä 3 momentissa säädetään, ensiasunnon hankintaa varten otetun luoton määrä saa olla enintään 95 prosenttia vakuuksien käyvästä arvosta luottoa myönnettäessä.

Finanssivalvonta voi rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien poikkeuksellisen kasvun rajoittamiseksi päättää alentaa edellä 3 ja 4 momentissa säädettyjä luoton enimmäismääriä enintään 10 prosenttiyksiköllä. Finanssivalvonta voi myös rajoittaa muiden vakuuksien kuin esinevakuuksien huomioon ottamista luototussuhdetta laskettaessa, jos se on tarpeen tässä momentissa tarkoitettujen riskien hallitsemiseksi. Finanssivalvonnan on vähintään vuosittain tehtävä päätös tämän momentin nojalla tehdyn päätöksen muuttamisesta tai voimassaolon jatkamisesta. Finanssivalvonnan on internetsivustollaan julkistettava periaatteet, joita se noudattaa tämän momentin soveltamisedellytysten arvioinnissa. Tässä momentissa tarkoitetun päätöksen valmisteluun sovelletaan, mitä 10 luvun 4 §:ssä säädetään muuttuvaa lisäpääomavaatimusta koskevan päätöksen valmistelusta lukuun ottamatta 10 luvun 4 §:n 2 momentissa säädettyä määräaika. (26.3.2021/233)

Päätös, jolla tässä pykälässä tarkoitettua luoton enimmäismäärää alennetaan, tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua päätöksen tekemisestä tai sitä myöhemmästä Finanssivalvonnan päättämästä ajankohdasta lukien.

Finanssivalvonta voi antaa määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen vakuuksien ja niiden käyvän arvon tarkemmasta määrittelystä sekä niistä erityisistä tilanteista, joissa luottolaitos voi poiketa 3 ja 4 momentin mukaisista rajoituksista.

12 §

Vakuuden edelleenpanttaaminen

Luottolaitos ei saa vakuuden omistajan suostumuksetta pantata edelleen luottolaitokselle annettua vakuutta.

12 a § (14.10.2016/854)

Ammatilliset vaatimukset

Luottolaitoksen palveluksessa olevilla ja muutoin luottolaitoksen lukuun toimivilla henkilöillä, jotka osallistuvat kuluttajansuojalain 7 a luvun soveltamisalaan kuuluvien luottojen myöntämiseen, on oltava luottotoimintaa koskeva riittävä tietämys ja pätevyys ottaen huomioon kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/17/EU (*asuntoluottodirektiivi*) III liitteessä säädetyt vaatimukset. Myös henkilöillä, joiden välittömän johdon ja valvonnan alaisina edellä tarkoitettut henkilöt toimivat, on oltava vastaava tietämys ja pätevyys. Vaadittavasta tietämyksestä ja pätevyydestä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Jos kuluttajansuojalain 7 a luvun soveltamisalaan kuuluvaa kuluttajaluottoa myönnettäessä arvioidaan mainitun luvun 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua asunto-omaisuutta, arvioitsijalla on oltava arviointitehtävään tarvittava riittävä ammattitaito.

13 § (26.3.2021/233)

Luotonanto ja sijoittaminen eräissä tapauksissa

Luottolaitoksen lähipiiriin kuuluvalla luonnollisella henkilöllä, yhteisöllä tai säätiöllä annettavaa luottoa ja siihen rinnastettavaa muuta rahoitusta koskevat päätökset sekä lähipiiriin kuuluvaan yritykseen sijoittamista

koskevat päätökset taikka tällaiseen luotonantoon ja sijoittamiseen sovellettavat yleiset ehdot on hyväksyttävä luottolaitoksen hallituksessa. Tässä pykälässä tarkoitettujen muiden liiketoimien kuin tavanomaisten henkilöstöluottojen ehtoihin sovelletaan 5 luvun 15 §:n 3 momenttia.

Luottolaitoksen lähipiiriin kuuluu:

- 1) se, jolla omistuksen, optio-oikeuden tai vaihtovelkakirjalainan nojalla on tai voi olla vähintään 20 prosenttia luottolaitoksen osakkeista, osuuksista tai niiden tuottamasta äänimäärästä taikka vastaava omistus tai äänivalta luottolaitoksen konserniin kuuluvassa yhteisössä taikka luottolaitoksessa määräysvaltaa käyttävässä yhteisössä, jollei omistuksen kohteena olevan yhtiön merkitys koko konsernin kannalta ole vähäinen;
- 2) luottolaitoksen hallituksen jäsen, varajäsen, toimitusjohtaja ja tämän sijainen ja luottolaitoksen toimivaan johtoon kuuluva henkilö;
- 3) 2 kohdassa tarkoitettun henkilön lapsi, vanhempi, aviopuoliso tai henkilöön rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö;
- 4) luottolaitoksen hallintoneuvoston jäsen, tilintarkastaja, varatilintarkastaja ja tilintarkastusyhteisön toimihenkilö, jolla on päävastuu tilintarkastuksesta;
- 5) 4 kohdassa tarkoitettun henkilön alaikäinen lapsi sekä aviopuoliso tai henkilöön rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö;
- 6) 2 tai 4 kohtaa vastaavassa asemassa 1 kohdassa tarkoitettussa yrityksessä oleva henkilö ja tällaisen henkilön alaikäinen lapsi sekä aviopuoliso tai henkilöön rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö;
- 7) elinkeinotoimintaa harjoittava yhteisö, jossa 2 tai 3 kohdassa tarkoitettulla henkilöllä yksin tai yhdessä toisen mainituissa kohdissa tarkoitettun henkilön kanssa on vähintään 10 prosentin omistusosuus, tätä vastaava määräysvalta tai muu olennainen vaikutusvalta, tai jos henkilö kuuluu tällaisen yhteisön johtoon hallituksen jäsenenä, toimitusjohtajana, toimitusjohtajan sijaisena tai muussa toimivaan johtoon kuuluvassa tehtävässä;
- 8) muu kuin 7 kohdassa tarkoitettu yhteisö ja säätiö, jossa tässä momentissa tarkoitettulla henkilöllä yksin tai yhdessä toisen tässä momentissa tarkoitettun henkilön kanssa on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu määräysvalta.

Sen estämättä, mitä 2 momentin 4 kohdassa säädetään, luottolaitoksen hallintoneuvoston jäsenen sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään hallituksen jäsenestä, jos hallintoneuvostolle on luottolaitoksen yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä siirretty tämän lain mukaan hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

Luottolaitoksen on pidettävä luetteloa 2 momentissa tarkoitetuista luonnollisista henkilöistä, yhteisöistä ja säätiöistä. Luettelon tiedot ja siinä tapahtuneet muutokset sekä luettelossa mainituille luonnollisille henkilöille, yhteisöille ja säätiöille myönnettyjä luottoja tai yhteisöön tehtyjä sijoituksia koskevat 1 momentissa tarkoitettut päätökset tai ehdot on ilmoitettava Finanssivalvonnalle vaadittaessa. Tässä momentissa säädettyä velvollisuutta luettelon pitämiseen ei sovelleta sellaiseen luottolaitokseen, joka ei myönnä luottoja 2 momentissa tarkoitettuun lähipiiriin kuuluville tai tee sijoituksia lähipiiriin kuuluvaan yhteisöön.

Mitä tässä pykälässä säädetään luoton antamisesta, sovelletaan myös takauksen antamiseen tai muuhun vakuuden asettamiseen toisen antaman luoton maksamisesta.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettujen päätösten kirjaamisesta sekä 4 momentissa tarkoitettun luettelon pitämisestä ja mainitussa momentissa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisesta Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta voi lisäksi antaa tarkempia määräyksiä siitä, milloin 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua yhteisöä pidetään koko konsernin kannalta vähäisenä.

Pankkialaisuus ja asiakkaan tunteminen

14 §**Salassapitovelvollisuus**

Joka luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen, luottolaitosten yhteenliittymän taikka luottolaitoksen asiamiehen tai muun luottolaitoksen lukuun toimivan yrityksen toimielimen jäsenenä tai varajäsenenä tai niiden palveluksessa taikka niiden toimeksiannosta tehtävää suorittaessaan on saanut tietää luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun ryhmittymään kuuluvan yrityksen asiakkaan tai muun sen toimintaan liittyvän henkilön taloudellista asemaa tai yksityisen henkilökohtaisia oloja koskevan seikan taikka liikesalaisuuden, on velvollinen pitämään sen salassa, jollei se, jonka hyväksi vaihtovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan sen ilmaisemiseen. Salassa pidettäviä tietoja ei saa antaa myöskään yhtiökokoukselle, isäntien kokoukselle, osuuskunnan kokoukselle tai edustajistolle taikka hypoteekkiyhdistyksen kokoukselle eikä kokoukseen osallistuvalla osakkeenomistajalle tai jäsenelle. (10.8.2018/628).

Luottolaitoksella ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä on velvollisuus antaa 1 momentissa tarkoitettuja tietoja syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi sekä muulle viranomaiselle, jolla on lain mukaan oikeus saada sellaisia tietoja.

Luottolaitoksella on oikeus antaa 1 momentissa tarkoitettuja tietoja kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulle pörssille, monenkeskisen kaupankäynnin järjestäjälle ja organisoidun kaupankäynnin järjestäjälle, jos tiedot ovat välttämättömiä niille säädetyn valvontatehtävän tai tietojen säilytysvelvollisuuden turvaamiseksi. Luottolaitoksella on sama oikeus antaa tietoja toisessa ETA-valtiossa toimivalle kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 3 luvun 1 §:ssä tarkoitettulle pörssiä vastaavalle markkinoiden ylläpitäjälle. (28.12.2017/1073).

Luottolaitoksella on 1 momentin estämättä oikeus harjoittaa liiketoimintaansa tavanomaisesti kuuluvaa luottotietotoimintaa.

Mitä osuuskuntalain 7 luvun 14 §:ssä säädetään, ei koske luottolaitosta eikä sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaa yritystä.

15 § (29.3.2019/394)**Tietojen luovuttamista koskevat poikkeukset salassapitovelvollisuuteen**

Jollei yleisestä tietosuojasetuksesta muuta johdu, luottolaitoksella ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä on 14 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa välttämättömiä tietoja:

1) samaan konserniin, konsolidointiryhmään, talletuspankkien yhteenliittymään tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvalla yritykselle asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista, markkinointia sekä konsernin, konsolidointiryhmän, talletuspankkien yhteenliittymän tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymän riskienhallintaa varten; mitä tässä kohdassa säädetään, ei kuitenkaan koske sellaisia tietoja, jotka perustuvat asiakkaan ja muun kuin ryhmittymään kuuluvan yrityksen välisten maksutietojen rekisteröintiin;

2) sellaiselle yritykselle, joka kuuluu luottolaitoksen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään markkinointia sekä asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista varten, jos tiedot ovat sen asiakasrekisterissä;

3) toiselle luottolaitokselle, rahoituslaitokselle, sijoituspalveluyritykselle, maksulaitokselle tai talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvalla yritykselle taikka samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvalla yritykselle tai yhteisölle näihin kohdistuvista rikoksista tämän luvun 18 a §:ssä tarkoitettut tiedot, jotka ovat välttämättömiä rahoitusmarkkinoilla toimiviin yrityksiin kohdistuvan rikollisuuden ehkäisemiseksi;

4) luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle luottotietorekisteriin merkitsemistä varten asiakkaan voimassa olevien luottosopimusten ja takaussitoumusten yksilöimiseksi tarpeelliset tiedot sekä tiedot luottojen maksamatta olevasta määrästä;

5) tieteelliseen tutkimuskäyttöön, jos asiakirjan valmistamisesta on kulunut vähintään 60 vuotta ja asiakirjan vastaanottaja antaa kirjallisen sitoumuksen siitä, ettei hän käytä asiakirjaa sen henkilön, jota asiakirja koskee, tai hänen läheisensä vahingoksi tai halventamiseksi taikka sellaisten muiden etujen loukkaamiseksi, joiden suojaksi salassapitovelvollisuus on säädetty;

6) finanssialan sopimus pohjaiselle asiakasorganisaatiolle tai muulle sellaiselle riidanratkaisuelimelle, joka on kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/11/EU 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettu Euroopan komissiolle, sinne saatetun asian käsittelemistä varten.

Mitä 1 momentin 1 kohdassa säädetään, sovelletaan myös säästöpankkien ja osuuspankkien keskusrahailaitoksiin.

Edellä 1 momentin 1–4 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa voidaan luovuttaa vain tietoja, jotka ovat välttämättömiä kyseessä olevien tehtävien suorittamiseksi, ja jos tietojen vastaanottajaa koskee tässä laissa säädetty tai vastaava salassapitovelvollisuus.

Mitä edellä 1 momentin 1, 2 ja 4–6 kohdassa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske yleisen tietosuoja-asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitettujen tietojen luovuttamista.

16–17 §

16–17 § on kumottu L:lla 29.3.2019/394.

18 §

Asiakkaiden tunteminen

Luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen on tunnettava asiakkaansa. Luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen on lisäksi tunnistettava asiakkaan tosiasiallinen edunsaaja ja henkilö, joka toimii asiakkaan lukuun, sekä tarvittaessa todennettava tämän henkilöllisyys. Luottolaitos ja sen konsolidointiryhmään kuuluva yritys eivät saa tarjota asiakkaalleen nimettömiä tilejä tai tallelokeroita. Tässä momentissa säädettyä velvollisuutta täytettäessä voidaan hyödyntää 2 momentissa tarkoitettuja järjestelmiä. (1.6.2018/405)

Luottolaitoksella ja sen konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä on oltava riittävät riskienhallintajärjestelmät, joilla ne voivat arvioida asiakkaista toiminnalleen aiheutuvia riskejä.

Asiakkaan tuntemisessa on lisäksi voimassa, mitä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetussa laissa säädetään. (28.6.2017/448)

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitetuista asiakkaan tuntemisessa noudatettavista menettelytavoista ja 2 momentissa tarkoitettusta riskienhallinnasta.

18 a § (29.3.2019/394)

Henkilötietojen käsittely

Luottolaitos ja rahoituslaitos voivat käsitellä tietoja asiakashäiriöihin liittyvistä henkilötiedoista ja ylläpitää niitä koskevaa rekisteriä (*asiakashäiriörekisteri*) siinä laajuudessa kuin se on välttämätöntä niiden toimintaan välittömästi kohdistuvien asiakashäiriöiden, rikosten tai rikkomusten estämiseksi ja selvittämiseksi.

Asiakashäiriörekisteriin saadaan merkitä tiedot:

- 1) rekisteröidyn nykyisestä tai entisestä asiakkuussuhteesta;
- 2) maksujen viivästymisestä ja laiminlyönnistä;
- 3) rikoksesta, epäilystä rikoksesta tai rikkomuksesta;
- 4) luottolaitoksesta tai rahoituslaitoksesta, johon rikos, epäilty rikos tai rikkomus kohdistuu;

- 5) teon tai epäillyn teon ajankohdasta ja rekisteriin merkitsemisen ajankohdasta;
- 6) rekisteröidyn nimestä, henkilötunnuksesta, osoitteesta ja ammatista;
- 7) tuomioistuimesta tai esitutkintaviranomaisesta, jossa asia on vireillä;
- 8) käsiteltävän tiedon ilmoittajasta ja tallentajasta.

Luottolaitos tai rahoituslaitos ei saa tehdä merkintää asiakashäiriörekisteriin ennen kuin epäillystä rikoksesta tai rikkomuksesta on ilmoitettu esitutkintaviranomaiselle tai syyttäjälle taikka kun erääntynyt saaminen on ollut maksamatta enemmän kuin 60 päivää eräpäivästä. Merkintä rekisteriin on tehtävä viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun:

- 1) luottolaitos tai rahoituslaitos on saattanut rikosprosessin vireille;
- 2) luottolaitos tai rahoituslaitos on saanut tiedon siitä, että joku muu on saattanut rikosprosessin vireille;
- 3) syyttäjä on päättänyt nostaa asiassa syytteen; tai
- 4) maksu on erääntynyt.

Rikosta koskevat tiedot on poistettava asiakashäiriörekisteristä välittömästi sen jälkeen, kun rekisteröity on alioikeuden tuomiolla todettu syyttömäksi, oikeusprosessista on luovuttu tai jos ylempi oikeusaste vapauttaa alemman oikeusasteen tuomitseman henkilön. Luottolaitos tai rahoituslaitos voi rekisteröidä tiedot uudelleen, jos ylempi oikeusaste tuomitsee henkilön, jonka alempi oikeusaste on vapauttanut.

Rikosta koskevat tiedot on poistettava asiakashäiriörekisteristä viimeistään viiden vuoden kuluttua siitä, kun kyseistä rikosta koskeva tieto on ensimmäisen kerran rekisteröity. Maksuhäiriötä koskeva tieto on poistettava viimeistään, kun maksun suorittamisesta on kulunut kaksi vuotta.

Rekisteröidylle on ilmoitettava tietojen käytöstä päätöksenteossa, jos luoton epääminen tai muu rekisteröidylle kielteinen päätös johtuu asiakashäiriörekisterissä olevista tiedoista.

19 §

Menettelytapasäännösten soveltaminen konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan vastaavasti luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen.

19 a § (9.12.2016/1054)

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 6 ja 6 a §:ssä tarkoitetusta perusmaksutilistä, sen ominaisuuksista ja tarjottavista palveluista, 6 c §:ssä tarkoitetusta perusmaksutiliraportoinnista sekä 6 d §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista vertailusivuston tiedoista ja ominaisuuksista.

15 a luku (9.12.2016/1054)

Tilinsiirtopalvelut

1 § (9.12.2016/1054)

Velvollisuus tarjota tilinsiirtopalvelua

Luottolaitoksen on tarjottava tilinsiirtopalvelua kuluttajille.

2 § (9.12.2016/1054)

Tilinsiirtopalvelusta annettavat tiedot, veloittavat maksut ja vahingonkorvausvelvollisuus

Luottolaitoksen on asetettava kuluttajien saataville vähintään tiedot:

- 1) tilinsiirron toteutukseen osallistuvien tehtävistä;
- 2) toteutusaikatauluista;

- 3) veloituksista;
- 4) kuluttajalta pyydetävistä tiedoista;
- 5) riitojenratkaisumenettelystä.

Luottolaitoksen on asetettava 1 momentissa tarkoitetut tiedot saataville maksutta paperilla tai muulla pysyvällä välineellä kaikissa kuluttajille avoimissa luottolaitoksen tiloissa ja sen verkkosivuilla.

Kuluttajien tulee saada maksutta siirtävältä ja vastaanottavalta luottolaitokselta tiedot voimassa olevista pysyväistoimeksiannoista, suoraveloituksista, suoramaksuvaltuutuksista ja sähköisistä laskuista. Siirtävä luottolaitos ei saa veloittaa vastaanottavaa luottolaitosta tai kuluttajaa 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista eikä tilin sulkemisesta. Muiden tilinsiirtoon liittyvien palveluiden veloitusten tulee olla kohtuullisia ja vastattava luottolaitoksen kustannuksia.

Luottolaitoksen tulee viivytyksettä korvata kuluttajalle aiheutuvat taloudelliset vahingot, jotka johtuvat suoraan siitä, että luottolaitos laiminlyö tämän luvun mukaiset tilinsiirtopalveluun liittyvät velvollisuutensa. Korvausvelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos luottolaitos voi vedota epätavallisiin ja ennalta arvaamattomiin seikkoihin, joihin se ei olisi voinut vaikuttaa ja joiden seurauksia se ei kaikkea huolellisuutta noudattamalla olisi voinut välttää.

3 § (9.12.2016/1054)

Vastaanottavan luottolaitoksen velvollisuudet

Vastaanottavan luottolaitoksen on kahden pankkipäivän kuluessa kuluttajan valtuutuksen saatuaan pyydettävä, että siirtävä luottolaitos:

- 1) toimittaa vastaanottavalle luottolaitokselle ja pyydettyä kuluttajalle luettelon voimassa olevista pysyväistoimeksiannoista, suoraveloituksista, suoramaksuvaltuutuksista ja sähköisistä laskuista, sekä viimeisen 13 kuukauden ajalta tiedot saapuneista toistuvista tilisiirroista, sähköisistä laskuista ja tililtä tehdyistä suoraveloituksista ja suoramaksuista;
- 2) lopettaa suoraveloitusten, saapuvien tilisiirtojen ja sähköisten laskujen hyväksymisen;
- 3) peruuttaa pysyväistoimeksiannot ja suoramaksuvaltuutukset;
- 4) siirtää tilinsaldon vastaanottavan luottolaitoksen ylläpitämälle tilille;
- 5) sulkee tilin ja siihen liittyvät maksuvälineet siirtävällä luottolaitoksella.

Vastaanottavan luottolaitoksen on ilmoitettava siirtävälle luottolaitokselle riittävät tiedot vastaanottavan luottolaitoksen ylläpitämästä kuluttajan tilistä ja sähköisten laskujen osoitteesta sähköisten laskujen ja 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun tilinsaldon siirron toteuttamiseksi.

Vastaanottavan luottolaitoksen on viiden pankkipäivän kuluessa saatuaan 1 momentissa tarkoitetut tiedot:

- 1) tehtävä tarpeelliset toimet pysyväistoimeksiantojen, suoraveloitusten ja suoramaksujen toteuttamiseksi ja sähköisten laskujen vastaanottamiseksi sekä toteutettava ja vastaanotettava ne valtuutuksen mukaisesti;
- 2) tiedotettava kuluttajalle tämän euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012 5 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista oikeuksista;
- 3) ilmoitettava toistuvien tilisiirtojen tekijöille ja suoraveloittajille tiedot vastaanottavan luottolaitoksen ylläpitämästä maksutilistä ja sähköisiä laskuja käyttäville laskuttajille sähköisten laskujen osoitteesta sekä toimitettava näille kopio valtuutuksesta;
- 4) ilmoitettava suoraveloittajille ja sähköisiä laskuja käyttäville laskuttajille päivä, josta alkaen suoraveloitukset tehdään vastaanottavan luottolaitoksen ylläpitäältä tililtä ja sähköiset laskut

vastaanotetaan vastaanottavan luottolaitoksen ylläpitämään sähköisten laskujen osoitteeseen.

Kuluttajan antamamassa valtuutuksessa asetetun määräpäivän, jolloin aloitetaan 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen pysyväistoimeksiantojen, suoraveloitusten, suoramaksujen ja sähköisten laskujen toteuttaminen, on oltava vähintään kuusi pankkipäivää siitä, kun vastaanottava luottolaitos saa 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettut tiedot.

Jos kuluttaja toimittaa itse 3 momentin 3 ja 4 kohdassa määritellyt tiedot maksajille, suoraveloittajille ja sähköisiä laskuja käyttäville laskuttajille, vastaanottavan luottolaitoksen tulee toimittaa kuluttajalle 3 momentissa säädettyssä ajassa vakiokirje, jossa ilmoitetaan yksityiskohtaiset tiedot maksutilistä, sähköisten laskujen osoitteesta ja valtuutuksessa määrätty alkamispäivä.

4 § (9.12.2016/1054)

Siirtävän luottolaitoksen velvollisuudet

Siirtävän luottolaitoksen on toimitettava 3 §:ssä tarkoitettut tiedot viiden pankkipäivän kuluessa ja suoritettava toimenpiteet kuluttajan antamassa valtuutuksessa määriteltynä päivänä.

Tiliin liitettyjen maksuvälineiden käyttöä ei saa estää ennen kuluttajan antamassa valtuutuksessa määriteltyä päivää. Jos maksutilin sulkeminen ei ole mahdollista kuluttajan maksamattomien sitoumusten vuoksi, tästä on ilmoitettava kuluttajalle ilman aiheetonta viivytystä.

5 § (9.12.2016/1054)

Rajat ylittävä tilinsiirto

Siirtävän luottolaitoksen on saatuaan kuluttajalta pyynnön:

- 1) annettava maksutta kuluttajalle 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa määritellyt tiedot;
- 2) siirrettävä positiivinen saldo vastaanottavan palveluntarjoajan ylläpitämälle tilille;
- 3) suljettava maksutili.

Kuluttajan asettama määräpäivä 1 momentissa tarkoitetuille toimenpiteille on oltava vähintään kuusi pankkipäivää siitä, kun siirtävä luottolaitos saa pyynnön. Jos maksutilin sulkeminen ei ole mahdollista kuluttajan maksamattomien sitoumusten vuoksi, tästä on ilmoitettava kuluttajalle ilman aiheetonta viivytystä.

6 § (9.12.2016/1054)

Tilinsiirtoraportointi

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle tässä luvussa tarkoitettussa tilinsiirtopalvelussa siirrettyjen tilien ja evätyjen siirtohakemusten lukumäärä.

7 § (9.12.2016/1054)

Vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely

Luottolaitoksen on varmistettava, että kuluttajan ja luottolaitoksen väliset palveluista perittävien maksujen avoimuutta ja vertailtavuutta, perusmaksutiliä tai siihen liittyviä palveluita, sähköisen tunnistamisen palveluita tai tilinsiirtoa koskevat yksittäiset erimielisyydet voidaan saattaa ratkaisusuosituksia antavan riippumattoman toimielimen käsiteltäväksi. Toimielimen sääntöjen tulee turvata erimielisyyksien puolueeton, avoin, tehokas ja oikeudenmukainen käsittely.

Talletuspankin on neuvottava kuluttajaa menettelyistä saattaa talletuspankin päätös perusmaksutilihakemuksen hylkäämisestä tai perusmaksutilin irtisanomisesta tai purkamisesta vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi.

8 § (9.12.2016/1054)

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 6 §:ssä tarkoitettusta tilinsiirtoraportoinnista.

V OSA**ULKOMAISEN LUOTTOLAITOKSEN TOIMINTA SUOMESSA****16 luku****Ulkomaisten ETA-luottolaitoksen ja ulkomaisen ETA-rahoituslaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja palvelujen tarjoaminen Suomeen (26.3.2021/233)****1 § (26.3.2021/233)**

Ulkomaisten ETA-luottolaitoksen ja ulkomaisen ETA-rahoituslaitoksen oikeus sivuliikkeen perustamiseen ja palvelujen tarjoamiseen

Ulkomainen ETA-luottolaitos, toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanut rahoituslaitos (*ulkomainen ETA-rahoituslaitos*) ja tällaisen rahoituslaitoksen tytäryritys saa perustaa sivuliikkeen Suomeen tai muuten tarjota Suomessa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sen toimilupaan.

Mitä tässä luvussa säädetään ulkomaisesta ETA-luottolaitoksesta, koskee myös ulkomaista ETA-rahoituslaitosta ja tällaisen rahoituslaitoksen tytäryritystä.

2 §**Sivuliikkeen perustamisesta ilmoittaminen**

Ulkomainen ETA-luottolaitos voi perustaa sivuliikkeen Suomeen laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen ilmoitettua sivuliikkeen perustamisesta Finanssivalvonnalle.

Ilmoituksessa on oltava riittävät tiedot perustettavaksi aiotun sivuliikkeen toimipaikasta, liiketoiminnasta ja hallinnosta sekä vastuuhenkilöistä, joista yksi on nimettävä sivuliikkeen johtajaksi.

Ilmoituksessa on myös mainittava luottolaitoksen toimilupaan sisältyvät tämän luvun 1 §:ssä tarkoitetut palvelut, omien varojen määrä, omien varojen vähimmäismäärä ja vakuusjärjestelmä, joka suojaa sivuliikkeen tallettajien saamia, sekä sen kattavuus.

Ulkomaisten ETA-luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle kirjallisesti 2 momentissa tarkoitettuihin tietoihin tulevista muutoksista vähintään kuukautta ennen niiden toteuttamista. Finanssivalvonta voi muuttaa aiottujen muutosten vuoksi Finanssivalvonnasta annetun lain 59 §:ssä tarkoitettua ilmoituksessa asetettuja määräyksiä ja ehtoja.

3 §**Sivuliikkeen toiminnan aloittaminen**

Sivuliike voi aloittaa toimintansa, kun ulkomainen ETA-luottolaitos on saanut Finanssivalvonnasta annetun lain 59 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tai, jos Finanssivalvonta ei ole tehnyt ilmoitusta mainitussa pykälässä säädettyssä määräajassa, kun sen käsittelylle säädetty määräaika on päättynyt.

4 §**Sivuliikkeen toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen**

Finanssivalvonnan oikeudesta kieltää kokonaan tai osittain sivuliikkeen toiminnan jatkaminen säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 61 §:ssä.

17 luku**Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen****1 §****Sivuliikkeen perustaminen**

Kolmannen maan luottolaitos voi Suomeen perustetusta sivuliikkeestä tarjota sellaisia 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sivuliikkeelle 2 §:n mukaisesti myönnettyyn toimilupaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella voi lisäksi olla Suomessa edustusto.

1 a § (15.3.2019/300)**Poikkeus sivuliikkeen toimilupavaatimuksesta**

Kolmannen maan luottolaitos voi sijoituspalvelulain 5 luvun 7 §:n 2 ja 3 momentissa säädetyin edellytyksin tarjota Suomessa sivuliikettä perustamatta sijoituspalvelua tai harjoittaa sijoitustoimintaa sekä tarjota oheispalveluita.

2§

Sivuliikkeen toimiluvan hakeminen

Kolmannen maan luottolaitoksen, joka aikoo harjoittaa Suomessa luottolaitostoimintaa, on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa Suomeen perustettavalle sivuliikkeelle. Hakemuksesta on pyydetty lausunto Suomen Pankilta sekä talletussuojarahastolta, jos luottolaitos vastaanottaa talletuksia, ja sijoittajien korvausrahastolta, jos luottolaitos tarjoaa sijoituspalveluja.

Hakemukseen on liitettävä tarpeelliset selvitykset luottolaitoksen:

- 1) omistuksesta;
- 2) johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta;
- 3) hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta;
- 4) riskien hallinnasta;
- 5) vakavaraisuudesta ja maksuvalmiudesta ja niiden hallinnasta;
- 6) kotimaan lainsäädännöstä ja finanssivalvonnasta.

Hakemukseen on liitettävä lisäksi tarpeelliset selvitykset sivuliikkeen hallinnon ja toiminnan järjestämisestä, asiakkaiden tunnistamiseksi ja rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi noudatetuista menettelytavoista, sivuliikkeen johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta sekä sivuliikkeen käytössä Suomessa olevista varoista.

Säännöksiä hakemuksessa ilmoitettavista yhteystiedoista sekä tarkempia säännöksiä hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan antaa valtiovarainministeriön asetuksella.

3§

Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen

Finanssivalvonnan on myönnettävä toimilupa, jos:

- 1) luottolaitoksen toiminta ei olennaisesti eroa suomalaiselle luottolaitokselle sallitusta toiminnasta;
- 2) kolmannen maan luottolaitokseen sen kotivaltiossa sovellettava lainsäädäntö vastaa kansainvälisesti hyväksytyjä finanssivalvonnan sekä rahoitusjärjestelmän rikollisen hyväksikäytön estämistä koskevia suosituksia;
 - 2 a) sivuliike saa sen kotivaltion lainsäädännön ja toimilupansa nojalla vastaanottaa yleisöltä talletuksia, eikä sivuliikkeen tallettajiin luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön nojalla sovellettava talletussuoja olennaisesti poikkea suomalaisen talletuspankin tallettajiin sovellettavasta talletussuojasta; (19.12.2014/1199).
- 3) luottolaitoksen vakavaraisuus, suuret asiakasriskit, maksuvalmius, sisäinen valvonta, riskienhallintajärjestelmät sekä omistajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus eivät olennaisesti poikkea tämän lain vaatimuksista;
- 4) luottolaitosta muutenkin valvotaan sen kotivaltiossa riittävän tehokkaasti;
- 5) luottolaitoksella on Suomessa varoja vähintään 18 luvun 4 §:n 2 momentissa säädetty määrä sivuliikkeen harjoittamaa toimintaa varten;
- 6) sivuliikkeen hallinto on järjestetty terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti;

7) sivuliikkeen johtaja täyttää 7 luvun 4 §:ssä säädetyt vaatimukset;

8) sivuliikkeellä on riittävät menettelytavat asiakkaiden tunnistamiseksi sekä rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi.

Finanssivalvonnan on annettava toimilupaa koskeva päätös kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset. Toimilupaa koskeva päätös on kuitenkin aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnalla on oikeus toimiluvan hakijaa kuultuaan asettaa toimilupaan sivuliikkeen liiketoimintaa koskevia, valvonnan kannalta välttämättömiä rajoituksia ja ehtoja. Finanssivalvonta voi toimiluvan myöntämisen jälkeen hakemuksesta muuttaa toimiluvan ehtoja.

Jos toimilupaa koskevaa päätöstä ei ole annettu 2 momentissa säädetyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen. Valitus tehdään ja käsitellään, kuten hakemuksen hylkäämistä koskeva valitus tehdään ja käsitellään. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes päätös on annettu. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksen antamisesta muutoksenhakuviranomaiselle, jos päätös on annettu valituksen jälkeen. Valituksen tekemisestä ja käsittelystä säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa. (17.1.2020/26)

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle, Rahoitusvakausvirastolle, talletussuojarahastolle ja, jos sivuliike tarjoaa sijoituspalvelua, sijoittajien korvausrahastolle, kolmannen maan sivuliikkeitä koskevat seuraavat tiedot:

- 1) tiedot sivuliikkeen toimiluvan myöntämisestä ja toimiluvan muuttamisesta;
- 2) sivuliikkeiden Finanssivalvonnalle raportoimat kokonaisvarat ja -velat;
- 3) kolmannessa maassa sijaitsevan luottolaitoksen tai luottolaitosryhmittymän nimi, johon sivuliike kuuluu.

(26.3.2021/233).

4 §

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttaminen ja toiminnan rajoittaminen

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttamisesta ja toiminnan rajoittamisesta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:ssä. Finanssivalvonnan on lisäksi viipymättä peruutettava sivuliikkeen toimilupa, kun kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomainen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Toimiluvan peruuttamisesta on ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, Euroopan pankkikomitealle ja talletussuojarahastolle sekä sijoittajien korvausrahastolle, jos kolmannen maan luottolaitos on rahaston jäsen.

5 §

Sivuliikkeen toiminnan lopettaminen

Kun Finanssivalvonta peruuttaa sivuliikkeen toimiluvan, sivuliikkeen toiminta on välittömästi lopetettava. Mitä muualla laissa säädetään sivuliikkeen valvonnasta, sovelletaan sivuliikkeen valvontaan sen lopetettua toimintansa, kunnes 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty ja sivuliikkeen talletukset maksettu tallettajille.

Ulkomaisen luottolaitoksen on viivytyksettä sen sivuliikkeen toiminnan lopettamisen jälkeen ilmoitettava velkojilleen ja velallisilleen, joiden saaminen tai velka perustuu sivuliikkeen välityksellä tehtyyn sopimukseen, miten velallinen voi lopettamisen jälkeen hoitaa sopimuksen mukaiset velvoitteensa ja miten velkoja voi lopettamisen jälkeen saada suorituksen erääntyneestä saamisestaan. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettusta menettelystä.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan myös sivuliikkeen toiminnan rajoittamiseen tämän luvun 4 §:n tai Finanssivalvonnasta annetun lain 27 §:n nojalla.

6 §

Edustuston avaaminen ja toiminta

Jos kolmannen maan luottolaitos aikoo avata edustuston Suomessa, sen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on mainittava edustuston toimipaikan osoite, edustuston toiminnasta vastaava henkilö sekä toiminnan laatu ja laajuus. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.

Edustusto ei saa harjoittaa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja toimia.

Edustusto voi aloittaa toimintansa, kun se on tehnyt 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen.

7 §

Edustuston toiminta-alueiden peruuttaminen

Finanssivalvonta voi kieltää edustustoa jatkamasta toimintaansa Suomessa, jos 6 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty tai ilmoituksessa annetut tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia taikka edustuston toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai määräyksiä.

8 § (28.12.2017/1073)

Soveltamisala

Kolmannen maan luottolaitokseen, joka aikoo tarjota Suomessa sivuliikkeen kautta sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa, sovelletaan tämän luvun sijaan, mitä sijoituspalvelulaissa ja EU:n rahoitusvälineiden markkinat -asetuksen VIII osastossa säädetään.

18 luku

Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset

1 § (28.12.2017/1073)

Ulkomaiseen ETA-luottolaitoksen sijoituspalveluiden tarjoaminen

Sijoituspalvelulain soveltamisesta sijoituspalveluja tarjoavaan tai sijoitustoimintaa harjoittavaan ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen säädetään sijoituspalvelulain 1 luvun 5 §:n 2–5 momentissa ja 8 §:n 2 momentissa.

2 § (28.12.2017/1073)

Kolmannen maan luottolaitoksen sijoituspalveluiden tarjoaminen

Sijoituspalvelulain soveltamisesta sijoituspalveluja tarjoavaan tai sijoitustoimintaa harjoittavaan kolmannen maan luottolaitokseen säädetään sijoituspalvelulain 1 luvun 7 §:ssä ja 8 §:n 3 momentissa.

3 §

Ulkomaisen luottolaitoksen jäsenyys sijoittajien korvausrahastossa

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen jäsenyydestä sijoittajien korvausrahastossa säädetään sijoituspalvelulain 11 luvun 18–25 §:ssä.

4 §

Riskienhallinta, maksuvalmius ja asiakastietojärjestelmät

Ulkomainen luottolaitos ei saa Suomessa harjoittamassaan toiminnassa ottaa niin suurta riskiä, että se vaarantaa sivuliikkeen tallettajien edut. Sivuliikkeellä tulee olla toimintaansa nähden riittävät riskien valvontajärjestelmät.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiuden on oltava sivuliikkeen toimintaan nähden riittäväällä tavalla turvattu. Kolmannen maan luottolaitoksella on lisäksi oltava Suomessa jatkuvasti varoja vähintään viisi miljoonaa euroa sivuliikkeen toimintaa varten. Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sivuliike kykenee suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti. Luottolaitoksen on Finanssivalvonnan vaatimuksesta esitettävä luottolaitoksen hallituksen tai vastaavan toimielimen hyväksymät maksuvalmiuden hallintaa koskevat yleiset periaatteet. Periaatteista on käytävä myös ilmi, millä tavoin sivuliikkeen maksuvalmiutta ja siihen sisältyviä riskejä valvotaan ottaen huomioon sivuliikkeen liiketoiminnan laatu ja laajuus.

Finanssivalvonta valvoo ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiutta ja markkinariskiä yhteistyössä laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisten kanssa.

Sivuliikkeellä on oltava toimintaansa nähden riittävät asiakastietojärjestelmät, jotta sivuliike voi jatkuvasti antaa asiakkailleen lain ja sopimuksen edellyttämät tiedot asiakassuhteesta.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen sovelletaan, mitä 5 luvun 10 ja 11 §:ssä luottolaitoksen toiminnan ulkoistamisen edellytyksistä säädetään.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset 2 momentissa säädettyjen vaatimusten laskemisesta.

5 §

Varautuminen poikkeusoloihin

Mitä 5 luvun 16 ja 17 §:ssä säädetään varautumisesta ja siitä aiheutuvien kustannusten korvaamisesta, koskee myös ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikettä.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä siltä osin kuin sivuliike on luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön nojalla varmistanut tehtäviensä hoitamisen poikkeusoloissa 1 momenttia vastaavalla tavalla ja esittänyt siitä Finanssivalvonnalle riittävän selvityksen.

6 §

Markkinointi ja sopimusehdot sekä muut menettelytavat

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeseen sekä ulkomaiseen luottolaitokseen, joka palvelujen vapaan tarjonnan nojalla tarjoaa Suomessa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja palveluja, sovelletaan, jollei laista muuta johdu, 1 luvun 9 §:ää, 15 luvun 1–3, 5–12 ja 12 a §:ää sekä 15 a luvun 1–7 §:ää. Edellä tarkoitettuun luottolaitokseen, joka tarjoaa palveluja palvelujen vapaan tarjonnan nojalla, ei sovelleta kuitenkaan asuntoluottodirektiivin III liitteen 1 kohdan a, d ja g–i alakohtaa. ([9.12.2016/1054](#))

Sovellettaessa tätä lakia ulkomaiseen luottolaitokseen, talletuksena pidetään myös sellaisia yleisöltä tilille otettuja takaisinmaksettavia varoja, jotka on korvattava ulkomaisesta talletussuojajärjestelmästä.

Ulkomaisen luottolaitoksen on markkinoinnissaan ilmoitettava nimensä ja kotivaltionsa.

7 §

Vaitiolovelvollisuus, asiakkaiden tunteminen ja henkilötietojen käsittely ([29.3.2019/394](#))

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston toimihenkilön vaitiolovelvollisuuteen, oikeuteen antaa tietoja ja salassapitovelvollisuuden rikkomiseen sekä asiakkaiden tuntemiseen ja edustuston luottotietotoiminnan harjoittamiseen sovelletaan 15 luvun 14–18 §:ää ja 21 luvun 4 §:ää. Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen oikeuteen käsitellä asiakashäiriöihin ja väärinkäytöksiin liittyviä henkilötietoja sovelletaan lisäksi 15 luvun 18 a §:ää. ([29.3.2019/394](#))

Sivuliikkeellä ja edustustolla on oikeus 1 momentin estämättä antaa edustamansa luottolaitoksen kotivaltion viranomaiselle tai valvonnasta vastaavalle yhteisölle sekä edustamansa luottolaitoksen tilintarkastajalle tiedot, jotka on säädetty tai asianmukaisessa järjestyksessä määrätty ilmoitettaviksi.

8 §

Tilinpäätös ja raportointi ([26.3.2021/233](#))

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on julkistettava luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja konsernin toimintakertomus sekä niitä koskevat tilintarkastajien lausunnot. Ne on julkaistava suomen tai ruotsin kielellä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä anna lupaa julkistaa niitä muulla kielellä.

Tilinpäätöstietojen lisäksi Suomen Pankilla on oikeus saada tehtävänsä toteuttamiseksi ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeltä vastaavat tiedot, jotka sillä on oikeus saada Suomessa toimiluvan saaneilta luottolaitoksilta. Finanssivalvonnan tietojensaantioikeudesta säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on Finanssivalvonnan määräyksestä, kuitenkin vähintään vuosittain, toimitettava Finanssivalvonnalle seuraavat tiedot:

- 1) toimintaan liittyvät kokonaisvarat Suomessa;
- 2) maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ylläpitämiseksi käytössä olevat instrumentit;
- 3) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat;
- 4) selvitys talletajiin sovellettavasta talletussuojasta;
- 5) selvitys sivuliikkeen riskienhallintajärjestelmästä;
- 6) selvitys sivuliikkeen hallinto- ja ohjausjärjestelmästä sekä tiedot sivuliikkeen toimivaan johtoon kuuluvista ja keskeisistä toiminnoista vastaavista henkilöistä;
- 7) sivuliikettä koskevat elvytys- ja kriisinhallintasuunnitelmat; ja
- 8) muut kuin 1–7 kohdassa tarkoitetut sivuliikkeen valvonnan kannalta Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat tiedot.

(26.3.2021/233)

9 §

Kaupparekisterimerkinnot

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeestä on tehtävä ilmoitus kaupparekisteriin. Ilmoituksen tekemisestä säädetään kaupparekisterilaissa (129/1979).

Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään toiminimestä, ulkomainen ETA-luottolaitos voi Suomessa harjoittaa toimintaansa samalla toiminimellä kuin sillä on kotivaltiossaan.

Patentti- ja rekisterihallitus voi vaatia, että toiminimeen tehdään erottava lisäys, jos toiminimi ei selvästi erotu parempaa etuoikeutta nauttivista nimistä tai jos on tarjolla vaara, että se on sekoitettavissa sellaiseen toiminimeen tai tavaramerkkiin, johon jollain toisella on aikaisempi yksinoikeus Suomessa.

10 §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta vastaa sivuliikkeen johtaja, joka myös edustaa luottolaitosta sivuliikkeen toimintaa koskevissa oikeussuhteissa.

Sivuliikkeen johtajana ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen johtajaan sovelletaan, mitä 7 luvussa säädetään luottolaitoksen toimitusjohtajasta ja toimivaan johtoon kuuluvasta.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan ja muiden mahdollisten toiminimen kirjoittajien on asuttava Suomessa, jollei Finanssivalvonta myönnä tästä velvollisuudesta poikkeusta.

11 §

Tiedoksiannot

Haaste tai muu tiedoksiannot katsotaan toimitetuksi ulkomaiselle luottolaitokselle, kun se on annettu tiedoksi henkilölle, jolla on oikeus yksin tai yhdessä toisen kanssa edustaa luottolaitosta.

Jollei ketään 1 momentissa tarkoitetuista ulkomaisen luottolaitoksen edustajista ole merkitty kaupparekisteriin, tiedoksiannot voidaan toimittaa luovuttamalla asiakirjat jollekulle luottolaitoksen palveluksessa olevalle tai, jos tällaista henkilöä ei tavata, luottolaitoksen sivuliikkeen sijaintipaikan poliisiviranomaiselle noudattaen lisäksi oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 7 §:n 2–4 momenttia.

12 §**Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan vahingonkorvausvelvollisuus**

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on toimeensa tahallisesti tai huolimattomuudesta aiheuttanut sivuliikkeen asiakkaalle tai muulle henkilölle rikkomalla tätä lakia tai muuta sivuliikkeen toimintaa koskevaa säännöstä.

Vahingonkorvauksen sovittelussa sekä korvausvastuun jakaantumisessa kahden tai useamman korvausvelvollisen kesken noudatetaan vahingonkorvauslain (412/1974) 2 ja 6 lukua.

13 § (26.3.2021/233)**Finanssivalvonnan oikeus edustaa tallettajia ulkomaan talletussuojarahastossa**

Jos kolmannen maan luottolaitos ei ole maksanut talletussopimuksen mukaisesti kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen tilillä olevia tallettajan erääntyneitä ja riidattomia saatavia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnan on viipymättä saatuaan 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tehtävä vaatimus asianomaiselle ulkomaiselle talletussuojarahastolle tai muulle talletussuojasta vastaavalle viranomaiselle talletusten korvaamisesta. Finanssivalvonnalla on oikeus käyttää tässä momentissa tarkoitetussa talletussuojarahastossa tai muussa ulkomaisessa viranomaisessa puhevaltaa 1 momentissa tarkoitettujen tallettajien puolesta.

19 luku**Ulkomaisen luottolaitoksen tervehdyttäminen ja purkaminen****1 §****Määritelmät**

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) *tervehdyttämistoimenpiteellä* viranomaisen päätökseen perustuvaa kriisinratkaisulaissa tarkoitettua kriisinratkaisutoimintaa tai muuta toimenpidettä, jonka tarkoituksena on turvata tai palauttaa ennalleen ulkomaisen luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja joka voi vaikuttaa kolmannen henkilön oikeuksiin luottolaitosta kohtaan sekä kriisinratkaisudirektiivin mukaisten kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamista ja käyttämistä; (19.12.2014/1199).
- 2) *likvidaatiomenettelyllä* kaikkia velkoja koskevaa viranomaisen päätökseen perustuvaa menettelyä, jonka tarkoituksena on ulkomaisen luottolaitoksen omaisuuden muuttaminen rahaksi viranomaisen valvonnassa; likvidaatiomenettelyllä tarkoitetaan myös menettelyä, joka päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen;
- 3) *hallinnonhoitajalla* viranomaisen nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteestä;
- 4) *selvittäjällä* viranomaisen nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelystä.

2 §**Tervehdyttämistoimenpiteen ja likvidaatiomenettelyn tunnustaminen**

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti tehtyä päätöstä aloittaa luottolaitosta koskeva tervehdyttämistoimenpide tai likvidaatiomenettely sovelletaan myös tällaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen.

Jos valtiovarainministeriö, Suomen Pankki tai Finanssivalvonta katsoo, että ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä koskeva tervehdyttämistoimenpide tulisi aloittaa, niiden on ilmoitettava siitä luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle. Ilmoituksen antaa tiedoksi Finanssivalvonta.

3 §**Hallinnonhoitaja ja selvittäjä**

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen hallinnonhoitajan ja selvittäjän nimeäminen osoitetaan esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä nimeämis päätöksestä tai jollakin muulla luottolaitoksen kotivaltion viranomaisen antamalla todistuksella. Päätöksestä tai todistuksesta voidaan vaatia laillisesti pätevä suomen- tai ruotsinkielinen käännös.

Hallinnonhoitajalla ja selvittäjällä on oikeus käyttää Suomessa kaikkia toimivaltuuksia, joita heillä on oikeus käyttää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltiossa. Hallinnonhoitajalla ja selvittäjällä on oikeus käyttää Suomessa avustajaa, joka on nimitetty luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti.

Suomessa toimiessaan hallinnonhoitajan ja selvittäjän on noudatettava Suomen lakia erityisesti muuttaessaan omaisuutta rahaksi ja tiedottaessaan menettelystä työntekijöille.

4 §

Rekisteriin merkitseminen

Jos tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisesta tehdään Suomen lain nojalla merkintä rekisteriin, rekisterinpitäjän on hallinnonhoitajan, selvittäjän tai ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion asianomaisen muun viranomaisen tai henkilön pyynnöstä tehtävä merkintä rekisteriin luottolaitosta koskevan 2 §:ssä tarkoitetun tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisesta.

5 §

Hakemus konkurssiin asettamisesta

Kolmannen maan luottolaitoksen omaisuus voidaan luovuttaa Suomessa konkurssiin sivuliikkeen johtajan päätöksellä. Ennen hakemuksen jättämistä luottolaitoksen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle.

Velkojan hakiessa kolmannen maan luottolaitosta konkurssiin tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava hakemuksesta Finanssivalvonnalle. Tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä enintään kuukaudella, jos Finanssivalvonta esittää tätä koskevan pyynnön viikon kuluessa tässä momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta.

6 §

Konkurssista ja toimiluvan peruuttamisesta ilmoittaminen Euroopan talousalueella

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava 5 §:ssä tarkoitetun konkurssin aloittamista koskevasta päätöksestä ja konkurssin vaikutuksista sekä toimiluvan peruuttamista koskevasta päätöksestä niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joihin kolmannen maan luottolaitos on perustanut sivuliikkeen tai joissa se tarjoaa palveluja.

Finanssivalvonnan ja pesänhoitajan on toimittava riittävässä yhteistyössä niiden muiden ETA-valtioiden asianomaisten viranomaisten ja selvittäjien kanssa, joihin kolmannen maan luottolaitos on perustanut Euroopan unionin virallisessa lehdessä vuosittain julkaistavassa luettelossa mainitun sivuliikkeen.

7 §

Konkurssia koskevat lainvalintasäännökset Euroopan talousalueella

Edellä 5 §:ssä tarkoitettuun konkurssiin Euroopan talousalueella sovellettavan lain valintaan sovelletaan liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 24 a–24 k §:ää.

8–9 §

8–9 § on kumottu L:lla [26.3.2021/233](#).

VI OSA

SEURAAMUKSET

20 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä, joiden laiminlyönnistä ja rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat:

- 1) tämän lain 1 luvun 9 §:n 2 momentin säännös "talletus"- sanan käytöstä markkinoinnissa ja 2 luvun 4 §:n säännös "pankki"- sanan käytöstä toiminimessä tai muutoin toiminnassa;
- 2) tämän lain 5 luvun 1 §:n säännös talletuspankille sallitusta liiketoiminnasta ja 2 §:n säännös luottoyhteisölle sallitusta liiketoiminnasta;
- 3) tämän lain 5 luvun 13 §:n säännös määräysvallan hankkimisesta ulkomaisessa yrityksessä;
- 4) tämän lain 2 luvun 3 §:n 2 momentin ja 12 luvun, osakeyhtiölain 8 luvun ja osuuskuntalain 8 luvun säännökset tilinpäätöksen, toimintakertomuksen, konsernitilinpäätöksen ja osavuosikatsauksen laatimisesta ja julkistamisesta;
- 5) luottolaitoksen sulautumista, jakautumista ja selvitystilaa koskevan lopputilityksen antamista koskevat osakeyhtiölain, osuuskuntalain ja säästöpankkilain säännökset, luottolaitoksen selvitystilaa ja konkurssia koskevat osakeyhtiölain 20 luvun, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 6 luvun, säästöpankkilain 8 luvun, osuuskuntalain 23 luvun, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 7 luvun ja hypoteekkiyhdistyksistä annetun lain 5 luvun säännökset;
- 6) tämän lain 5 luvun 6 §:n säännökset omiin varoihin kuuluvien rahoitusvälineiden hankinnan rahoittamisesta ja pantiksi ottamisesta sekä Finanssivalvonnan Finanssivalvonnasta annetun lain 30 §:n nojalla antama päätös varojen jakamisen rajoittamisesta;
- 7) tämän lain 15 luvun 11 §:n säännös enimmäisluototussuhteesta;
- 8) tämän lain 18 luvun 4 §:n 2 momentin säännös kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen velvollisuudesta säilyttää Suomessa varoja momentissa säädetty määrä;
- 9) säästöpankkilain säännökset kantarahastotodistuksen, optiotodistuksen, väliaikaistodistuksen ja kantarahastoantotodistuksen antamisesta sekä kantarahasto-osuus- ja kantarahasto-osuusomistajaluettelon pitämisestä ja niiden nähtävänä pitämisestä, osuuskuntalain säännökset osuuskunnan tai edustajiston kokouksen pöytäkirjan nähtävänä pitämisestä sekä jäsen- ja omistajaluettelon pitämisestä ja nähtävänä pitämisestä sekä osakeyhtiölain säännökset osake- tai osakasluettelon pitämisestä sekä niiden nähtävänä pitämisestä, yhtiökokouksen pöytäkirjan nähtävänä pitämisestä sekä osakeyhtiölain 18 luvun 2 §:n 1 momentin säännöstä lunastusoikeuden ja -velvollisuuden ilmoittamisesta yhtiölle.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 momentissa säädetyn lisäksi:

- 1) tämän lain 2 luvun 1 §:n säännös luottolaitostoiminnan luvanvaraisuudesta ja 2 §:n säännös luottolaitoksen yksinoikeudesta takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:n nojalla tehty päätös toimiluvan peruuttamisesta tai sen rajoittamisesta;
- 2) tämän lain 3 luvun 1 §:n säännös osakkeiden ja osuuksien hankintaa ja luovutusta koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a §:n nojalla tehty päätös omistusosuuden hankinnan kieltämisestä ja 32 c §:n nojalla tehty päätös osakkeisiin ja osuuksiin perustuvien oikeuksien rajoittamisesta;
- 3) tämän lain 7 luvun 1–5 §:n ja 6 §:n 1 momentin säännökset hallinto- ja ohjausjärjestelmästä, 8 luvun 3–14 §:n sekä kuluttajansuojalain 7 luvun 13 §:n 4 momentin ja 7 a luvun 10 §:n 2 ja 3 momentin säännökset palkitsemisesta ja tämän lain 9 luvun 2–21 §:n säännökset riskienhallinnasta; (14.10.2016/854)
- 4) tämän lain 11 luvun 8 §:n, osakeyhtiölain, osuuskuntalain, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain, säästöpankkilain ja hypoteekkiyhdistyksistä annetun lain säännökset luottolaitoksen varojen jakamisesta;

5) tämän lain 15 luvun 12 a §:n säännökset ammatillisista vaatimuksista ja 18 §:n säännös asiakkaan tuntemisesta; ([14.10.2016/854](#))

6 kohta on kumottu L:lla [28.6.2017/448](#).

7) 8 a luvun 1–3, 8 ja 9 §:n säännökset luottolaitoksen ja konsolidointiryhmän velvollisuudesta laatia ja tarkastaa 3 §:n ja 4 §:n 1 momentin mukainen elvytysuunnitelma sekä konsolidointiryhmän elvytysuunnitelman hyväksymisestä, 9 a luvun 7 §:n 3 momentin säännös rahoitustuen tarjoamista koskevan aikomuksen ilmoittamisesta viranomaisille ja 11 luvun 5 a §:n 3 momentin säännös tietojen ilmoittamisesta viranomaisille. ([19.12.2014/1199](#))

Seuraamusmaksua ei voida määrätä 1 momentin 4, 5 ja 9 kohdan sekä 2 momentin 4 ja 6 kohdan nojalla muille kuin luottolaitokselle ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle sekä sellaiselle kyseisen oikeushenkilön johtoon kuuluvalla henkilöllä, jonka velvollisuuksien vastainen teko tai laiminlyönti on.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi seuraavien EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten rikkominen tai laiminlyönti:

- 1) 99 artiklan 1 kohdan säännös omia varoja koskevien vaatimusten ilmoittamisesta;
- 2) 101 artiklan säännös kansallisia kiinteistömarkkinoita koskevien tietojen ilmoittamisesta;
- 3) 394 artiklan 1 kohdan säännös suuria asiakasriskiä koskevien tietojen ilmoittamisesta;
- 4) 395 artiklan 1 kohdan ja 3–8 kohdan säännökset suuria asiakasriskejä koskevistä rajoituksista;
- 5) 405 artiklan säännös arvopaperistettuun omaisuuserään liittyvän luottoriskin siirtämisestä;
- 6) 412 artiklan säännös maksuvalmiutta koskevasta vaatimuksesta;
- 7) 415 artiklan 1 ja 2 kohdan säännökset maksuvalmiutta koskevien tietojen ilmoittamisesta;
- 8) 430 artiklan 1 kohdan säännös vähimmäisomavaraisuusastetta koskevien tietojen ilmoittamisesta;
- 9) 431 artiklan 1–3 kohdan ja 451 artiklan 1 kohdan säännökset julkistamisvaatimuksista.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1, 2 ja 4 momentissa säädetyn lisäksi kyseisissä momenteissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja luottolaitosdirektiivin, kriisinratkaisudirektiivin sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset. ([19.12.2014/1199](#)).

6 momentti on kumottu L:lla [23.10.2015/1280](#).

2 § ([28.12.2017/1073](#))

Hallinnollisten seuraamusten määrääminen, julkistaminen ja täytäntöönpano

Hallinnollisten seuraamusten määräämisestä, julkistamisesta ja täytäntöönpanosta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa.

21 luku

Vahingonkorvaus- ja rangaistussäännökset

1 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Luottolaitoksen perustaja, hallintoneuvoston tai hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja ovat velvollisia korvaamaan vahingon, jonka he ovat tehtävässään tahallisesti tai huolimattomuudesta aiheuttaneet luottolaitokselle.

Luottolaitoksen perustaja, hallintoneuvoston tai hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja ovat velvollisia korvaamaan myös vahingon, jonka he ovat tehtävässään tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttaneet osakkeenomistajalle, jäsenelle, osuuden omistajalle tai kantarahasto-osuuden omistajalle tai muulle henkilölle rikkomalla EU:n vakavaraisuusasetusta, EU:n vakavaraisuusasetuksen tai luottolaitosdirektiivin nojalla annettuja komission asetuksia ja päätöksiä, tätä lakia tai sen nojalla annettua asetusta tai Finanssivalvonnan määräystä, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, säästöpankkilakia, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, kiinnitysluottopankkitoiminnasta annettua lakia, hypoteekkiyhdistyksistä annettua lakia taikka luottolaitoksen yhtiöjärjestyistä tai sääntöjä. Tilintarkastajan korvausvastuusta säädetään tilintarkastuslaissa. (26.3.2021/233).

Jos vahinko on aiheutettu rikkomalla 2 momentissa tarkoitettuja säädöksiä tai yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräystä, vahinko katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei menettelystä vastuussa oleva osoita menettelleensä huolellisesti. Sama koskee vahinkoa, joka on aiheutettu 15 luvun 13 §:ssä tarkoitetun luottolaitoksen lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyllä toimella.

Luottolaitoksen osakkeenomistaja, säästöpankin isäntä sekä osuuspankin ja edustajiston jäsen ovat velvollisia korvaamaan vahingon, jonka he ovat myötävaikuttamalla 2 momentissa tarkoitettujen säädösten taikka luottolaitoksen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen rikkomiseen tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttaneet luottolaitokselle, osakkeenomistajalle tai jäsenelle taikka osuuden tai kantarahasto-osuuden omistajalle taikka muulle henkilölle. Vahinko, joka on aiheutettu 15 luvun 13 §:ssä tarkoitetun luottolaitoksen lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyllä toimella, katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei osakkeenomistaja, isäntä taikka osuuspankin tai edustajiston jäsen osoita menettelleensä huolellisesti.

Vahingonkorvauksen sovittelussa sekä korvausvastuun jakautumisessa kahden tai useamman korvausvelvollisen kesken noudatetaan vahingonkorvauslain 2 ja 6 lukua.

Vahingonkorvauskanteen nostamisesta osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen, säästöpankin tai osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen lukuun säädetään liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa, säästöpankkilaissa ja osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan myös luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen, jos vahinko on aiheutettu rikkomalla tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai Finanssivalvonnan määräystä.

2 §

Luottolaitosrikos

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta

- 1) käyttää markkinoinnissa vastoin 1 luvun 9 §:n 2 momentin säännöstä sanaa "talletus" tai toiminimessään tai muutoin toiminnassaan vastoin 2 luvun 4 §:n säännöstä sanaa "pankki",
- 2) harjoittaa luottolaitostoimintaa ilman 2 luvun 1 §:n mukaista toimilupaa tai Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ssä tarkoitetun toimiluvan peruuttamista tai 27 §:ssä tarkoitetun toimiluvan mukaisen toiminnan rajoittamista koskevan päätöksen vastaisesti,
- 3) ottaa yleisöltä vastaan vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja vastoin 2 luvun 2 §:n säännöstä taikka
- 4) rikkoo 5 luvun 1 §:n säännöstä talletuspankille sallitusta liiketoiminnasta tai 2 §:n säännöstä luottoyhteisölle sallitusta liiketoiminnasta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *luottolaitosrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

3 §

Luottolaitoksen varojen jakamista koskevien säännösten rikkominen

Joka tahallaan

1) jakaa luottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen varoja tämän lain, osakeyhtiölain, osuuskuntalain, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain, säästöpankkilain, hypoteekkiyhdistyksistä annetun lain säännösten tai Finanssivalvonnan lain nojalla antaman päätöksen vastaisesti tai

2) rikkoo 5 luvun 6 §:n säännöksiä lainan tai vakuuden antamisesta taikka omien tai emoyrityksen osakkeiden, osuuksien, pääomalainojen, debentuurien tai niihin rinnastettavien sitoumusten pantiksi ottamisesta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *luottolaitoksen varojen jakamista koskevien säännösten rikkomisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

4 §

Salassapitovelvollisuuden rikkominen

Rangaistus 7 luvun 6 §:n 1 momentissa, 15 luvun 14 ja 17 §:ssä ja 18 luvun 7 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 ja 2 §:n mukaan, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

22 luku

Valvontavaltuudet

1 §

Kielto- ja oikaisupäätös

Finanssivalvonta voi kieltää sitä, joka toimii tämän lain vastaisesti, jatkamasta tai uudistamasta tämän lain vastaista menettelyä sekä samalla velvoittaa tämän peruuttamaan, muuttamaan tai oikaisemaan menettelyn, jos sitä on pidettävä tarpeellisena finanssimarkkinoiden valvonnalle säädettyjen tavoitteiden toteutumiseksi.

2 §

Uhkasakko

Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitetun kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla. Uhkasakosta säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

OSASTO VII

ERINÄISET SÄÄNNÖKSET

23 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

1 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2014. Tällä lailla kumotaan luottolaitostoiminnasta annettu laki (121/2007) ja siirtymäsäännökset.

Muualla laissa olevalla viittauksella kumottuun luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin tarkoitetaan tämän lain tultua voimaan viittausta tähän lakiin.

2 §

Kiinteää ja muuttuvaa lisäpääomavaatimusta sekä rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten lisäpääomavaatimusta koskevat siirtymäsäännökset

Luottolaitoksen on täytettävä 10 luvun 3 §:n 3 momentissa säädetty kiinteä lisäpääomavaatimus 1 päivästä tammikuuta 2015.

Finanssivalvonta voi asettaa 10 luvun 3 §:n 4 momentissa tarkoitetun muuttuvan pääomavaatimuksen aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2015. (19.12.2014/1199).

EU:n vakavaraisuusasetuksen 36 artiklan 1 kohdan i-alakohdassa tarkoitettujen erien vähentämiseen omista varoista sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2016 tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä. Sen jälkeen EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti laskettavan ja sitä pienemmän kumotun

luottolaitostoiminnasta annetun lain mukaisesti laskettavan vähennyksen erotuksesta on otettava huomioon 25 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2016, 50 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2017, 75 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018 ja 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2019.

Edellä 10 luvun 7 §:ssä säädettyä maailmanlaajuisesti merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016 siten, että siitä on täytettävä 25 prosenttia mainitusta ajankohdasta, 50 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2017, 75 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018 ja 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2019. Edellä 10 luvun 8 §:ssä säädettyä muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

3 §

Muut siirtymäsäännökset

Kumotun luottolaitostoiminnasta annetun lain 22–29 ja 40–43 §:ää sovelletaan tämän lain 3 ja 4 luvun sijasta siihen saakka, kunnes mainittuja säännöksiä koskevat valvontatehtävät siirtyvät EKP:lle YVM-asetuksen 33 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti.

Lain 10 luvun 12 §:ä ja 12 lukua sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015. Sitä ennen laitoksen tilinpäätökseen ja tilinpäätöksen yhteydessä julkistettaviin tietoihin sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 8 luvun 7 §:n 3 momentissa säädettyä muuttuvan palkkion enimmäisosuutta ja 8 luvun 8 §:ssä säädettyä yhtiökokouksen päätöksentekomenettelyä sovelletaan muuttuviin palkkioihin, jotka erääntyvät tai jotka ansaitaan tämän lain voimaantulon jälkeen.

Lain 15 luvun 11 §:ää sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2016.

Edellä 10 luvun 2 §:ssä säädetty omien varojen vähimmäisvaatimus ei koske luottolaitosta, jolla 1 päivänä tammikuuta 1994 oli toimilupa luottolaitoksen toiminnan harjoittamiseen. Edellä tarkoitetun luottolaitoksen, jonka osakepääoman, osuuspääoman tai peruspääoman määrä edellä mainittuna ajankohtana alitti mainitun vähimmäisvaatimuksen, osakepääoman, osuuspääoman tai peruspääoman määrä ei kuitenkaan saa alentua siitä, mikä se oli 2 päivänä toukokuuta 1992 tai, jos luottolaitoksella ei mainittuna päivänä ollut toimilupaa, siitä kun se sai toimiluvan, taikka sen jälkeen saavutetusta korkeimmasta määrästä. Niin kauan kuin luottolaitos ei täytä 10 luvun 2 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta, sen omien varojen määrä ei saa alentua muuten kuin tappioiden johdosta. (29.3.2019/394).

Kumotun luottolaitostoiminnasta annetun lain nojalla annetut Finanssivalvonnan määräykset jäävät voimaan.

HE 39/2014, TaVM 6/2014, EV 62/2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (32013L0036); EUVL N:o L 176, 27.6.2013, s. 338-436, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 (32013R0575); EUVL N:o L 176, 27.6.2013, s. 1-337

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

19.12.2014/1199:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

Tällä lailla kumotaan 14 luvun 1 §:ssä tarkoitettu talletussuojarahasto, jäljempänä *vanha talletussuojarahasto*. Vanhan talletussuojarahaston tehtävät siirtyvät tämän lain voimaan tullessa rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvussa tarkoitettulle talletussuojarahastolle, jäljempänä *talletussuojarahasto*.

Vanhaan talletussuojarahastoon sovelletaan tämän lain voimaantulon jälkeen:

- 1) 1 luvun 3 §:n 1 momenttia Finanssivalvonnan valvonnasta;
- 2) kumotun 14 luvun 1 §:n 1 momenttia talletuspankin velvollisuudesta kuulua rahastoon;
- 3) kumotun 14 luvun 2 §:n 1 momenttia rahaston säännöistä ja niiden vahvistamisesta;
- 4) kumotun 14 luvun 3 §:ää rahaston hallinnosta;

- 5) kumotun 14 luvun 6 §:ää rahaston itsenäisyydestä;
- 6) kumotun 14 luvun 13 §:ää rahaston varojen sijoittamisesta;
- 7) kumotun 14 luvun 22 §:ää salassapitovelvollisuudesta.

Mitä 3 momentin 2 kohdassa säädetään, sovelletaan vain tämän lain voimaan tullessa rahaston jäseninä oleviin talletuspankkeihin.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan siltä osin kuin ne eivät ole ristiriidassa rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain kanssa. Mainittuja säännöksiä sovelletaan siihen saakka, kun vanhassa talletussuojarahastossa ei enää ole varoja ja se puretaan. Kun vanha talletussuojarahasto puretaan, sen jäljellä olevat velvoitteet siirtyvät talletussuojarahastolle.

Vanhan talletussuojarahaston varoja voidaan sen valtuuskunnan tai hallituksen päätöksellä käyttää:

- 1) sen jäsenluottolaitosten vuotuisten talletussuojamaksujen kattamiseen;
- 2) talletussuojarahaston muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen saamisten kattamiseksi vanhan talletussuojarahaston jäsenlaitoksilta;
- 3) rahaston hallinnoinnista aiheutuvien kustannusten kattamiseen.

Jos talletussuojarahaston varat eivät riitä korvattavien talletusten maksamiseen tai muiden talletussuojarahaston velvoitteiden kattamiseen siten kuin rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa säädetään, Rahoitusvakausvirasto:

- 1) perii rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvun 6 §:n 1 momentin mukaisesti ylimääräisiä vuotuisia talletussuojamaksuja;
- 2) velvoittaa vanhan talletussuojarahaston siirtämään talletussuojarahastoon varoja, jos 1 kohdassa tarkoitettuja maksuja ei voida periä riittävässä määrin, riittävän nopeasti tai vakauden turvaavalla tavalla; (29.3.2019/395).
- 3) velvoittaa talletuspankit lainaamaan talletussuojarahastolle varoja rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvun 6 §:n 2 momentin mukaisesti; tai
- 4) ottaa rahastolle lainaa rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 3 luvun 8 §:n mukaisesti, jos tämän momentin 1–3 kohdassa tarkoitettujen järjestelyt eivät ole riittäviä.

Vanhan talletussuojarahaston on siirrettävä 6 momentissa tarkoitettujen varojen talletussuojarahastoon Rahoitusvakausviraston määräämällä tavalla siten kuin rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa tai kriisinratkaisulaissa tarkemmin säädetään.

Valtiovarainministeriö vahvistaa vanhan talletussuojarahaston säännöissä ne periaatteet ja menetelmät, joiden nojalla rahaston varoja voidaan käyttää sen jäsenten hyväksi.

Vanhan talletussuojarahaston on annettava Rahoitusvakausvirastolle tämän pyynnöstä viipymättä ajantasaiset ja kattavat tiedot rahaston sijoitustoiminnasta sekä tehtävä tiivistä yhteistyötä viraston kanssa.

Vanhalle talletussuojarahastolle syntyy takautumissaaminen sellaiselta talletuspankilta, joka ei ole tämän lain voimaantullessa vanhan talletussuojarahaston jäsen, määrään, jolla talletuspankin talletuksia on korvattu vanhasta talletussuojarahastosta tai on muuten käytetty kriisinratkaisun kustannusten kattamiseen rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvun 14 §:n mukaisesti. Tässä momentissa tarkoitettua talletuspankilta takaisin perityt varat korkoineen on siirrettävä vanhaan talletussuojarahastoon. Takautumissaamiselle maksettavaan korkoon sovelletaan korkolain (633/1982) 7 ja 12 §:ää.

Edellä 11 momentissa tarkoitettulla takautumissaamisella on mainitussa momentissa tarkoitettujen talletuspankin konkurssissa sama etuoikeus kuin rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitettulla korvattavalla talletuksella olisi ollut.

HE 175/2014, TaVM 20/2014, EV 191/2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU (32014L0049); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190

18.9.2015/1197:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016.

HE 254/2014, TaVM 34/2014, EV 371/2014

23.10.2015/1280:

Tämä laki tulee voimaan 26 päivänä marraskuuta 2015.

HE 11/2015, TaVM 4/2015, EV 9/2015

30.12.2015/1624:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016.

HE 89/2015, TaVM 16/2015, EV 95/2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU (32013L0034); EYVL N:o L 182, 29.6.2013, s. 19.

29.6.2016/528:

Tämä laki tulee voimaan 3 päivänä heinäkuuta 2016.

HE 65/2016, TaVM 14/2016, EV 84/2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014 (32015R0596); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1

12.8.2016/637:

Tämä laki tulee voimaan 19 päivänä elokuuta 2016.

HE 70/2016, TaVM 16/2016, EV 85/2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/56/EU, (32014L0056); EUVL N:o L 158, 27.5.2014, s. 196, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 537/2014, (32014R0537); EUVL N:o L 158, 27.5.2014, s. 77

25.8.2016/743:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2016.

HE 46/2016, TaVM 15/2016, EV 98/2016

14.10.2016/854:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

Sen, joka on myöntänyt kuluttajansuojalain 7 a luvun soveltamisalaan kuuluvia kuluttajaluottoja vähintään 19 päivästä maaliskuuta 2014, on noudatettava tämän lain 15 luvun 12 a §:n 1 momentin säännöksiä luottotoiminnan tuntemuksesta 21 päivästä maaliskuuta 2017.

HE 77/2016, TaVM 17/2016, EV 105/2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta; EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34

9.12.2016/1054:

Tämä laki tulee voimaan päivänä 1 tammikuuta 2017.

HE 123/2016, TaVM 23/2016, EV 153/2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU (32014L0092); EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214

28.6.2017/448:

Tämä laki tulee voimaan 3 päivänä heinäkuuta 2017.

HE 228/2016, HaVM 8/2017, EV 57/2017

1.12.2017/819:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018.

Luottolaitoksen on täytettävä tämän lain mukainen rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä 1 prosentin suuruinen lisöpääomavaatimus aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2019 ja yli 1 prosentin suuruinen lisöpääomavaatimus aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 2019.

HE 137/2017, TaVM 17/2017, EV 120/2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (32013L0036); EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338

14.12.2017/892:

Tämä laki tulee voimaan 13 päivänä tammikuuta 2018.

HE 143/2017, TaVM 20/2017, EV 133/2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366 (32015L2366); EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35

28.12.2017/1073:

Tämä laki tulee voimaan 3 päivänä tammikuuta 2018.

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle ne sijoituspalvelulain 1 luvun 15 §:ssä tarkoitetut sijoituspalvelut ja sijoitustoiminta sekä 2 luvun 3 §:ssä tarkoitetut oheispalvelut, joita se tarjoaa tai harjoittaa tämän lain tullessa voimaan. Hallituksen hyväksymä ilmoitus on jätettävä viimeistään 29 päivänä kesäkuuta 2018. Luottolaitoksen on toimitettava 5 luvun 1 §:n 3 momentissa ja 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu selvitys Finanssivalvonnalle tämän lain voimaantulon jälkeen aloitetuista palveluista. Lain 12 luvun 5, 6 ja 12 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran tilikaudelta 2017 laadittavaan toimintakertomukseen, tilinpäätökseen ja puolivuosisikatsaukseen.

HE 151/2017, TaVM 22/2017, EV 187/2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU (32014L0065); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349

1.6.2018/405:

Tämä laki tulee voimaan 5 päivänä kesäkuuta 2018.

HE 38/2018, TaVM 4/2018, EV 34/2018

10.8.2018/628:

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2018.

HE 49/2018, TaVM 11/2018, EV 70/2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2016/943/EU (32016L0943); EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1

9.11.2018/866:

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 2018.

Ennen tämän lain voimaantuloa liikkeeseen laskettuun velkaan perustuviin saataviin sovelletaan 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 4 kohtaa vain, jos niin sovitaan.

HE 112/2018, TaVM 14/2018, EV 93/2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2399 (32017L2399); EUVL L 345, 27.12.2017, s. 96–101

19.12.2018/1233:

Tämä laki tulee voimaan 22 päivänä heinäkuuta 2019.

HE 111/2018, TaVM 16/2018, EV 105/2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EU) 2017/1129 (32017R1129); EUVL L 168, 30.6.2017, s. 12

15.3.2019/300:

Tämä laki tulee voimaan 20 päivänä maaliskuuta 2019.

HE 277/2018, TaVM 32/2018, EV 243/2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU; (32014L0065); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349

29.3.2019/394:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2019.

HE 100/2018, TaVM 42/2018, EV 294/2018

29.3.2019/395:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2019.

HE 100/2018, TaVM 42/2018, EV 294/2018

17.1.2020/26:

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2020.

HE 55/2019, LaVM 2/2019, EV 67/2019

26.3.2021/233:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2021. Sen 9 luvun 15 § ja 11 luvun 2 §:n 4–6 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Ennen 28 päivää kesäkuuta 2019 toimintansa aloittaneen omistusyhteisön on haettava omistusyhteisötoimintaa koskevaa lupaa tämän lain 2 a luvun mukaisesti viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Luottolaitokseen, joka on täyttänyt tämän lain 2 luvun 5 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset 27 päivänä kesäkuuta 2019, sovelletaan mainitussa pykälässä säädettyä edellytystä alakonsernin muodostamiseen 30 päivästä joulukuuta 2023.

Lain 11 luvun 2 §:n 3 momenttia sovelletaan 27 päivään kesäkuuta 2021 sellaisena kuin se on tämän lain voimaan tullessa.

Tämän lain säännöksiä, joita sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 2 §:n 1 momentin tai 6 b luvun 1 §:n mukaan, sovelletaan niihin 1 päivään heinäkuuta 2021 sellaisina kuin ne ovat tämän lain voimaan tullessa ja tämän jälkeen sellaisina kuin ne ovat tässä laissa, lukuun ottamatta tämän lain 8 luvun 16 §:ää ja 8 a luvun 4 §:n 2 momenttia.

HE 171/2020, TaVM 3/2021, EV 12/2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878 (32019L0878), EUVL 150, 7.6.2019, s. 253, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (32013L0036), EUVL 176, 27.6.2013, s. 338, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879 (32019L0879), EUVL 150, 7.6.2019, s. 296

18.6.2021/525:

Tämä laki tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 2021.

HE 16/2021, TaVM 9/2021, EV 41/2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, (32019L2034), EUVL L 314, 5.12.2019, s.64

19.11.2021/969:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2022.

HE 28/2021, StVM 19/2021, EV 123/2021

30.12.2021/1363:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2022.

HE 159/2021, TyVM 18/2021, EV 219/2021

11.3.2022/152:

Tämä laki tulee voimaan 8 päivänä heinäkuuta 2022. Sen 10 luvun 1 a §:n 2 momentti tulee kuitenkin voimaan 14 päivänä maaliskuuta 2022.

HE 203/2021, TaVM 1/2022, EV 1/2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878 (32019L0878), EUVL 150, 7.6.2019, s. 253

[Finlex](#) > [Lainsäädäntö](#) > [Ajantasainen lainsäädäntö](#) > [Vuosi 2014](#) > [8.8.2014/610](#)

Finlex ® on oikeusministeriön omistama oikeudellisen aineiston julkinen ja maksuton Internet-palvelu.

Finlexin sisällön tuottaa ja sitä ylläpitää Edita Publishing Oy. Oikeusministeriö tai Edita eivät vastaa tietokantojen sisällössä mahdollisesti esiintyvistä virheistä, niiden käytöstä käyttäjälle aiheutuvista välittömistä tai välillisistä vahingoista tai Internet-tietoverkossa esiintyvistä käyttökatkoista tai muista häiriöistä.